

Fremsat den 2. oktober 2024 af skatteministeren (Rasmus Stoklund)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om et indkomstregister, skatteforvaltningsloven, skattekontrolloven og forskellige andre love

(Terminaladgang for skatteforvaltningen i Grønland til visse oplysninger i indkomstregisteret, sanering og modernisering af sanktionsbestemmelser på skatteområdet, indhentelse af kontroloplysninger hos visse tredjemænd til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat m.v.)

§ 1

I lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 1305 af 20. november 2023, som ændret ved § 348 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Skatteforvaltningen i Grønland har terminaladgang, jf. stk. 1, til de oplysninger i indkomstregisteret, som efter eller i medfør af artikel 26 i aftale mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. og den bistandsaftale, der er optaget som bilag til denne aftale, skal udveksles automatisk fra Danmark til Grønland.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

2. I § 7, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 eller 2« til: »stk. 1-3«.

3. I § 7, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1-5«.

4. I § 7 A, stk. 1, 1. pkt., ændres »Virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til: »Kreditgivere og kreditformidlere«.

§ 2

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 835 af 3. juni 2022, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 683 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. § 60, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller

fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse.

Stk. 2. Den, der med forsæt til uberettiget at opnå udbetaling af omkostningsgodtgørelse efter stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 3

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 12 af 8. januar 2024, som ændret ved § 9 i lov nr. 482 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, ændres »skatteansættelse og opgørelse« til: »indberetningskontrol, kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, skatteansættelse og afgørelse«.

2. I § 59, stk. 3, 1. pkt., og § 61, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »skattekontrollen«: », indberetningskontrollen eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat«.

3. I § 61, stk. 1, indsættes efter »skatteansættelse«: », indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat«.

4. I § 70, stk. 1, 1. pkt., ændres »Finansielle virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til: »Kreditgivere og kreditformidlere«.

5. Overskriften før § 75 ophæves.

6. §§ 75-81 ophæves.

§ 4

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 209 af 27. februar 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1310 af 6. december 2019 og lov nr. 332 af 9. april 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 62, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 11, stk. 1,«: »nr. 2-4,«.

§ 5

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 683 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. §§ 5 a-5 g ophæves.

§ 6

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1446 af 21. juni 2021, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 333 af 9. april 2024, foretages følgende ændring:

1. § 26 a ophæves.

§ 7

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 600 af 5. maj 2020, som ændret senest ved § 13 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, foretages følgende ændring:

1. § 18 a ophæves.

§ 8

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 2616 af 28. december 2021 og § 14 i lov nr. 1795 af 28. december 2023 og senest ved lov nr. 331 af 9. april 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, stk. 1, nr. 4, udgår: »eller«.
  2. I § 22, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer: »5) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå, eller«.
- Nr. 5 bliver herefter nr. 6.

§ 9

I lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 2022, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 2221 af 29. december 2020 og senest ved lov nr. 1566 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 3 A, stk. 1, ændres »Virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til: »Kreditgivere og kreditformidlere«.

§ 10

I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 179 af 22. februar 2023, som ændret ved § 3 i lov nr. 715 af 25. juni 2010, § 37 i lov nr. 753 af 13. juni 2023 og § 2 i lov nr. 1796 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 21, stk. 1, ændres »§ 2, stk. 1-4, §§ 3, 4 eller 7 b-7 d, § 7 e, stk. 2, § 7 f eller § 7 g, stk. 1 og 2,« til: »denne lov«.
2. I § 21, stk. 2, ændres »§ 832, stk. 2 og 3,« til: »§ 832, stk. 4, og § 834«.

§ 11

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 2729 af 21. december 2021, som ændret ved § 11 i lov nr. 832 af 14. juni 2022, § 12 i lov nr. 755 af 13. juni 2023, § 22 i lov nr. 1795 af 28. december 2023 og § 7 i lov nr. 686 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 18, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 6, stk. 2,« til: »§ 6, stk. 3,«.

§ 12

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1241 af 22. august 2022, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 1563 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

1. § 30, stk. 6, ophæves.
Stk. 7 bliver herefter stk. 6.

§ 13

I skatteindberetningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 15 af 8. januar 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 15 b, stk. 1, 1. pkt., ændres »Virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til: »Kreditgivere og kreditformidlere«.

§ 14

I lov om afgifter af spil, jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 13. august 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 2226 af 29. december 2020 og § 2 i lov nr. 375 af 28. marts 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 33, stk. 1, ændres »den, som« til: »den, der«.
2. I § 33, stk. 2, ændres »Den, der« til: »Den, som«.

§ 15

I spiritusafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 417 af 23. april 2024, foretages følgende ændring:

1. § 31 a ophæves.

§ 16

I tinglysningsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1083 af 22. juni 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, § 6 i lov nr. 2227 af 29. december 2020, § 1 i lov nr. 369 af 2. april 2023 og § 16 i lov nr. 679 af 3. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 30, stk. 1, ændres »den, som« til: »den, der«.

2. I § 30, stk. 2, ændres »Den, der« til: »Den, som«.

§ 17

I tobaksafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 21. februar 2024, som ændret ved § 6 i lov nr. 333 af 9. april 2024, foretages følgende ændring:

1. § 25 a ophæves.

§ 18

I øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 416 af 23. april 2024, som ændret ved § 7 i lov nr. 333 af 9. april 2024, foretages følgende ændring:

1. § 25 a ophæves.

§ 19

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af § 7, stk. 5, i lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 1305 af 20. november 2023, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 7, stk. 6, i lov om et indkomstregister, jf. denne lovs § 1, nr. 1.

Stk. 3. Regler udstedt i medfør af selskabsskattelovens § 30, stk. 7, jf. lovbekendtgørelse nr. 1241 af 22. august 2022, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 1563 af 12. december 2023, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af selskabsskattelovens § 30, stk. 6, jf. denne lovs § 12, nr. 1.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
  - 3.1. Terminaladgang for skatteforvaltningen i Grønland til visse oplysninger i indkomstregisteret
    - 3.1.1. Gældende ret
    - 3.1.2. Skatteministeriets overvejelser
    - 3.1.3. Den foreslåede ordning
  - 3.2. Modernisering af sanktionsbestemmelse ved overtrædelse af reglerne om omkostningsgodtgørelse
    - 3.2.1. Gældende ret
    - 3.2.2. Skatteministeriets overvejelser
    - 3.2.3. Den foreslåede ordning
  - 3.3. Indhentelse af kontroloplysninger hos visse tredjemænd til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat
    - 3.3.1. Gældende ret
    - 3.3.2. Skatteministeriets overvejelser
    - 3.3.3. Den foreslåede ordning
  - 3.4. Klarere lovgivning om eSkatData
    - 3.4.1. Gældende ret
    - 3.4.2. Skatteministeriets overvejelser
    - 3.4.3. Den foreslåede ordning
  - 3.5. Sanering af regler om konfiskation af punktafgiftspligtige varer
    - 3.5.1. Gældende ret
    - 3.5.2. Skatteministeriets overvejelser
    - 3.5.3. Den foreslåede ordning
  - 3.6. Sanering af regler om kreditbegrænsning
    - 3.6.1. Gældende ret
    - 3.6.2. Skatteministeriets overvejelser
    - 3.6.3. Den foreslåede ordning
  - 3.7. Sanering af regler om revisorpålæg
    - 3.7.1. Gældende ret
    - 3.7.2. Skatteministeriets overvejelser
    - 3.7.3. Den foreslåede ordning
  - 3.8. Sanering af regler om forkortet afregning for selskabs- og acontoskat
    - 3.8.1 Gældende ret

- 3.8.2. Skatteministeriets overvejelser
- 3.8.3. Den foreslåede ordning
- 3.9. Modernisering af sanktionspraksis ved unddragelse af spilleafgift og tinglysningsafgift
  - 3.9.1. Gældende ret
  - 3.9.2. Skatteministeriets overvejelser
  - 3.9.3. Den foreslåede ordning
- 3.10. Indførelse af strafansvar ved overdragelse m.v. af varer, hvoraf der ikke er betalt forbrugsafgift
  - 3.10.1. Gældende ret
  - 3.10.2. Skatteministeriets overvejelser
  - 3.10.3. Den foreslåede ordning
- 3.11. Justeringer af teknisk karakter i køretøjsregistreringsloven og lønsumsafgiftsloven
  - 3.11.1. Gældende ret
  - 3.11.2. Skatteministeriets overvejelser
  - 3.11.3. Den foreslåede ordning
- 4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
  - 4.1. Terminaladgang for skatteforvaltningen i Grønland til visse oplysninger i indkomstregisteret
  - 4.2. Indhentelse af kontroloplysninger hos visse tredjemænd til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat
- 5. Konsekvenser for rigsfællesskabet
- 6. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
  - 6.1. Principper for digitaliseringsklar lovgivning
- 7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 8. Administrative konsekvenser for borgerne
- 9. Klimamæssige konsekvenser
- 10. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
- 11. Forholdet til EU-retten
- 12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 13. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det foreslås, at skatteforvaltningen i Grønland får terminaladgang til de oplysninger i indkomstregisteret, som efter eller i medfør af den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale og den bistandsaftale, der er optaget som bilag hertil, udveksles automatisk fra Danmark til Grønland. Lovforslaget udmønter de dele af regeringsgrundlaget Ansvar for Danmark fra december 2022, som handler om at styrke samarbejdet i Rigsfællesskabet

Skatteforvaltningen har konstateret, at visse indberetningspligtige og indeholdelsespligtige virksomheder ikke kan eller vil udlevere tilstrækkelige eller troværdige oplysninger i forbindelse med Skatteforvaltningens kontrol af, om virksomhedens indberetning og opfyldelse af eventuelle inde-

holdelsespligt er fyldestgørende og korrekte. Det foreslås derfor, at Skatteforvaltningen gives hjemmel til at kunne indhente oplysninger til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat hos tredjemænd – dvs. hos andre end den virksomhed, der foretager indberetning og eventuel indeholdelse.

Konkret foreslås det, at Skatteforvaltningen skal kunne indhente oplysninger hos finansielle virksomheder, offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat.

Desuden foreslås det at foretage en ensretning af begreber i lovgivningen om eSkatData.

Med lovforslaget foreslås det at gennemføre en sanering af sanktionsbestemmelser i skatte- og afgiftslovgivningen, som ikke eller kun sjældent bliver anvendt i praksis, fordi andre sanktionsbestemmelser erfaringsmæssigt er mere effektive.

Sanktionsbestemmelserne er udvalgt på grundlag af rapporten Afrapportering fra arbejdsgruppe om administrative sanktioner (herefter rapporten) til Folketingets Skatteudvalg, jf. SAU alm. del (2021-22) – bilag 66. Rapporten er udarbejdet med deltagelse af bl.a. Skattestyrelsen og indeholder på baggrund af en gennemgang af Skatteforvaltningens anvendelse af sanktioner forslag til, hvilke sanktionsbestemmelser der vurderes at kunne blive afskaffet.

Det foreslås på denne baggrund at ophæve reglerne om konfiskation af punktafgiftspligtige varer i chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven. Det foreslås desuden at ophæve reglerne om revisorpålæg i opkrævningsloven og skattekontrolloven. Det foreslås desuden at ophæve reglerne om forkortet afregning for selskabs- og acontoskat i selskabsskatteloven. Herudover foreslås det, at anvendelsesområdet for reglerne om kreditbegrænsning i momsloven indskrænkes.

I forbindelse med undersøgelsen af muligheden for at sanere sanktionsbestemmelser er der afdækket en række initiativer, som vil kunne modernisere dele af lovgivningen på Skatteministeriets område.

Det foreslås at modernisere straffebestemmelsen og i lovbestemmelserne fastsætte et sanktionsniveau for overtrædelse af reglerne om omkostningsgodtgørelse, så både straffebestemmelsen og sanktionsniveauet svarer til lignende bestemmelser i den øvrige skatte- og afgiftslovgivning.

Det foreslås desuden, at sanktionsniveauet for overtrædelse af lov om afgifter af spil (herefter spilleafgiftsloven) og tinglysningsafgiftsloven moderniseres, så det svarer til sanktionsniveauet i den øvrige afgiftslovgivning.

Det foreslås desuden at indføre strafansvar over for den, der overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter lov om forskellige forbrugsafgifter (herefter forbrugsafgiftsloven), eller forsøger herpå. Straffebestemmelsen vil svare til straffebestemmelser, der fremgår i en række andre punktafgiftslove.

Lovforslaget indeholder herudover en mindre række ændringer, der har til formål at ajourføre henvisninger til andre bestemmelser i lovgivningen.

2. Baggrund

Baggrunden for forslaget om at give skatteforvaltningen i Grønland adgang til visse oplysninger i indkomstregisteret er en anmodning herom af 9. december 2021 fra Grønlands Departement for Finanser og Ligestilling (nu Departement for Finanser og Skatter). De pågældende oplysninger ud-

veksles i dag automatisk fra Danmark til Grønland. Det foreslås, at skatteforvaltningen i Grønland gives terminaladgang til de pågældende oplysninger i indkomstregisteret. Dermed vil skatteforvaltningen i Grønland kunne få oplysningerne hurtigere.

Baggrunden for forslaget om, at Skatteforvaltningen gives mulighed for at indhente oplysninger hos visse tredjemænd til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, er, at anvendelse af de eksisterende kontrolbeføjelser i skattekontrolloven, skatteindberetningsloven og kildeskatteloven ikke i alle tilfælde giver mulighed for, at Skatteforvaltningen kan indhente tilstrækkelige oplysninger til at kunne gennemføre en effektiv kontrol af den indberetningspligtige og den indeholdelsespligtige og de oplysninger, der er indberettet, herunder de indeholdte skatter. Det gør sig f.eks. gældende i situationer, hvor Skatteforvaltningen ikke har kendskab til identiteten af (alle) de personer, den indberetningspligtige skal indberette oplysninger om, men først bliver bekendt hermed i forbindelse med f.eks. et uanmeldt kontrolbesøg. Det gør sig også gældende i de situationer, hvor virksomheder f.eks. indberetter om løn, der ikke er udbetalt (fiktive indberetninger), eller indberetter lønoplysninger i eget navn, selv om lønudbetalingerne er foretaget af en anden virksomhed. I sådanne tilfælde er virksomhederne ofte uden reel aktivitet og kan som følge heraf ikke udlevere oplysninger i forbindelse med Skatteforvaltningens kontrol.

Indberettede lønoplysninger udstilles i det fællesoffentlige indkomstregister, hvor andre offentlige myndigheder og virksomheder lægger oplysningerne til grund for deres afgørelser. Skatteforvaltningen er dataansvarlig for indkomstregisteret og er dermed ansvarlig for, at behandlingen af personoplysningerne lever op til reglerne i databeskyttelsesforordningen, herunder at oplysningerne er korrekte.

Skatteforvaltningen vil få bedre mulighed for at gribe ind over for fejl, misbrug og svig på et tidligt tidspunkt, hvis Skatteforvaltningen f.eks. får mulighed for at kunne indhente oplysninger til brug for kontrol af indeholdelsespligt og de indberetninger, den indberetningspligtige har foretaget, hos tredjemænd – f.eks. finansielle virksomheder. Hermed vil Skatteforvaltningen f.eks. kunne følge pengestrømme til og fra den, der er angivet som indberetningspligtig i en indberetning.

Baggrunden for forslaget om at foretage en ensretning af begreber i lovgivningen i eSkatData er, at der i dag i en del af lovgivningen bliver anvendt et begreb om virksomheder, der yder eller formidler lån, som er et andet end det begreb, der bliver anvendt om de samme virksomheder i den øvrige del af lovgivningen. Denne afvigende begrebsanvendelse kan give anledning til fortolkningstvivel om, hvilke virksomheder der kan anvende eSkatData i forbindelse med en kreditgivningssituation. Det foreslås derfor at ensrette begreberne på tværs af lovgivningen.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Terminaladgang for skatteforvaltningen i Grønland til visse oplysninger i indkomstregisteret

3.1.1. Gældende ret

Efter artikel 26 i den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsoverenskomst (aftale af 18. oktober 1979 mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.) forpligter begge dele af riget sig til at yde hinanden bistand i skattesager i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i et bilag til dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Dette bilag er benævnt "Bistandsaftale".

Bistandsaftalens pkt. 12 indeholder regler om automatisk udveksling af oplysninger. Desuden fremgår det af bistandsaftalens pkt. 20, at de kompetente myndigheder i de to dele af riget kan indgå yderligere aftale for at gennemføre bestemmelseerne i denne aftale.

I henhold til bistandsaftalens pkt. 20 har Danmark og Grønland indgået en administrativ aftale af 28. februar 2019 om automatisk udveksling af oplysninger. Aftalen er senere ændret to gange ved henholdsvis aftale af 10. december 2020 om ændring af aftale mellem de kompetente myndigheder i Danmark og Grønland i henhold til pkt. 20 i aftale af 18. oktober 1979 mellem Danmark og Grønland om bistand i skattesager om automatisk udveksling af oplysninger og aftale af 14. december 2021 om ændring af aftale mellem de kompetente myndigheder i Danmark og Grønland i henhold til pkt. 20 i aftale af 18. oktober 1979 mellem Danmark og Grønland om bistand i skattesager om automatisk udveksling af oplysninger som ændret ved aftale af 10. december 2020.

Efter artikel 1 i og bilag 1 til den administrative aftale med senere ændringer udveksler Danmark og Grønland en række oplysninger automatisk. Udvekslingen sker efter aftalens artikel 1, stk. 3, årligt senest den 1. marts i året efter det kalenderår, oplysningerne vedrører. De udvekslede oplysninger kan kun videregives under overholdelse af dansk henholdsvis grønlandsk lovgivning og databeskyttelsesforordningen.

En række af de oplysninger, Danmark udveksler med Grønland efter disse aftaler, indgår i det danske indkomstregister. Det drejer sig om følgende oplysninger:

- Royalties og andre periodisk betalbare afgifter for udnyttelse af ophavsret, patent, mønster, varemærke eller anden sådan rettighed eller ejendom
- Lønninger
- Gratiale, provision, honorar og andet vederlag
- Pensioner, livrenter, dagpenge, sociale ydelser m.v.
- Arbejdsgivers indbetaling på en pensionsordning
- Visse godtgørelser
- Værdien af rådigheden over fri bil, bolig eller lystbåd og andre personalegoder
- Aktieløn
- Værdien af udnyttelse eller vederlag for købe- og tegningsretter til aktier eller anparter m.v.

- Andre arter af indkomster omfattet af skatteindberetningslovens §§ 1-7
- Detailoplysninger om indberettede indkomster m.v. efter skatteindberetningslovens §§ 1-7.

Den automatiske udveksling af oplysninger er et led i det administrative samarbejde mellem Danmark og Grønland. Udvekslingen af oplysninger om løn og anden A-indkomst skal ses i sammenhæng med, at efter § 38, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 2104 af 23. november 2021 om kildeskat skal personer, dødsboer, selskaber, fonde, foreninger og institutioner m.v., der har hjemting i Danmark, foretage indeholdelse af kildeskat til Grønland ved udbetaling eller godskrivning af vederlag for arbejde og ved udbetaling af pensioner, som er omfattet af skattepligt efter den grønlandske landstingslov om indkomstskat. De indeholdte kildeskattebeløb indbetales til Skatteforvaltningen.

Indkomstregisteret er et fælles offentligt register, som bl.a. indeholder oplysninger om indkomst og arbejdsomfang.

Arbejdsgivere og andre, som skal indberette til indkomstregisteret, indberetter således oplysninger om indkomstforhold og arbejdsomfang m.v. De myndigheder m.v., som bruger de oplysninger, der indberettes til indkomstregisteret, kan få adgang til at hente oplysningerne i indkomstregisteret frem for at indhente oplysningerne hos borgerne og virksomhederne. Dette sker gennem en såkaldt terminaladgang til indkomstregisteret.

For så vidt angår spørgsmålet om terminaladgang til indkomstregisteret er det i § 7, stk. 1, i lov om et indkomstregister (herefter indkomstregisterloven) bestemt, at kommunale og statslige myndigheder, anerkendte arbejdsløsheds-kasser og andre uden for de i lovens § 6 nævnte tilfælde kan få terminaladgang til indkomstregisteret, i det omfang de pågældende i henhold til anden lovgivning kan få sådan adgang.

Bestemmelsen blev indsat i 2006 ved vedtagelsen af indkomstregisterloven. Om baggrunden og rækkevidden af bestemmelsen er i de almindelige bemærkninger til det bagvedliggende lovforslag, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 3420-3422, bl.a. anført, at Skatteministeriet på grund af registerets karakter og meget store omfang har fundet det rigtigst, at registeret etableres ved lov, og at spørgsmålet om terminaladgang til registeret ligeledes reguleres gennem udtrykkelige bestemmelser herom i den relevante særlovgivning. Det er herudover anført, at lovforslaget derfor ledsages af et følgelovforslag, der bl.a. har til formål at tilvejebringe sådanne udtrykkelige bestemmelser om terminaladgang. Det er endvidere anført, at adgangen til indhentelse og videregivelse af oplysninger fra registeret i øvrigt derimod alene reguleres af de almindelige regler herom, herunder navnlig persondatalovens regler (i dag databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven).

I de specielle bemærkninger til § 7, stk. 1, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 3452 og 3453, er bl.a. anført,

at det foreslås, at kommunale og statslige myndigheder, anerkendte arbejdsløsheds-kasser og andre kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, i det omfang de pågældende i henhold til anden lovgivning kan få en sådan terminaladgang til indkomstregisteret. Det er herudover anført, at det er et krav for at få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, at der i anden lovgivning er udtrykkelig lovhjemmel til, at den pågældende myndighed m.v. kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret. Det er også anført, at terminaladgang kun vil kunne opnås i det omfang, de enkelte myndigheder skal bruge oplysninger fra indkomstregisteret, og at der kun vil blive givet adgang til oplysninger, som er relevante og nødvendige for den enkelte myndighed. Det er ligeledes anført, at adgang alene vil kunne etableres i overensstemmelse med persondatalovens regler, og at det således i forbindelse med etablering af terminaladgang til indkomstregisteret konkret vil skulle overvejes, hvorvidt det er sagligt og nødvendigt at give adgang, og om der på det enkelte område kan gives en mere begrænset adgang til oplysningerne i indkomstregisteret. Det er endelig anført, at det er et krav, at offentlige myndigheder m.v. ikke må behandle eller have adgang til oplysninger, som de ikke har behov for i deres konkrete myndighedsudøvelse.

Efter § 14, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 906 af 26. juni 2018 om et indkomstregister kan myndigheder og andre indhente oplysninger fra indkomstregisteret via webservice opslag eller advis-ordninger, hvis de efter indkomstregisterlovens § 7, stk. 1, har adgang hertil, og hvis de med Skatteforvaltningen har indgået aftale herom, jf. indkomstregisterlovens § 7, stk. 4.

På baggrund af det i bemærkningerne til lovforslaget anførte lægges det til grund, at terminaladgang til indkomstregisteret kræver udtrykkelig lovhjemmel. De grønlandske skattemyndigheder kan således ikke få terminaladgang til indkomstregisteret uden udtrykkelig lovhjemmel.

Der findes ikke på nuværende tidspunkt en sådan udtrykkelig hjemmel.

3.1.2. Skatteministeriets overvejelser

Grønlands Departement for Finanser og Ligestilling (nu Departement for Finanser og Skatter) har den 9. december 2021 anmodet om, at skatteforvaltningen i Grønland får terminaladgang til de oplysninger, som findes i indkomstregisteret, og som i dag udveksles efter administrativ aftale af 28. februar 2019 mellem Danmark og Grønland om automatisk udveksling af oplysninger.

En sådan adgang vil indebære, at skatteforvaltningen i Grønland vil kunne få løbende adgang til de månedligt indberettede oplysninger i indkomstregisteret frem for at modtage dem årligt efter udgangen af det år, oplysningerne vedrører. Ønsket om løbende adgang skal ses i lyset af, at indkomstoplysninger i stigende omfang indgår i sagsbehandlingen på og uden for skatteområdet. En adgang vil

således gøre det muligt for Grønland at udvikle sine administrative systemer.

F.eks. er der indført et beskæftigelsesfradrag i Grønland. I dag opgøres fradraget årligt og indgår i slutopgørelsen for det foregående år. Der er et politisk ønske om at styrke incitamentet til arbejdsmarkedsdeltagelse bl.a. ved at udbetale beskæftigelsesfradraget månedligt baseret på de indkomstoplysninger, som arbejdsgiverne har indberettet. Uden en adgang til indkomstregisteret og dermed de månedligt indberettede oplysninger fra danske arbejdsgivere vil en sådan ordning føre til en forskelsbehandling, da løsningen ikke vil kunne omfatte grønlandske medarbejdere med danske arbejdsgivere. Dette omfatter mere end 10 pct. af de beskæftigede i Grønland.

Afregning af grønlandsk kildeskat er systemteknisk og regnskabsmæssigt understøttet fra dansk side via Skattekontoen, men det kan være hensigtsmæssigt, hvis der skabes bedre mulighed for revidering og/eller udarbejdelse af processer for afstemning, så skatteforvaltningen i Grønland kan anvende data fra indkomstregisteret til konkret afstemning i forhold til den grønlandske kildeskat, som overføres via Skattekontoen på virksomhedsniveau.

Som udgangspunkt vurderer Skatteministeriet ikke, at international udveksling af skatteoplysninger bør ske ved, at det pågældende andet lands skattemyndigheder gives terminaladgang til de relevante oplysninger i Skatteforvaltningens systemer. Grønland bør dog som en del af rigsfællesskabet kunne gives en særlig status i denne forbindelse. En imødekommelse af anmodningen om terminaladgang til indkomstregisteret for skatteforvaltningen i Grønland vil yderligere udmønte en del af regeringsgrundlaget Ansvar for Danmark fra december 2022, idet det heri er anført, at Regeringen ønsker et tæt og løsningsorienteret samarbejde med Færøerne og Grønland. Både på områder, som Danmark varetager for hele riget, og på områder, som er overtaget. Herudover understøtter en terminaladgang for skatteforvaltningen i Grønland til indkomstregisteret den danske opkrævning af grønlandsk kildeskat fra danske udbetalere af vederlag for arbejde eller pensioner til personer, der er skattepligtige til Grønland.

Skatteministeriet vurderer derfor, at anmodningen fra Grønlands Departement for Finanser og Ligestilling (nu Departement for Finanser og Skatter) om, at skatteforvaltningen i Grønland gives terminaladgang til indkomstregisteret, bør imødekommes, og at adgangen gives til de oplysninger i indkomstregisteret, som udveksles efter administrativ aftale af 28. februar 2019 mellem Danmark og Grønland om automatisk udveksling af oplysninger eller senere aftaler mellem Danmark og Grønland udstedt i medfør af artikel 26 i aftale mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. og den bistandsaftale, der er optaget som bilag hertil.

3.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at skatteforvaltningen i Grønland vil få terminaladgang til de oplysninger i indkomstregisteret, som efter eller i medfør af artikel 26 i den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsoverenskomst og den bistandsaftale, der er optaget som bilag til dobbeltbeskatningsoverenskomsten, udveksles automatisk fra Danmark til Grønland.

Den foreslåede ændring af indkomstregisterlovens § 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, vil medføre, at skatteforvaltningen i Grønland vil kunne få løbende adgang til de månedligt indberettede oplysninger i indkomstregisteret frem for at modtage dem årligt efter udgangen af det år, oplysningerne vedrører. Begrebet terminaladgang til indkomstregistret forstås i praksis som adgang til udtræk af data via webservices i indkomstregisteret. Det betyder, at sjetteforvaltningen i Grønland vil kunne forespørge på f.eks. en kreds af borgere, som er skattepligtige til Grønland og få data retur på disse borgere. Adgangen til denne system-til-system udveksling vil blive reguleret i de aftaler, som skatteforvaltningen i Grønland indgår med Skatteforvaltningen i Danmark.

Den foreslåede ændring vil alene give skatteforvaltningen i Grønland adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som efter de relevante aftaler mellem Danmark og Grønland allerede udveksles automatisk. Skatteforvaltningen i Grønland vil således ikke få terminaladgang til andre af de systemer, Skatteforvaltningen driver, end indkomstregisteret, og skatteforvaltningen i Grønland vil ikke få adgang til de data i indkomstregisteret, som ikke efter de relevante aftaler udveksles automatisk fra Danmark til Grønland.

Som følge af at det foreslås, at skatteforvaltningen i Grønland får terminaladgang til de oplysninger i indkomstregisteret, som efter eller i medfør af den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsoverenskomst og den bistandsaftale, der er optaget som bilag til dobbeltbeskatningsoverenskomsten, skal udveksles automatisk fra Danmark til Grønland, vil de oplysninger, skatteforvaltningen i Grønland vil kunne få adgang til, kunne ændres gennem ændring af aftalerne mellem Danmark og Grønland om automatisk udveksling af oplysninger eller nye administrative aftaler mellem Danmark og Grønland udstedt i medfør af artikel 26 i aftale mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. og den bistandsaftale, der er optaget som bilag hertil.

For nærmere om beskrivelse af forslaget henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

3.2. Modernisering af sanktionsbestemmelse ved overtrædelse af reglerne om omkostningsgodtgørelse

3.2.1. Gældende ret

Skatteforvaltningslovens kapitel 19 indeholder regler om omkostningsgodtgørelse. Det fremgår af reglerne, at der ydes godtgørelse på 50 pct. for udgifter til sagkyndig bistand m.v., som en godtgørelsesberettiget skatte- eller afgiftspligtig person efter skatteforvaltningslovens § 53 ifølge regning skal betale eller har betalt, når den godtgørelsesberettigede

ikke får medhold i sagen eller kun opnår medhold i mindre grad. Hvis den godtgørelsesberettigede får fuldt medhold eller medhold i overvejende grad, ydes godtgørelsen med 100 pct., jf. skatteforvaltningslovens § 52, stk. 1.

Der er i medfør af skatteforvaltningslovens § 58 udstedt bekendtgørelse nr. 2051 af 11. november 2021 om oplysninger om udgifter til sagkyndig bistand m.v. ved godtgørelse efter skatteforvaltningslovens kapitel 19. Bekendtgørelsen indeholder regler, som fastsætter, hvilke dokumenter der skal vedlægges en ansøgning om omkostningsgodtgørelse.

Det fremgår af skatteforvaltningslovens § 60, stk. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. § 60 stk. 2.

Der er ikke tidligere fastsat et sanktionsniveau i lovbemærkningerne for overtrædelse af § 60, stk. 1.

Straffebestemmelser for overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen, der angår unddragelse af skatter og afgifter, er typisk udformet sådan, at der straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, hvor strafferammen er fængsel indtil 8 år.

Der er i lovbemærkningerne til lov nr. 1795 af 28. december 2023 tilkendegivet et ønsket straffniveau i sager om overtrædelse af bl.a. skattekontrolloven, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 52 som fremsat, s. 12ff. Det fremgår af lovbemærkningerne, at i sager, hvor en fysisk person har forsæt til at unddrage skatter eller afgifter for 500.000 kr. eller derover, straffes med fængsel og en tillægsbøde svarende til det dobbelte af unddragelsens størrelse. En overtrædelse, hvor der er forsæt til at unddrage for 500.000 kr. eller derover, henføres som udgangspunkt til straffelovens § 289. Det beror imidlertid på en konkret vurdering, hvorvidt forholdet skal henføres til straffelovens § 289, eller det skal henføres til straffebestemmelsen i særlovgivningen.

I andre sager om unddragelse af skatter eller afgifter straffes alene med bøde, det vil sige i sager, hvor en fysisk person har forsæt til at unddrage for et beløb, der ikke udgør 500.000 kr. eller derover, i sager, hvor en fysisk person alene har handlet groft uagtsomt, og i sager, hvor overtrædelsen er begået af en juridisk person. I disse tilfælde straffes med en bøde på det dobbelte af unddragelsens størrelse, hvis der er forsæt til unddragelse, og en bøde svarende til unddragelsens størrelse, hvis der er handlet groft uagtsomt. I de mindste sager, hvor unddragelsen ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., straffes overtrædelsen i førstegangstilfælde imidlertid alene med en bøde af fast størrelse på 5.000 kr.

Forældelsesfristen i straffesager er 5 år, når der ikke er

hjemlet højere straf end fængsel i 4 år, eller der er tale om en overtrædelse af skatte-, told-, afgifts- eller tilskudslovgivningen, hvorved der opnås eller kan opnås uberettiget vinding, jf. straffelovens § 93, stk. 1 nr. 2, og stk. 2, nr. 2. Når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 10 år, er forældelsesfristen 10 år, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 3.

3.2.2. Skatteministeriets overvejelser

Skatteforvaltningen har i de senere år konstateret tilfælde, hvor det ikke kan udelukkes, at en rådgiver og en skatte- eller afgiftspligtig person på forhånd har indgået en art underhåndsaftale om, at den skatte- og afgiftspligtige person kun er forpligtet til at betale et beløb til rådgiveren svarende til, hvad der opnås i omkostningsgodtgørelse, selv om det er en betingelse for at få omkostningsgodtgørelse, at den skatte- eller afgiftspligtige person reelt hæfter for hele det beløb, der fremgår af den udstedte faktura fra rådgiveren, jf. nærmere nedenfor.

Retten til omkostningsgodtgørelse er betinget af, at en godtgørelsesberettiget er forpligtet til at betale honoraret til sin rådgiver, jf. skatteforvaltningslovens § 52, stk. 1. Det er således en betingelse for at få omkostningsgodtgørelse, at den godtgørelsesberettigede reelt hæfter for hele beløbet ifølge den udstedte faktura fra rådgiveren.

Hvis rådgiveren og den skatte- eller afgiftspligtige person har indgået en »no cure - no pay«-aftale, og den skatte- eller afgiftspligtige person som følge heraf ikke hæfter for udgifterne til rådgiveren, kan der ikke ydes omkostningsgodtgørelse, jf. SKM2015. 479. HR og eksempelvis SKM2022. 504. VLR.

Hvis parterne har indgået en sådan »no cure - no pay«-aftale, men som grundlag for ansøgning om omkostningsgodtgørelse henviser til, at der er indgået en aftale om bistand, hvor honoraret er baseret på almindelige afregningsmetoder, og regningen fra den sagkyndige er udarbejdet på grundlag af sædvanlig fakturering, bør der i sådanne tilfælde straffes for overtrædelse af reglerne om omkostningsgodtgørelse, når handlingen er begået forsætligt eller groft uagtsomt.

Det er Skatteministeriets vurdering, at indførelsen af en skærpet straffebestemmelse for overtrædelse af reglerne om omkostningsgodtgørelse vil have en præventiv virkning over for rådgivere, som ikke efterlever reglerne. Det er af hensyn til ønsket om en præventiv virkning og til ensartethed til andre sager, f.eks. om afgivelse af urigtige oplysninger til brug for en skatteansættelse eller et afgiftstilsvær, at straffniveauet findes at skulle svare til det generelle sanktionsniveau i den øvrige skatte- og afgiftslovgivning.

Det er som en del af forslaget desuden hensigten, at straffebestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 60 i sin opbygning og ordlyd i højere grad svarer til straffebestemmelser i den øvrige skatte- og afgiftslovgivning.

3.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre skatteforvaltningslovens § 60, stk. 1, og at indsætte et nyt stk. 2.

Den foreslåede ændring af § 60 vil medføre, at bestemmelsen i sin opbygning og ordlyd i højere grad vil svare til straffebestemmelser i den øvrige skatte- og afgiftslovgivning.

Den foreslåede ændring af § 60, stk. 1, vil medføre, at med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at den, der med forsæt til uberettiget at opnå udbetaling af omkostningsgodtgørelse efter stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det forudsættes med de foreslåede ændringer af skatteforvaltningslovens § 60, at en overtrædelse af § 60 vil skulle straffes efter samme praksis som for overtrædelse af bl.a. skattekontrolloven, jf. herom ovenfor i pkt. 3.2.1.

Det forudsættes således, at fysiske personers overtrædelse af § 60, stk. 2, jf. stk. 1, om uberettiget udbetaling af omkostningsgodtgørelse på 500.000 kr. eller derover vil kunne medføre fængsel og en tillæggsbøde svarende til det dobbelte af størrelsen på den uberettigede udbetaling af omkostningsgodtgørelse. Overtrædelsen vil som udgangspunkt skulle henføres til straffelovens § 289, hvor strafferammen er indtil 8 års fængsel. Som ved overtrædelse af den øvrige skatte- og afgiftslovgivning vil det imidlertid skulle bero på en konkret vurdering, hvorvidt forholdet skal henføres til straffelovens § 289, eller det skal henføres til straffebestemmelsen i særlovgivningen. Det er i dette tilfælde den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 60, stk. 2, der hjemler fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Det er forudsat, at beløbsgrænsen på 500.000 kr., jf. ovenfor, ikke vil finde anvendelse i gentagelsestilfælde. I gentagelsestilfælde er det forudsat, at hvis den pågældende handler med forsæt til at opnå uberettiget udbetaling af omkostningsgodtgørelse for mere end 250.000 kr., og den pågældende tidligere er blevet straffet for uberettiget udbetaling af omkostningsgodtgørelse for mere end 250.000 kr., vil vedkommende kunne straffes med fængsel og en tillæggsbøde svarende til to gange det undtagne beløb. I denne situation vil den gentagne overtrædelse således have en gentagelsesvirkning, hvor beløbsgrænsen for fængselsstraf er lavere.

I andre tilfælde vil en overtrædelse alene kunne straffes med bøde, det vil sige ved fysiske personers overtrædelse af § 60, stk. 2, jf. stk. 1, hvor størrelsen på den uberettigede udbetaling af omkostningsgodtgørelse ikke udgør 500.000 kr. eller derover, ved fysiske personers overtrædelse af § 60, stk. 1, og ved juridiske personers overtrædelse af § 60, stk. 1, eller § 60, stk. 2, jf. stk. 1.

Det forudsættes, at en overtrædelse af § 60, stk. 2, jf. stk.

1, som minimum vil skulle straffes med en bøde, der udgør det dobbelte af størrelsen af den uberettigede udbetaling af omkostningsgodtgørelse. En overtrædelse af § 60, stk. 1, vil skulle straffes med en bøde, der udgør det dobbelte af størrelsen af den uberettigede udbetaling af omkostningsgodtgørelse, hvis overtrædelsen er begået forsætligt. Hvis en overtrædelse af § 60, stk. 1, er begået groft uagtsomt, vil der skulle straffes med en bøde, som svarer til størrelsen af den uberettigede udbetalte omkostningsgodtgørelse.

I de mindste sager, hvor den uberettigede udbetaling af omkostningsgodtgørelse i førstegangstilfælde ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., vil overtrædelserne af § 60, stk. 1 eller 2, imidlertid alene kunne medføre en bøde af fast størrelse på 5.000 kr. Den forudsatte minimumsgrænse vil skulle anvendes, uanset om handlingen er begået forsætligt eller groft uagtsomt.

Skatteforvaltningen vil have kompetence til at afslutte sager om overtrædelser af § 60, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, med et bødeforelæg, når betingelserne herfor er opfyldt, jf. skatteforvaltningslovens § 61.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

3.3. Indhentelse af kontroloplysninger hos visse tredjemænd til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat

3.3.1. Gældende ret

Skatteforvaltningen er tillagt en række kontrolbeføjelser, som fremgår af de enkelte skatte- og afgiftslove, herunder momsloven, skatteindberetningsloven, kildeskatteloven og skattekontrolloven. Brug af de enkelte kontrolbeføjelser kan ske uden retskendelse.

Skatte- og afgiftslovgivningens kontrolbeføjelser retter sig mod konkrete erhvervsdrivende, indberetningspligtige, indeholdelsespligtige eller afgiftspligtige. Kontrollen kan derfor alene rette sig mod personer eller selskaber, hvor Skatteforvaltningen positivt ved, at der er tale om en erhvervsdrivende eller en indeholdelsespligtig m.v. Denne positive viden vil typisk bero på, at de pågældende er registreret hos myndighederne som erhvervsdrivende m.v.

Skatteforvaltningen foretager bl.a. arbejdsgiverkontrol, det vil sige kontrol af, om de indeholdelsespligtige overholder de pligter, de som indeholdelsespligtige er pålagt efter kildeskatteloven eller andre skatte love, ligesom Skatteforvaltningen fastsætter de nærmere retningslinjer for kontrollens udførelse, jf. kildeskattelovens § 86.

For så vidt angår indberetningskontrol gælder det efter skat-

teindberetningslovens § 56 bl.a., at den indberetningspligtige efter anmodning fra Skatteforvaltningen skal indsende det materiale, der udgør grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes, herunder oplysninger til brug for afgørelsen af, om en oplysning er indberetningspligtig.

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 1, kan Skatteforvaltningen kontrollere, at skattepligtige til Danmark afgiver de nødvendige oplysninger til opgørelse af indkomstskat (skatteansættelse) og til afgørelse af skattepligt. Bestemmelsen fastslår, at det er Skatteforvaltningens opgave som myndighed at sikre, at enhver betaler den skat, den pågældende skal.

Det fremgår af forarbejderne til skattekontrollovens § 1, stk. 1, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L13 som fremsat side 84, at der ikke er hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan fremtvinge oplysninger fra den skattepligtige gennem et pålæg, men Skatteforvaltningen har mulighed for i stedet at anmode tredjemand om de nødvendige oplysninger eller foretage en skønsmæssig (skatte)ansættelse på baggrund af de foreliggende oplysninger.

Skatteforvaltningen kan til brug for skatteansættelse og afgørelse af skattepligt anmode om oplysninger fra tredjemand efter reglerne i skattekontrollovens afsnit II og skatteindberetningsloven. Bestemmelsen i skattekontrollovens § 1, stk. 2, giver Skatteforvaltningen bemyndigelse til at indhente oplysninger om den enkelte skattepligtige hos tredjemand, når oplysningerne skal bruges til skattekontrol.

I skattekontrollovens afsnit II findes de oplysningspligter, som er knyttet til en forudgående anmodning fra Skatteforvaltningen. Ingen af disse oplysningspligter giver mulighed for at indhente oplysninger hos tredjemand, når formålet hermed er kontrol af den indberetningspligtige, herunder de oplysninger en indberetningspligtig har foretaget (indberetningskontrol) eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat. Heller ikke kildeskatteloven eller skatteindberetningsloven indeholder bestemmelser, hvorefter Skatteforvaltningen kan indhente oplysninger fra tredjemand til brug for kontrol af indeholdelses- eller indberetningspligt.

Skattekontrolloven eller den øvrige skattelovgivning indeholder ikke regler, der angiver en tidsmæssig begrænsning af oplysningspligten. Den eneste tidsmæssige begrænsning, der gælder for brugen af oplysningspligter, er som udgangspunkt den formueretlige forældelsesfrist i forældelsesloven, der regulerer spørgsmålet om forældelse af et eventuelt skattekrav. Imidlertid skal Skatteforvaltningen anvende de forvaltningsretlige grundsætninger om fx saglighed, væsentlighed og proportionalitet ved brug af oplysningspligterne. Det betyder, at Skatteforvaltningen ikke må anmode om oplysninger, der ikke er relevante eller nødvendige til brug for kontrollen. Det indebærer også, at der ikke må anvendes mere indgribende foranstaltninger, hvis mindre indgribende foranstaltninger er tilstrækkelige, og indgrebet skal som middel stå i rimeligt forhold til målet. Skatteforvaltningen skal her foretage en afvejning af muligt merprovenu over for de ressourcer, der skal anvendes af både Skatteforvaltningen

og den oplysningspligtige for at gennemføre kontrollen. I denne afvejning kan det ligeledes være af betydning, om Skatteforvaltningen alene anmoder om oplysninger inden for de ordinære frister, eller om Skatteforvaltningen anmoder om oplysninger længere tilbage i tid.

3.3.2. Skatteministeriets overvejelser

Enhver, der er skattepligtig her til landet, skal årligt oplyse Skatteforvaltningen om sin indkomst, hvad enten den er positiv eller negativ, og give oplysninger om sin ejendom.

Oplysningsfristen for fysiske personer, som modtager en årsopgørelse, er senest den 1. maj i året efter indkomstårets udløb, mens oplysningsfristen for fysiske personer og virksomheder, der modtager et oplysningsskema, er senest den 1. juli i året efter indkomstårets udløb.

Efter eller i medfør af skatteindberetningsloven modtager Skatteforvaltningen oplysninger fra tredjemand om bl.a. løn, pension, renter, aktier m.v. Der er forskellige frister for disse indberetninger, og nogle indberetninger, f.eks. om løn m.v., skal indgives månedligt, mens andre oplysninger skal indberettes kvartalsvist eller årligt.

De indberetninger, Skatteforvaltningen modtager efter skatteindberetningsloven, bliver kontrolleret løbende og i takt med, at de foretages og dermed før udløbet af oplysningsfristerne i skattekontrolloven. Indberetningerne kontrolleres også i forbindelse med den generelle kontrol af de skattepligtiges skatteansættelser og dermed efter udløbet af oplysningsfristen.

I takt med, at flere og flere oplysninger til brug for skatteansættelsen modtages via indberetninger fra tredjemand fremfor via de skattepligtiges oplysningspligter, og de indberettede oplysninger udstilles i f.eks. indkomstregisteret og anvendes af andre myndigheder, banker, kreditinstitutter m.fl. – også inden oplysningsfristens udløb – er behovet for at føre en effektiv, samtidig og løbende kontrol med de indberettede oplysningers korrekthed øget.

I den sammenhæng vurderes det ikke at være hensigtsmæssigt at afvente udløbet af de skattepligtiges oplysningsfrist, før de indberettede oplysninger kontrolleres. Oplysningerne i indkomstregisteret anvendes f.eks. løbende hen over året i forbindelse med kreditvurdering, udbetalinger fra Lønmodtagernes Garantifond, lønindeholdelse og beregning af overførselsindkomst m.v.

Sideløbende med den øgede brug af de indberettede oplysninger til fortryk på årsopgørelser og oplysningsskemaer for selvstændigt erhvervsdrivende er Skatteforvaltningens kontrol af de modtagne indberetninger blevet intensiveret. I den forbindelse har Skatteforvaltningen konstateret, at der i visse tilfælde mangler hjemmel til effektivt at kunne kontrollere såvel de indberetnings- og indeholdelsespligtige virksomheder som indholdet af de indberettede oplysninger, der modtages fra disse virksomheder, idet der ikke er hjemmel til at indhente tilstrækkelige oplysninger fra uafhængige tredje-

mænd til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat for både tidligere som indeværende indkomstår. En sådan hjemmel vil navnlig kunne forbedre kontrollen i de tilfælde, hvor oplysningerne ikke kan fås fra den indberetnings- eller indeholdelsespligtige, eller hvor det vurderes, at de modtagne oplysninger ikke er tilstrækkeligt fyldestgørende eller troværdige. En sådan hjemmel vil også betyde, at Skatteforvaltningen kan føre en mere effektiv kontrol af data i indkomstregisteret og dermed i højere grad sikre, at myndigheder og virksomheder, der har adgang til oplysningerne i indkomstregisteret, lægger korrekte data til grund for deres afgørelser m.v.

Den nuværende indberetningskontrol og kontrol med indeholdelse af kildeskat foretages løbende hos de virksomheder, der har foretaget indberetningerne og indeholdelserne. Hvis virksomhederne ikke vil eller kan indsende oplysninger til Skatteforvaltningen, giver Skatteforvaltningens nuværende kontrolbeføjelser, der navnlig findes i skatteindberetningsloven og kildeskatteloven, ikke mulighed for at indhente de manglende oplysninger hos tredjemand. Derudover kan skattekontrollovens kontrolbeføjelser anvendes til kontrol af skatteansættelser for de borgere og virksomheder, indberetningerne vedrører. I relation til indberetningskontrollen er en sådan proces langsommelig, ressourcekrævende og tidsmæssigt forskudt i forhold til effektivt at kunne sikre korrekt fortryk af de indberettede oplysninger på årsopgørelserne henholdsvis oplysningsskemaerne for selvstændigt erhvervsdrivende. Dertil har den proces vist sig at være utilstrækkelig i forhold til at imødegå igangværende misbrug af Skatteforvaltningens systemer – f.eks. i form af at få udbetalt overskydende skat uden realitet bag udbetalingen.

Skatteforvaltningen har set eksempler på indberetning af ”fiktive” lønninger, hvor formålet med indberetningerne ikke har været af skattemæssig karakter, men at få registreret lønoplysningerne i indkomstregisteret med henblik på f.eks. udbetaling af sociale ydelser, bevilling af lån m.v. på et ukorrekt grundlag.

Skatteforvaltningen har også set eksempler på virksomheder med ansatte, der udfører f.eks. rengøringsarbejde, og hvor virksomheden udbetaler løn til de ansatte, uden at virksomheden indberetter lønoplysninger til indkomstregisteret – det gør i stedet en anden ”fiktiv virksomhed”. I Skatteforvaltningens systemer vil det være den ”fiktive virksomhed”, der hæfter for afregningen af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag m.v., men den ”fiktive virksomhed” går konkurs, inden A-skat og arbejdsmarkedsbidrag m.v. skal afregnes.

En sådan sags rette sammenhæng kan først konstateres, når en kontrol har afdækket pengestrømmene hos de ansatte, og det kan fastslås, hvilken virksomhed der reelt har udbetalt lønningerne. Oplysningerne kan kun indhentes via de ansattes pengeinstitut. Herefter kan Skatteforvaltningen træffe en afgørelse om hæftelse for ikke indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag m.v. og indberetningspligt over for den virksomhed, der reelt udbetalte lønningerne.

Der er også set tilfælde, hvor virksomheder overfører lønninger direkte til udenlandske bankkonti og betalingsplatforme. Sådanne overførsler vil alene kunne konstateres via bankkontoudskrifter fra virksomhedens bankforbindelse(r).

Skatteministeriet vurderer derfor, at en udvidelse af mulighederne for at indhente kontroloplysninger hos tredjemand til også at omfatte tilfælde, hvor formålet er indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, vil kunne effektivisere såvel den løbende generelle, rutinemæssige kontrol, som den kontrol, hvor der er formodning for fejl, misbrug eller svig. En sådan hjemmel vil også betyde, at Skatteforvaltningen i højere grad, end tilfældet er i dag, vil kunne imødegå manglende, mangelfulde og fiktive indberetninger til indkomstregisteret.

Indkomstregisteret er et fællesoffentligt register. Indberetninger til indkomstregisteret indgår i et fællesoffentligt samarbejde om at indhente oplysninger, så borgerne og virksomhederne ikke skal meddele de samme oplysninger til forskellige myndigheder m.v. Disse oplysninger bruges både til skatteformål og af andre myndigheder og virksomheder til andre formål.

Uanset om oplysningerne indberettes til indkomstregisteret eller til Skatteforvaltningen i øvrigt, anvender Skatteforvaltningen oplysningerne ved dannelsen af borgernes årsopgørelser og på oplysningsskemaet for selvstændigt erhvervsdrivende, mens andre oplysninger, der er omfattet af indberetningspligterne, har karakter af at være kontroloplysninger. De oplysninger, der indberettes, kan derudover bl.a. anvendes til udveksling af oplysninger med udlandet som led i samarbejde om international skattekontrol.

Ud over det væsentlige i at sikre, at Skatteforvaltningen har mulighed for at gennemføre en effektiv kontrol af de indberetningspligtige og de indberetninger, Skatteforvaltningen modtager, herunder mulighederne for at kunne imødegå fejl, misbrug og svig, vurderer Skatteministeriet tillige, at det er væsentligt, at det er muligt at gennemføre en mere effektiv kontrol af, om oplysningerne, der findes og udstilles i indkomstregisteret, er fyldestgørende og korrekte.

Det bemærkes derudover, at en udvidelse af mulighederne for at indhente kontroloplysninger hos tredjemand til også at omfatte tilfælde, hvor formålet er indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, vil kunne fremrykke den nødvendige kontrol til et langt tidligere tidspunkt end i dag, da det vil give mulighed for at foretage kontrol af indberetnings- og indeholdelsespligten ikke kun for tidligere, men også for indeværende indkomstår. Hvis Skatteforvaltningen er nødsaget til at rette kontrollen mod de enkelte skattepligtige, igangsættes en omstændelig, ressourcekrævende og langsommelig proces, idet der skal oprettes sager for hver enkelt skattepligtig, som indberetningen vedrører. Derudover vil der skulle indhentes oplysninger fra hver enkelt skattepligtig og eventuelt fra f.eks. hver enkelt skattepligtiges pengeinstitut. Derefter skal der træffes en afgørelse for hver enkelt skattepligtig, og først herefter vil de

oplysninger, der er indhentet om hver enkelte skattepligtig, kunne anvendes som grundlag for en afgørelse over for den indberetningspligtige. En sådan situation forekommer hverken hensigtsmæssig eller velbegrunderet.

3.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at Skatteforvaltningen gives mulighed for at indhente oplysninger hos tredjemand til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat. Formålet er navnlig at give Skatteforvaltningen øgede beføjelser i forhold til at kontrollere virksomheder, der ikke selv kan eller vil udlevere tilstrækkelige eller troværdige oplysninger efter de gældende regler.

Forslaget indeholder ikke i sig selv tidsmæssige begrænsninger for indhentelse af oplysninger, men indhentelsen skal som hidtil ske inden for de rammer og forudsætninger, der følger af de forvaltningsretlige grundsætninger og forældelsesregler m.v.

Konkret foreslås det, at Skatteforvaltningen skal kunne indhente oplysninger hos finansielle virksomheder, offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat for både tidligere og indeværende indkomstår.

Forslaget indebærer, at Skatteforvaltningen i forbindelse med den løbende generelle, rutinemæssige indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat vil kunne anmode finansielle virksomheder, offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, om at indsende oplysninger til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat. Tilsvarende vil Skatteforvaltningen i forbindelse med indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat i tilfælde, hvor der er formodning for fejl, misbrug eller svig, kunne anmode tredjemand om at indsende oplysninger til brug for indberetningskontrollen eller kontrollen vedrørende indeholdelse af kildeskat.

En mulighed for at kunne indhente oplysninger fra finansielle virksomheder til brug for kontrol af den indberetningspligtige og de indberetninger, den indberetningspligtige har foretaget, vil indebære, at Skatteforvaltningen vil kunne følge pengestrømme til og fra den, der er angivet som indberetningspligtig i en indberetning. Dermed vil Skatteforvaltningen være bedre i stand til at gribe ind over for fejl, misbrug og svig på et tidligt tidspunkt, herunder kunne afdække om en person har fået udbetalt løn af en anden end den, der er angivet som indeholdelses- og indberetningspligtig i forbindelse med lønindberetningen.

3.4. Klarere lovgivning om eSkatData

3.4.1. Gældende ret

Skatteforvaltningen driver it-løsningen eSkatData, der bliver anvendt af bl.a. virksomheder, der yder lån eller formidler

lån. Med eSkatData kan en virksomhed få videregivet visse oplysninger fra Skatteforvaltningen om en borger, når en række betingelser er opfyldt, herunder at borgeren har givet sit samtykke til videregivelsen.

eSkatData sikrer, at videregivelse af oplysninger fra Skatteforvaltningen til en virksomhed sker sikkert via en krypteret forbindelse, og at der kun kan ske videregivelse, når alle betingelser er opfyldt.

eSkatData blev oprettet bl.a. på baggrund af et ønske fra en række finansielle virksomheder om at kunne benytte de af Skatteforvaltningens data, som de finansielle virksomheder typisk skal behandle til den pligtsmæssige kreditværdigheds-vurdering i forbindelse med indgåelse af en kreditaftale. Det var med oprettelsen af eSkatData bl.a. forventningen at fjernes en række administrative byrder i den private finansielle sektor, fjernede kilder til fejl i forbindelse med håndtering af oplysninger og reducere risikoen for svindel med dokumenter, jf. Folketingstidende 2011-12, tillæg A, L 170 som fremsat, side 18, hvortil der henvises for nærmere om baggrunden.

For virksomheder, der yder lån eller formidler lån, fremgår regelgrundlaget for anvendelse af eSkatData af indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 1, 1. pkt., § 3 A, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter gældsinddrivelsesloven), skatteindberetningslovens § 15 b, stk. 1, 1. pkt., og skattekontrollovens § 70, stk. 1, 1. pkt. De oplysninger, der kan blive videregivet via eSkatData i medfør af de nævnte bestemmelser, er henholdsvis oplysninger fra indkomstregisteret, oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, oplysninger om renter og oplysninger, som har dannet grundlag for den seneste årsopgørelse.

Efter indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 1, 1. pkt., gældsinddrivelseslovens § 3 A, stk. 1, og skatteindberetningslovens § 15 b, stk. 1, 1. pkt., er det »Virksomheder, som yder lån eller formidler lån,« som har mulighed for at kunne benytte eSkatData. Efter skattekontrollovens § 70, stk. 1, 1. pkt., er der om den samme kreds af virksomheder anvendt begrebet »Finansielle virksomheder, der yder lån eller formidler lån.«

Finanstilsynet og Forbrugerombudsmanden har i 2021 udgivet Vejledning om kreditværdighedsvurdering, som er tilgængelig via både Finanstilsynets hjemmeside (www.finanstilsynet.dk) og Forbrugerombudsmandens hjemmeside (www.forbrugerombudsmanden.dk). I vejledningen er eSkatData omtalt som et eksempel på, hvordan en kreditgiver kan tilvejebringe dokumentation for en forbrugers økonomiske forhold, f.eks. indtægtsforhold, når det er nødvendigt, fordi forbrugeren selv alene har angivet sine indtægtsforhold ved en simpel erklæring. Vejledningen angiver ikke en pligt til at anvende eSkatData i forbindelse med indgåelsen af en låneaftale, hvor der skal foretages en kreditværdighedsvurdering af forbrugeren. Det følger af, at det af vejledningen for eksempel fremgår, at når oplysninger fra forbrugeren skal dokumenteres, skal det ske »f.eks.« via

eSkatData. I et andet eksempel om oplysninger fra forbrugers årsopgørelse fremgår det, at de »kan« dokumenteres ved hjælp af eSkatData. I overensstemmelse med hensigten med eSkatData ses vejledningen dermed kun at omtale eSkatData som en mulighed for, når det er påkrævet, at tilvejebringe nødvendig dokumentation i forbindelse med en kreditværdighedsvurdering.

Det fremgår af bestemmelserne i regelgrundlaget, der er nævnt ovenfor, at en virksomhed kan »få adgang« til oplysninger. Begrebet »få adgang« indebærer alene, at virksomheden kan få videregivet relevante og nødvendige oplysninger fra Skatteforvaltningen via eSkatData. Der er dermed ikke tale om en egentlig adgang for virksomheden til selv at kunne tilgå Skatteforvaltningens it-systemer eller oplysninger hos Skatteforvaltningen i øvrigt.

Det fremgår desuden af regelgrundlaget, der er nævnt ovenfor, at for at oplysninger kan blive videregivet fra Skatteforvaltningen, skal de være »nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.« At oplysningerne skal være nødvendige, indebærer, at den virksomhed, der anmoder om oplysningerne, er underlagt en pligt, som indebærer, at det er nødvendigt for den pågældende at behandle oplysningerne for at opfylde pligten. For virksomheder, der yder lån, skal pligten ses i sammenhæng med § 7 c i lov om kreditaftaler (herefter kreditaftaleloven). Det fremgår af kreditaftalelovens § 7 c, at en kreditgiver inden kreditaftalens indgåelse skal vurdere en forbrugers kreditværdighed på grundlag af fyldestgørende oplysninger. Dette krav om, at oplysningerne skal være nødvendige, skal ses i sammenhæng med databeskyttelsesforordningens principper for behandling af personoplysninger i artikel 5, særligt stk. 1, litra c, som fastsætter, at personoplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

For så vidt angår en virksomhed, der formidler lån, er det et krav for at kunne få videregivet oplysninger via eSkatData, at virksomheden er bemyndiget til at kunne indgå en kreditaftale på vegne af en kreditgiver. Det skyldes, at oplysningerne fra Skatteforvaltningen skal være nødvendige for den, der behandler dem, jf. ovenfor. For nærmere om kravet til en virksomhed, der formidler lån, henvises til SAU alm. del – endeligt svar på spørgsmål nr. 209 af 26. januar 2018 og SAU alm. del – endeligt svar på spørgsmål nr. 116 af 21. november 2019.

Det fremgår af bestemmelserne i regelgrundlaget, der er nævnt ovenfor, at for at oplysninger kan blive videregivet fra Skatteforvaltningen, skal der være et »samtykke fra den registrerede«, det vil sige fra den borger, oplysningerne vedrører. Formålet med kravet om samtykke er at sikre, at der kun kan ske videregivelse af oplysninger via eSkatData, når der givet en udtrykkelig viljestilkendegivelse fra den, oplysningerne vedrører. Det bemærkes, at der ikke er tale om et databeskyttelsesretligt samtykke.

Det er en betingelse, for at en virksomhed kan anvende

eSkatData, at der forinden er indgået en anvenderaftale mellem virksomheden og Skatteforvaltningen. Anvenderaftalen skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, jf. indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 5, gældsinddrivelseslovens § 3 A, stk. 4, skatteindberetningslovens § 15 b, stk. 5, og skattekontrollovens § 70, stk. 5.

Anvendelse af eSkatData bliver desuden administreret med en forudsætning om, at den pågældende virksomhed, der yder lån, skal være registreret hos Finanstilsynet, og at registreringen indebærer en tilladelse til at drive kreditgivningsvirksomhed. Det er et krav for at kunne anvende eSkatData, at virksomheden anvender et dansk VOCES-certifikat til sikker digital identifikation af den, der anmoder om oplysninger fra Skatteforvaltningen.

3.4.2. Skatteministeriets overvejelser

Som det fremgår af pkt. 3.4.1, bliver der anvendt to forskellige begreber for den samme kreds af virksomheder, som er omtalt i indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 1, 1. pkt., gældsinddrivelseslovens § 3 A, stk. 1, skatteindberetningslovens § 15 b, stk. 1, 1. pkt., og skattekontrollovens § 70, stk. 1, 1. pkt. Hvor bestemmelserne i indkomstregisterloven, gældsinddrivelsesloven og skatteindberetningsloven indeholder begrebet »Virksomheder, som yder lån eller formidler lån«, indeholder skattekontrollovens bestemmelse begrebet »Finansielle virksomheder, der yder lån eller formidler lån«.

Uanset denne forskel i bestemmelsernes ordlyd er det den samme kreds af virksomheder, som bestemmelserne omfatter. Reglen i skattekontrollovens § 70, stk. 1, 1. pkt., blev oprindeligt indført med ordlyden »Virksomheder, der yder lån eller formidler lån«, jf. Folketingstidende 2011-12, tillæg C, L 170 A som vedtaget. I forbindelse med en senere ændring af skattekontrolloven, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg C, L 13 som vedtaget, blev ordlyden af reglen ændret til den gældende formulering. Det følger af lovbemærkningerne i L 13, at der med ændringen af § 70 er tale om en videreførelse »med den præcisering, at det er finansielle virksomheder, der kan få adgang«, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 13 som fremsat, side 180.

Eftersom der ikke er nogen indholdsmæssig forskel i de to begreber, som bliver anvendt, er det fundet mest hensigtsmæssigt at ensrette begreberne, så der på tværs af lovgivningen om eSkatData bliver anvendt det samme begreb om den samme kreds af virksomheder.

Det er vurderingen, at begrebet »kreditgiver« med fordel kan erstatte de gældende begreber »virksomheder, der yder lån« og »finansielle virksomheder, der yder lån«. Det skyldes, at »kreditgiver« findes at være et mere simpelt begreb, og at det bliver anvendt i kreditaftalelovens § 7 c, som de her behandlede regler om eSkatData har et tæt sammenspil med, jf. herom i pkt. 3.4.1.

Det er endvidere vurderingen, at begrebet »kreditformidler« med fordel kan erstatte de gældende begreber »virksomheder, der formidler lån« og »finansielle virksomheder, der formidler lån«, da det findes at være mere simpelt og samtidig giver en lige så præcis beskrivelse af den kreds af virksomheder, som er omfattet.

3.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 1, 1. pkt., gældsinddrivelseslovens § 3 A, stk. 1, skatteindberetningslovens § 15 b, stk. 1, 1. pkt., og skattekontrollovens § 70, stk. 1, 1. pkt.

De foreslåede ændringer vil medføre, at der i de nævnte bestemmelser vil ske en ensretning af begreber i lovgivningen om eSkatData. Efter forslaget vil det være en kreditgiver og en kreditformidler, som vil kunne få videregivet oplysninger fra Skatteforvaltningen via eSkatData, når betingelserne for videregivelsen i øvrigt er opfyldt. Der er med de foreslåede ændringer ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring af, hvilke virksomheder der i medfør af de ovenfor nævnte bestemmelser vil kunne anvende eSkatData til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Der er med de foreslåede ændringer heller ikke tilsigtet nogen ændringer af de betingelser, der vil skulle være opfyldt, for at en virksomhed vil kunne få videregivet oplysninger via eSkatData.

3.5. Sanering af regler om konfiskation af punktafgiftspligtige varer

3.5.1. Gældende ret

Der fremgår af visse punktafgiftslove en bestemmelse om konfiskation, hvorefter der ved grove eller gentagne overtrædelser om forsætlig unddragelse skal ske konfiskation af de varer, overtrædelser vedrører. Konfiskation kan dog undlades, hvis det undtagne beløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000 kr. Hvis der sker konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer. En bestemmelse med det beskrevne indhold fremgår bl.a. af chokoladeafgiftslovens § 26 a.

Bestemmelserne om konfiskation blev indført med henblik på at stramme indsatsen over for de virksomheder og personer, som bevidst baserer dele af deres omsætning på handel med ikke afgiftsberigtigede varer, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 2083.

Det beror ifølge lovbemærkningerne, jf. i det hele Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 2084, på en konkret vurdering, hvornår en overtrædelse er så grov, at der kan ske konfiskation ved enkeltstående overtrædelser. Det er forudsat, at der som udgangspunkt sker konfiskation, hvis en enkeltstående overtrædelse eksempelvis vedrører en lastbil fuld af afgiftspligtige varer. Det gælder også, hvis der er tale om afgiftspligtige varer omfattet af forskellige afgiftslove, og disse afgiftslove indeholder en konfiskationsbestemmel-

se. Gentagne overtrædelser foreligger, når der ved forskellige tilfælde er sket overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift vedrørende forskellige varepartier. Det gælder, uanset om overtrædelserne foreligger til samtidig bedømmelse, eller om den, der har unddraget, tidligere er straffet og i en ny sag bliver dømt. Det er i lovbemærkningerne forudsat, at der som udgangspunkt sker konfiskation ved gentagne overtrædelser, medmindre der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at retten efter en konkret vurdering finder, at der ikke bør ske konfiskation. Det kan for eksempel være, fordi unddragelsen af afgift angår et bagatelagtigt beløb.

Det er straffelovens almindelige regler om konfiskation, som i øvrigt finder anvendelse. Det indebærer bl.a., at det er domstolene, der træffer afgørelse om konfiskation i forbindelse med straffesagen.

Skatteforvaltningen kan ikke foretage beslaglæggelse med henblik på konfiskation. Det indebærer, at sager, hvor der vurderes at være forsæt til afgiftsunddragelse over 1.000 kr., skal sendes til politiet med anmodning om beslaglæggelse i henhold til retsplejelovens kapitel 74, dels til sikring af skyldige afgifter, bødebæbeløb og sagsomkostninger, dels til sikring af et krav om konfiskation. En sag, hvor der er foretaget en beslaglæggelse med henblik på konfiskation, kan Skatteforvaltningen ikke afslutte med et administrativt bødeforelæg.

3.5.2. Skatteministeriets overvejelser

Det fremgår af rapporten fra arbejdsgruppen om administrative sanktioner, der blev oversendt til Folketingets Skatteudvalg, at bestemmelserne om konfiskation kun sjældent bliver anvendt, fordi der i sager, hvor bestemmelserne kan være aktuelle at anvende, ofte sker beslaglæggelse eller konfiskation af varerne af andre myndigheder, især Fødevarestyrelsen. Herudover bemærkes det, at bestemmelserne om konfiskation har den konsekvens, at afgiftspligten for de konfiskerede varer bortfalder, og at regler om sikkerhedsstillelse og om tvangsafmelding ikke kan anvendes.

Da sikkerhedsstillelse og tvangsafmelding anses for at være effektive reaktionsmuligheder til at sikre mod tab for statskassen, findes det u hensigtsmæssigt, at Skatteforvaltningen risikerer at være afskåret fra at kunne benytte sig af disse muligheder.

I rapporten fremgår det desuden, at det er ressourcemæssigt tungt at administrere reglerne om konfiskation.

Det er derfor den sammenfattende vurdering, at fordelene ved bestemmelserne om konfiskation ikke opvejer de u hensigtsmæssigheder, der er forbundet med at anvende dem. På denne baggrund, og da bestemmelserne kun bliver anvendt sjældent i praksis, vurderes det mest hensigtsmæssigt at opheve bestemmelserne.

3.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at bestemmelserne om konfiskation ophæves i chokoladeafgiftslovens § 26 a, emballageafgiftslovens § 18 a, spiritusafgiftslovens § 31 a, tobaksafgiftslovens § 25 a og øl- og vinafgiftslovens § 25 a.

De foreslåede ændringer vil medføre, at der ikke længere ved grove eller gentagne tilfælde af afgiftsunddragelse i medfør af de førnævnte bestemmelser vil skulle ske konfiskation af de varer, lovovertrædelserne vedrører.

3.6. Sanering af regler om kreditbegrænsning

3.6.1. Gældende ret

Det fremgår af momslovens § 62, stk. 1, 1. pkt., at Skatteforvaltningen uanset §§ 57 og 64 kan pålægge registrerede virksomheder at indsende angivelse og indbetale moms efter reglerne i opkrævningslovens § 2, når betingelserne i opkrævningslovens § 11, stk. 1, er opfyldt.

Et pålæg efter momslovens § 62 betegnes forkortet afregning og medfører en kreditbegrænsning, da en virksomhed efter omstændighederne skal angive og indbetale moms på et tidligere tidspunkt, end de almindelige regler foreskriver. For eksempel er afgiftsperioden efter de almindelige regler kvartalet for en virksomhed, hvis samlede afgiftspligtige leverancer overstiger 5 mio. kr. årligt, men udgør højst 50 mio. kr. årligt, jf. momslovens § 57, stk. 3, 1. pkt. Virksomhedens angivelse til Skatteforvaltningen skal foretages senest den 1. i den tredje måned efter afgiftsperiodens udløb. Hvis virksomheden får et pålæg i medfør af momslovens § 62, bliver afgiftsperioden forkortet til 1 måned, og virksomheden skal derfor have angivet og indbetalt senest den 15. i den første måned efter afgiftsperiodens udløb.

Formålet med reglerne om forkortet afregning er at bidrage til at mindske statens risiko for tab i tilfælde, hvor en betalingspligtig viser tegn på at kunne påføre et tab for staten.

Det er som anført ovenfor et krav for at anvende forkortet afregning i medfør af momslovens § 62, stk. 1, at betingelserne i opkrævningslovens § 11, stk. 1, er opfyldt. Efter § 11, stk. 1, kan Skatteforvaltningen pålægge en virksomhed at stille sikkerhed, bl.a. når virksomheden for de seneste 12 afregningsperioder fire gange ikke rettidigt har indbetalt skatter og afgifter m.v. omfattet af opkrævningsloven og, for så vidt angår enkeltmandsvirksomheder, tillige personskatter og bidrag, herunder restskat, der vedrører virksomhedens drift, og virksomheden ikke rettidigt har afgivet oplysninger til Skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 2, jf. § 11, stk. 1, nr. 1, litra b.

Det er samtidig et krav for at anvende forkortet afregning, at Skatteforvaltningen efter en konkret vurdering skønner, at den pågældende virksomheds drift indebærer en nærliggende risiko for tab for staten, jf. opkrævningslovens § 11, stk. 3, 1. pkt. Denne vurdering sikrer, at der ikke stilles krav om sikkerhed i tilfælde, hvor det er undskyldende omstændigheder, som har medført, at en af betingelserne i § 11, stk. 1, er opfyldt. En undskyldende omstændighed kan for eksempel

være pludselig opstået sygdom eller manglende betaling fra en betydelig kunde. Der henvises til afsnit A. D. 9.2.2 i Den juridiske vejledning for en nærmere beskrivelse af den konkrete vurdering.

En virksomhed, der har været pålagt forkortet afregning, kan anvende de almindelige regler om angivelse og indbetaling, når virksomheden i en periode på 12 måneder rettidigt har indbetalt afgiften, og virksomheden ikke er i restance med afgift eller vedrørende andre registreringsforhold, jf. momslovens § 62, stk. 6.

3.6.2. Skatteministeriets overvejelser

Det fremgår af rapporten, der blev oversendt til Folketingets Skatteudvalg, at bestemmelsen om kreditbegrænsning foreslås afskaffet for så vidt angår tilfælde, hvor en virksomhed gentagne gange ikke betaler rettidigt. Det er begrundet med, at Skatteforvaltningen også har mulighed for at pålægge virksomheden at stille sikkerhed, og at sikkerhedsstillelse i disse tilfælde vurderes at være en mere effektiv reaktionsmulighed.

Et pålæg om forkortet afregning anses for en mindre indgribende reaktion over for en virksomhed end et pålæg om sikkerhedsstillelse. Pålæg om forkortet afregning skal derfor anvendes, når det er relevant, og hvor sikkerhedsstillelse ikke anses for nødvendigt og proportionalt. Det er på denne baggrund vurderingen, at Skatteforvaltningens mulighed for at anvende pålæg om forkortet afregning skal bevares i tilfælde, der er omhandlet i opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 2-4.

3.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at foretage en begrænsning af anvendelsesområdet for momslovens § 62, stk. 1, så Skatteforvaltningen kun vil kunne give et pålæg om forkortet afregning i medfør af bestemmelsen, såfremt betingelserne i opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 2-4, er opfyldt.

Formålet med forslaget er at afskaffe Skatteforvaltningens mulighed for at give pålæg om forkortet afregning i tilfælde omfattet af opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 1.

Forslaget vil medføre, at Skatteforvaltningen vil kunne give pålæg om forkortet afregning i medfør af momslovens § 62, stk. 1, når en virksomheds kapitalgrundlag, herunder den lovpligtige kapital i selskaber, er trukket ud af virksomheden, jf. opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 2. Skatteforvaltningen vil desuden kunne give pålæg om forkortet afregning i medfør af momslovens § 62, stk. 1, når der efter virksomhedens registrering opstår eller konstateres forhold, som efter opkrævningslovens § 11, stk. 2, jf. stk. 4, kan begrunde pålæg om sikkerhedsstillelse, jf. opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 3. Endelig vil Skatteforvaltningen kunne give pålæg om forkortet afregning i medfør af momslovens § 62, stk. 1, når virksomheden leverer varer eller ydelser med leveringssted her i landet, jf. momslovens kapitel 4, og de skatter og afgifter m.v., der opstår i forbindelse med

virksomhedens levering af varerne eller ydelserne, antages forsædligt eller groft uagtsomt ikke at ville blive afregnet til Skatteforvaltningen, jf. opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 4.

3.7. Sanering af regler om revisorpålæg

3.7.1. Gældende ret

Skattekontrollovens §§ 75-81 indeholder regler om Skatteforvaltningens mulighed for at træffe en afgørelse over for en skattepligtig, der er bogføringspligtig, om at få en statsautoriseret eller registreret revisor til at udarbejde den skattepligtiges skattemæssige årsregnskab. Afgørelsen bliver betegnet som et revisorpålæg, jf. også overskriften før § 75 i skattekontrolloven.

Det er en forudsætning for at anvende reglerne om revisorpålæg, at den skattepligtige har pligt til at indgive et skattemæssigt årsregnskab til Skatteforvaltningen efter regler fastsat efter skattekontrollovens § 6, jf. skattekontrollovens § 75, stk. 1. Det er desuden en forudsætning, at en af betingelserne i stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt. Et eksempel er, at bogføringslovens regnskabsbestemmelser i væsentligt omfang ikke er opfyldt, jf. stk. 1, nr. 3.

Skatteforvaltningen skal ved en afgørelse om revisorpålæg tage hensyn til den skattepligtiges personlige forhold, herunder den pågældendes betalingsevne, jf. skattekontrollovens § 75, stk. 2. Foruden den skattepligtiges betalingsevne kan personlige forhold, der efter omstændighederne vil skulle tages hensyn til, være alvorlig sygdom.

Det fremgår af § 76, stk. 1, at før Skatteforvaltningen træffer afgørelse efter § 75, skal forvaltningen skriftligt underrette den skattepligtige om den påtænkte afgørelse. Der fastsættes en frist for den skattepligtige til at komme med bemærkninger, som ikke kan være på mindre end 15 dage, jf. § 76, stk. 2.

Indgiver den skattepligtige inden 2 måneder fra udløbet af den frist, som Skatteforvaltningen har fastsat efter § 76, stk. 2, et årsregnskab, der opfylder kravene fastsat i regler efter § 6, stk. 1, nr. 1, bortfalder Skatteforvaltningens afgørelse, jf. § 77, stk. 1.

Efter § 78 har den skattepligtige mulighed for at stille forslag om, hvilken revisor der skal udarbejde regnskabet. § 79 indeholder regler om udredningen af honorar til revisor og virksomhedens pligt til at refundere udgifterne til Skatteforvaltningen. § 80 fastsætter, at opkrævningslovens almindelige regler om opkrævning af skatter og afgifter også gælder ved opkrævning af Skatteforvaltningens udlæg til revisor hos den skattepligtige. Det fremgår af § 81, at Skatteforvaltningens afgørelser efter § 75, jf. § 76, § 77, stk. 3, § 78, stk. 2, eller § 79, stk. 2, kan påklages til Landsskatteretten, jf. skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1, og at klage ikke har opsættende virkning.

Reglerne om revisorpålæg i skattekontrolloven blev indført

ved lov nr. 325 af 18. maj 2005. Det fremgår af lovbemærkningerne om baggrunden for reglerne, at Skatteforvaltningen under kontrolbesøg ofte kunne konstatere, at bogførings- og regnskabsmateriale var mangelfuldt eller ikkeeksisterende. Det blev derfor foreslået, at Skatteforvaltningen skulle kunne lade en statsautoriseret eller registreret revisor udarbejde et regnskab for den skattepligtiges regning. Hensigten var at lade muligheden for revisorpålæg tjene som et supplement til reglerne om bl.a. skattetillæg og skønsmæssig ansættelse. Det fremgår endvidere, at det »især« var hensigten, at revisorpålægget skulle anvendes i tilfælde, hvor den skattepligtige udviser en adfærd, der udtrykte, at den pågældende ikke agtede at opfylde sin selvangivelses- og regnskabspligt, for eksempel hvis den skattepligtige afleverede et regnskab af en standard, som var uanvendeligt for Skatteforvaltningen, jf. i det hele Folketingstidende 2004-05, 2. samling, tillæg A, side 1563.

Oprævningsloven indeholder også regler om Skatteforvaltningens mulighed for at give et revisorpålæg, jf. lovens §§ 5 a-5 g.

Det fremgår af oprævningslovens § 5 a, stk. 1, at Skatteforvaltningen kan træffe afgørelse om, at en statsautoriseret eller registreret revisor for virksomheden udarbejder et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov, hvis omstændigheder som nævnt i bestemmelsens nr. 1 eller 2 er opfyldt. Efter nr. 1 har virksomheden ikke udarbejdet et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov. Efter nr. 2 kan størrelsen af det tilsvarende svar, der påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskab.

§ 5 b fastsætter et krav om høring af virksomheden, inden Skatteforvaltningen træffer afgørelse om revisorpålæg, mens § 5 c indeholder regler om bortfald af en afgørelse om revisorpålæg, hvis virksomheden inden 2 måneder fra udløbet af høringsfristen efter § 5 b, stk. 2, indgiver et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov. Virksomheden kan ifølge § 5 d inden udløbet af fristen i § 5 c, stk. 1, stille forslag om, hvilken revisor der skal udarbejde regnskabet.

§ 5 e indeholder regler om udredningen af honorar til revisor og virksomhedens pligt til at refundere udgifterne til Skatteforvaltningen. § 5 f fastsætter, at de almindelige regler om oprævning af skatter og afgifter i oprævningsloven også gælder ved oprævning af Skatteforvaltningens udlæg til revisor hos virksomheden. Det fremgår af § 5 g, at Skatteforvaltningens afgørelser efter § 5 a, jf. § 5 b, § 5 c, stk. 3, § 5 d, stk. 2, eller § 5 e, stk. 2, kan påklages til Landsskatteretten, jf. skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1, og at klage ikke har opsættende virkning.

Reglerne om revisorpålæg i oprævningsloven blev indført ved lov nr. 325 af 18. maj 2005, det vil sige samtidig

med reglerne i skattekontrolloven, jf. ovenfor. Reglerne i oprævningsloven er siden ændret ved lov nr. 1555 af 19. december 2017, hvorefter et revisorpålæg kan påklages til Landsskatteretten, og der ikke kan udstedes et revisorpålæg, hvis en virksomhed er taget under rekonstruktionsbehandling eller konkurs, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 15 som fremsat, pkt. 2.6.2.

3.7.2. Skatteministeriets overvejelser

Det fremgår af rapporten, der blev oversendt til Folketingets Skatteudvalg, at bestemmelserne om revisorpålæg kun sjældent bliver anvendt. Det er begrundet med, at der i praksis som regel ikke er et regnskabsgrundlag til stede i de virksomheder, hvor et revisorpålæg kan være en relevant sanktionsbestemmelse. Det manglende regnskabsgrundlag medfører, at det bliver en vanskelig og tidskrævende opgave for en revisor at udarbejde et skatteregnskab, hvilket fører til en uforholdsmæssig høj udgift til revisoren. Det er Skatteforvaltningen, der forlods betaler revisoren, hvilket indebærer en risiko for tab i tilfælde af, at virksomheden lukker inden betalingen til Skatteforvaltningen for udlægget.

At bestemmelserne om revisorpålæg kun sjældent bliver anvendt, er desuden begrundet med, at hvis Skatteforvaltningen konstaterer, at en virksomhed ikke har et fyldestgørende regnskab, vil Skatteforvaltningen erfaringsmæssigt typisk have mulighed for på anden vis at kunne opnå de oplysninger, der er nødvendige for at kunne foretage en opgørelse af den skatte- eller afgiftspligtiges skatteansættelse eller afgiftstilsvare.

Det er på denne baggrund vurderingen, at bestemmelserne om revisorpålæg vil kunne afskaffes.

3.7.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ophæve bestemmelserne om revisorpålæg i skattekontrolloven og oprævningsloven.

Forslaget vil medføre, at Skatteforvaltningen ikke vil kunne udstede et pålæg i medfør af skattekontrollovens §§ 75-81 til en skattepligtig om at anvende en statsautoriseret eller registreret revisor til at udarbejde et regnskab på vegne af den skattepligtige. Forslaget vil desuden medføre, at Skatteforvaltningen tilsvarende ikke vil kunne udstede et pålæg i medfør af oprævningslovens §§ 5 a-5 g til en virksomhed om, at statsautoriseret eller registreret revisor for virksomheden skal udarbejde et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov.

3.8. Sanering af regler om forkortet afregning for selskabs- og acontoskat

3.8.1. Gældende ret

Det fremgår af selskabsskattelovens § 29 A, stk. 1, at selskaber og foreninger m.v. skal betale indkomstårets forventede indkomstskat i løbet af indkomståret, jf. dog § 30 A. Be-

løb, der indbetales i løbet af indkomståret, benævnes acontoskat. Hvor selskabet m.v. anvender et andet indkomstår end kalenderåret (forskudt indkomstår), betales acontoskatten for et givet indkomstår i det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for.

Det fremgår af § 30, stk. 1, 1. pkt., at restskat og tillæg efter § 29 B for selskaber og foreninger m.v. forfalder til betaling den 1. november i kalenderåret efter indkomståret eller ved et forskudt indkomstår fra den 1. november i kalenderåret efter det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for.

§ 30 A indeholder en række særregler angående betaling af indkomstskat for selskaber og foreninger m.v. Det følger bl.a. heraf, at for selskaber og foreninger m.v., hvis første indkomstår er påbegyndt før den 29. januar 1992, forfalder indkomstskatten som hovedregel til betaling den 1. november i det kalenderår, der følger efter indkomståret, jf. § 30 A, stk. 1, 1. pkt. I disse tilfælde finder § 29 B tilsvarende anvendelse ved beregning af restskat og overskydende skat, jf. 2. pkt.

Selskabsskattelovens § 30, stk. 6, indeholder bestemmelser om forkortet afregning for selskabs- og acontoskat, det vil sige, at forfaldstidspunktet for betaling af selskabsskatten bliver fremrykket i forhold til tidspunktet efter de almindelige regler.

Det fremgår af § 30, stk. 6, 1. pkt., at hvis et selskab eller en forening m.v. er i væsentlig restance med restskat som nævnt § 30, stk. 1 eller 2, eller med indkomstskat som nævnt i § 30 A, stk. 1, kan Skatteforvaltningen bestemme, at de nævnte skatter forfalder til betaling samtidig med oplysningsfristen i skattekontrollovens §§ 12 og 13 og § 14, stk. 1.

Det fremgår af selskabsskattelovens § 30, stk. 6, 2. pkt., at hvis et selskab eller en forening m.v. er i væsentlig restance med acontoskat som nævnt i § 29 a, kan Skatteforvaltningen bestemme, at de nævnte skatter forfalder til betaling før de i bestemmelsen anførte tidspunkter.

Bestemmelser om forkortet afregning for selskabsskat blev oprindeligt indsat ved lov nr. 391 af 6. juni 1991 i den dagældende lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. I lovbemærkningerne til disse regler fremgik, at muligheden for forkortet afregning af selskabsskat forventedes at have en betydelig præventiv virkning, men at den konkrete anvendelse af bestemmelsen måtte afhænge af omstændighederne, jf. Folketingstidende 1990-91, 2. samling, tillæg A, spalte 4495f.

Det følger desuden af lovbemærkningerne, at en begrænsning af kredittiden som følge af forkortet afregning kan anvendes, når restancen udgør mindst 100.000 kr. Det indebærer i praksis, at der ved kriteriet om »væsentlig« restance forstås en restance på mindst 100.000 kr. Det beror imidlertid på en konkret vurdering, om restancen må anses for væsentlig, jf. afsnit A. D. 9.2.9 i Den juridiske vejledning.

3.8.2. Skatteministeriets overvejelser

Det fremgår af rapporten, der blev oversendt til Folketingets Skatteudvalg, at bestemmelsen om forkortet afregning for selskabs- og acontoskat foreslås afskaffet. Det er begrundet med, at sanktionen er rettet mod en snæver gruppe af selskaber m.v., da der skal være tale om en restance på mindst 100.000 kr. I tilfælde, hvor sanktionen vil kunne være relevant, er der erfaringsmæssigt typisk iværksat andre tiltag over for det pågældende selskab m.v. For eksempel har et selskab, der har en restance på mindst 100.000 kr. i selskabsskat, typisk forinden oparbejdet en restance for f.eks. moms, og hvor der som følge af momsrestancen allerede er iværksat tiltag over for den pågældende.

Det er på denne baggrund vurderingen, at reglerne om forkortet afregning for selskabs- og acontoskat vil kunne afskaffes.

3.8.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ophæve bestemmelserne om forkortet afregning for selskabs- og acontoskat i selskabsskatteloven.

Forslaget vil medføre, at Skatteforvaltningen ikke vil kunne fremrykke forfaldstidspunktet for betaling af selskabsskat for selskaber, der er i væsentlig restance med restskat, jf. hertil selskabsskattelovens § 30, stk. 6.

3.9. Modernisering af sanktionspraksis ved unddragelse af spilleafgift og tinglysningsafgift

3.9.1. Gældende ret

Det fremgår af spilleafgiftslovens § 33, stk. 1, nr. 1, at med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen. Efter stk. 1, nr. 2, straffes med bøde den, som forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 19, stk. 1-3 eller 5, §§ 20-23, § 24, stk. 1, § 25, § 29, stk. 1, eller § 30, stk. 2 eller 4-6.

Hvis en overtrædelse af § 33, stk. 1, bliver begået med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. § 33, stk. 2.

Det fremgår af tinglysningsafgiftslovens § 30, stk. 1, nr. 1, at med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt opgør afgiftsgrundlaget forkert eller foretager en urigtig beregning af afgiften efter loven. Efter stk. 1, nr. 2, straffes med bøde den, som forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for Skatteforvaltningens beregning af afgiften eller til brug for afgiftsmyndighedens afgørelse om godtgørelse af afgift.

Hvis en overtrædelse af § 30, stk. 1, bliver begået med forsæt til at unddrage statskassen afgift eller til uberettiget at opnå godtgørelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 1

år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. tinglysningssafgiftslovens § 30, stk. 2.

En sag om overtrædelse af spilleafgiftsloven og af tinglysningssafgiftsloven kan i begge tilfælde afsluttes med et administrativt bødeforelæg af Skatteforvaltningen, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angiven bøde. Dette følger af spilleafgiftslovens § 34, stk. 1, og tinglysningssafgiftslovens § 31, jf. opkrævningslovens § 18.

Der kan straffes med fængsel i en sag om overtrædelse af spilleafgiftsloven og af tinglysningssafgiftsloven, hvis overtrædelsen er begået af en fysisk person, der har haft forsæt til at unddrage for mere end 100.000 kr. Som det fremgår ovenfor, straffes med fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Straffelovens § 289 angår bl.a. skatte- og afgiftssvig af særlig grov karakter, der efter bestemmelsen kan straffes med fængsel indtil 8 år. En overtrædelse om skatte- eller afgiftsunddragelse anses som udgangspunkt for at være omfattet af straffelovens § 289, hvis den pågældende har haft forsæt til at unddrage beløb på 500.000 kr. eller derover. Det beror imidlertid på en konkret vurdering, hvorvidt overtrædelsen vil skulle henføres til § 289, jf. bl.a. bemærkningerne til lov nr. 366 af 24. maj 2005, jf. Folketingstidende 2004-05, (2. samling), tillæg A, side 367. Det fremgår her under pkt. 2.6.1 vedrørende straffelovens § 289, at konkrete forhold, herunder de nærmere forhold omkring udførelsen af svigen, kan føre til, at overtrædelser, der vedrører lavere beløb, bør sanktioneres efter straffelovens bestemmelse, mens særlige formildende omstændigheder omvendt kan begrunde, at forholdet ikke henføres til straffelovens § 289, selv om svigen vedrører et beløb, der overstiger 500.000 kr.

Tilsvarende følger det af besvarelsen af et spørgsmål, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. april 2021 (Retsudvalget 2020-21, REU Alm.del – endeligt svar på spørgsmål 1048), hvor bl.a. følgende fremgår om straffelovens § 289: »Rigsadvokaten kan generelt bemærke, at det vil bero på en konkret vurdering, hvorvidt en straffesag om skatteunddragelse henføres til straffelovens § 289 (skattesvig af særlig grov karakter) eller skattekontrolloven. Efter retspraksis lægges der betydelig vægt på beløbets størrelse, og der ses at gælde et udgangspunkt om, at skattesvig for beløb på ca. 500.000 kr. eller derover henføres til straffelovens § 289.«

I tillæg til fængselsstraffen gives efter fast praksis en bøde svarende til størrelsen af den unddragne spilleafgift eller tinglysningssafgift, uanset om forholdet er omfattet af straffelovens § 289 eller alene er omfattet af straffebestemmelserne i spilleafgiftsloven eller tinglysningssafgiftsloven. Denne bøde betegnes tillægsbøde. Hvis der er tale om forsøg, jf.

straffelovens § 21, stk. 1, udgør tillægsbøden halvdelen af det unddragne beløb.

Beløbsgrænsen på 500.000 kr., for at overtrædelsen som udgangspunkt anses for en overtrædelse af straffelovens § 289, jf. ovenfor, gælder for hvert lovområde. Til eksempel kan en unddragelse af spilleafgift på 400.000 kr. og en momsunddragelse på 400.000 kr. ikke samlet føre til, at der kan tiltales for § 289 for begge unddragelser.

En unddragelse af spilleafgift eller tinglysningssafgift, der ikke kan straffes med fængsel, kan alene straffes med bøde. Det omfatter for det første overtrædelser, der er begået ved grov uagtsomhed. For det andet omfatter det overtrædelser, der er begået med forsæt til unddragelse, hvis strafsubjektet er en juridisk person. For det tredje omfatter det overtrædelser, hvis strafsubjektet er en fysisk person, og unddragelsen ikke overstiger den ovenfor nævnte beløbsgrænse på 100.000 kr. I disse sager beregnes bøden som udgangspunkt i forhold til unddragelsens størrelse. Bøder, der beregnes efter unddragelsens størrelse, betegnes normalbøder.

Normalbøden udmåles til to gange det unddragne beløb, når der er forsæt til unddragelse, og en gang det unddragne beløb ved grov uagtsomhed. Af den del af unddragelsen, der ikke overstiger 60.000 kr., beregnes normalbøden kun som en gang det unddragne beløb, når der er forsæt til unddragelse, og som halvdelen af det unddragne beløb ved grov uagtsomhed. Denne grænse på 60.000 kr. betegnes progressionsgrænsen.

Da tillægsbøder i fængselsager alene udgør et beløb, der svarer til unddragelsens størrelse, jf. ovenfor, foretages der således en lempeligere bødeberegning i fængselsager end i bødesager, hvor bøden beregnes efter normalbødetaksterne for forsætlig unddragelse.

Ved førstegangsovertrædelser i sager, hvor der er tale om normalbøder, rejses der efter praksis alene en bødesag, hvis unddragelsen overstiger visse beløbsgrænser.

Ved forsætlig unddragelse af spilleafgift eller tinglysningssafgift rejses der ikke en bødesag, hvis der er tale om en førstegangsovertrædelse, og unddragelsen er 5.000 kr. eller derunder. Ved grov uagtsom unddragelse er beløbsgrænsen 10.000 kr. ved førstegangsovertrædelser.

Den generelle sanktionspraksis i sager om unddragelse af skat, moms, lønsumsafgift eller punktafgifter adskiller sig fra den ovenfor beskrevne praksis for unddragelse af spilleafgift eller tinglysningssafgift.

I sager om unddragelse af skat m.v. er der i lovbemærkningerne til lov nr. 1795 af 28. december 2023 tilkendegivet et ønsket strafniveau, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 52 som fremsat, s. 12ff. Det fremgår her, at i sager, hvor en fysisk person har forsæt til at unddrage skat, moms, lønsumsafgift eller punktafgifter for 500.000 kr. eller derover, straffes med fængsel og en bøde svarende til det dobbelte

af unddragelsens størrelse. Overtrædelsen henføres som udgangspunkt til straffelovens § 289. Det beror imidlertid på en konkret vurdering, hvorvidt forholdet skal henføres til straffelovens § 289, eller det skal henføres til straffebestemmelsen i særlovgivningen.

I andre sager om unddragelse af skat, moms, lønsumsafgift eller punktafgifter straffes alene med bøde, således i sager, hvor en fysisk person har forsæt til at unddrage for et beløb, der ikke udgør 500.000 kr. eller derover, i sager, hvor en fysisk person alene har handlet groft uagtsomt, og i sager, hvor overtrædelsen er begået af en juridisk person. I disse tilfælde straffes med en bøde på det dobbelte af unddragelsens størrelse, hvis der er forsæt til unddragelse, og en bøde svarende til unddragelsens størrelse, hvis der er handlet groft uagtsomt. Disse bøder betegnes som normalbøder. I de mindste sager, hvor unddragelsen i førstegangstilfælde ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., straffes overtrædelsen imidlertid alene med en bøde af fast størrelse på 5.000 kr.

3.9.2. Skatteministeriets overvejelser

Der blev i lovbemærkningerne til lov nr. 1795 af 28. december 2023 tilkendegivet et ønsket strafniveau for overtrædelse af en række skatte- og afgiftslove, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 52 som fremsat, s. 12ff. Strafniveauet er beskrevet ovenfor i pkt. 3.10.1, hvortil der henvises.

Det vurderes, at sager om unddragelse af spilleafgift og tinglysningsafgift vil kunne omfattes af den samme sanktionspraksis af hensyn til en ensartet sanktionspraksis på tværs af skatte- og afgiftslovgivningen, uanset hvilken skat eller afgift der er unddraget.

3.9.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at foretage mindre justeringer af spilleafgiftslovens § 33, stk. 1 og 2, og tinglysningsafgiftslovens § 30, stk. 1 og 2. De foreslåede ændringer har alene til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om straffniveauet ved overtrædelser af spilleafgiftslovens § 33, stk. 1 og 2, og tinglysningsafgiftslovens § 30, stk. 1 og 2.

Med de foreslåede ændringer er det forudsat, at sanktionsniveauet for overtrædelser af spilleafgiftsloven og tinglysningsafgiftsloven om unddragelse af afgift vil skulle svare til, hvad der er tilkendegivet i lovbemærkningerne til lov nr. 1795 af 28. december 2023, jf. hertil Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 52 som fremsat, pkt. 2.1.3, og som er beskrevet nærmere i det følgende.

For det første er det med forslaget forudsat, at der ikke længere vil skulle foretages en lempeligere bødeberegning, hvor der også straffes med fængsel. Tillægsbøden vil således skulle fordobles i sager, hvor der kan straffes med fængsel. Tillægsbøden vil herefter som udgangspunkt udgøre et beløb, der svarer til det dobbelte af det undtagne beløb.

Da det tillige er forudsat, at progressionsgrænsen ved beregning af normalbøder afskaffes, jf. nedenfor, vil bødeberegningen herefter foretages på samme måde, uanset om der er tale om en tillæggsbøde eller en bøde, der beregnes efter normalbødetaksterne. I situationer, hvor der er tale om forsøg, jf. straffelovens § 21, stk. 1, vil tillæggsbøden udgøre et beløb, der svarer til det undtagne beløb.

For det andet er det med forslaget forudsat, at beløbsgrænsen for, hvornår der kan straffes med fængsel, hæves til 500.000 kr., jf. dog nedenfor om gentagelsestilfælde. Dette vil medføre, at hvis unddragelsen ikke udgør 500.000 kr. eller derover, vil der i disse sager kunne straffes med bøde, og de vil dermed kunne afsluttes administrativt af Skatteforvaltningen, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Er unddragelsen 500.000 kr. eller derover, vil sagen skulle sendes til politiet med henblik på domstolsbehandling.

Ligesom efter gældende ret vil en unddragelse på 500.000 kr. eller derover som udgangspunkt skulle henføres til straffelovens § 289, hvor strafferammen er indtil 8 års fængsel. Som efter gældende ret vil det imidlertid skulle bero på en konkret vurdering, hvorvidt forholdet skal henføres til straffelovens § 289, eller det skal henføres til straffebestemmelsen i særlovgivningen, der hjemler straf med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Hvis der er tale om overtrædelser af forskellige love, og de enkelte overtrædelser ikke udgør 500.000 kr. eller derover, men overtrædelserne samlet set udgør 500.000 kr. eller derover, vil beløbsgrænsen for fængselsstraf være overskredet. For eksempel vil en unddragelse af spilleafgift på 400.000 kr. og en momsunddragelse på 400.000 kr. samlet set føre til, at grænsen er overskredet.

Straffelovens § 289 vil imidlertid ikke skulle anvendes i den situation, der er nævnt i afsnittet ovenfor. For eksempel vil en unddragelse af spilleafgift på 400.000 kr. og en momsunddragelse på 400.000 kr. ikke samlet set føre til, at forholdet kan henføres under straffelovens § 289.

Det er forudsat, at beløbsgrænsen på 500.000 kr., jf. ovenfor, ikke vil finde anvendelse i gentagelsestilfælde. I gentagelsestilfælde er det forudsat, at hvis den pågældende forsætligt unddrager for mere end 250.000 kr., og den pågældende tidligere er blevet straffet for forsætligt at unddrage skatter eller afgifter for mere end 250.000 kr., vil vedkommende kunne straffes med fængsel og en tillæggsbøde svarende til to gange det undtagne beløb. I denne situation vil den gentagne overtrædelse således have en gentagelsesvirkning, hvor beløbsgrænsen for fængselsstraf er lavere. Gentagelsesvirkningen vil finde anvendelse, uanset hvilke skatter eller afgifter den tidligere straffesag angik.

Hvis der er tale om overtrædelser af forskellige love, og de enkelte overtrædelser ikke udgør mere end 250.000 kr., men overtrædelserne samlet set udgør mere end 250.000 kr., vil beløbsgrænsen være overskredet. For eksempel vil der kunne straffes med fængsel og en tillæggsbøde på to gange det

undtagne beløb, hvis den pågældende forsætligt unddrager 300.000 kr. (f.eks. 200.000 kr. i spilleafgift og 100.000 kr. i skat), og vedkommende tidligere er blevet straffet med bøde som følge af en forsætlig unddragelse på 280.000 kr. (f.eks. 180.000 kr. i spilleafgift og 100.000 kr. i moms).

Gentagelsesvirkningen vil ophøre, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 10 år, efter at den tidligere straf er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige dom eller bødens vedtagelse. Med hensyn til betingede domme regnes fristen fra den endelige dom. Dette følger af straffelovens § 84, stk. 3.

For det tredje er det med forslaget forudsat, at progressionsgrænsen på 60.000 kr., der efter gældende ret finder anvendelse ved beregningen af normalbøder, ophæves. Til belysning heraf er der i det følgende angivet to eksempler på beregning af bøder, der sammenligner gældende praksis, hvor progressionsgrænsen finder anvendelse, med lovforslagets forudsatte praksis, hvorefter progressionsgrænsen ikke anvendes.

Efter gældende praksis vil bøden ved en unddragelse på 100.000 kr., der er begået ved grov uagtsomhed, udgøre $(\frac{1}{2} \times 60.000 \text{ kr.}) + (100.000 \text{ kr.} - 60.000 \text{ kr.}) = 70.000 \text{ kr.}$ Med den forudsatte nye praksis vil bøden i den samme situation udgøre $1 \times 100.000 \text{ kr.} = 100.000 \text{ kr.}$

Efter gældende praksis vil bøden ved en forsætlig unddragelse på 100.000 kr. udgøre $(60.000 \text{ kr.} \times 1) + (40.000 \text{ kr.} \times 2) = 140.000 \text{ kr.}$ Med den forudsatte nye praksis vil bøden i den samme situation udgøre $2 \times 100.000 \text{ kr.} = 200.000 \text{ kr.}$

Foruden at medføre en skærpelse af bødeniveauet vil den forudsatte ophævelse af progressionsgrænsen medføre en forenkling af bodeberegningen, idet der ved beregningen alene vil skulle henses til tilregningsgraden og unddragelsens størrelse, men ikke længere hvorvidt unddragelsen overstiger 60.000 kr.

For det fjerde er det med forslaget forudsat, at der sker en ændring af praksis for, hvornår der rejses en bødesag i førstegangstilfælde, og hvordan bøder udmåles i de mindste bødesager.

Det er således forudsat, at minimumsgrænsen for at rejse en bødesag i førstegangstilfælde, hvor bøden beregnes efter taksterne for normalbøder, vil skulle udgøre 40.000 kr., uanset om overtrædelsen begås forsætligt eller groft uagtsomt. Dette vil udgøre en forenkling, der vil gøre det nemmere for borgere og virksomheder at forudse, hvornår de risikerer at få en normalbøde.

Derudover er det forudsat, at en førstegangsovertrædelse i de mindste sager, hvor unddragelsen ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., vil kunne medføre en bøde af fast størrelse i stedet for en bøde, der beregnes efter taksterne for normalbøder. Det er forudsat, at bøden af fast karakter vil skulle udgøre 5.000 kr., uanset om der er hand-

let forsætligt eller groft uagtsomt. Da det herved vil være uden betydning, om der er handlet forsætligt eller groft uagtsomt, forventes ændringen at understøtte en hurtigere sagsbehandling.

Samlet set vil den forudsatte praksis for bøder af en fast størrelse og de ovenfor beskrevne ændringer af progressions- og minimumsgrænsen medføre, at førstegangstilfælde i de mindste sager, hvor unddragelsen ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., vil kunne sanktioneres lempeligere og hurtigere med en fast bødetakst, mens de grovere sager vil kunne sanktioneres hårdere efter nogle forenklede principper. Det vil medføre, at borgere og virksomheder i videre omfang vil kunne forudse konsekvenserne af at overtræde afgiftslovgivningen.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

3.10. Indførelse af strafansvar ved overdragelse m.v. af varer, hvoraf der ikke er betalt forbrugsafgift

3.10.1. Gældende ret

Det fremgår af straffebestemmelserne i en række punktafgiftslove, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt overdrager, erhverver eller tilegner sig varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt, eller forsøger herpå straffes med bøde. Hvis en overtrædelse heraf begås med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. bl.a. tobaksafgiftslovens § 25, stk. 1, nr. 4, og stk. 3, og spiritusafgiftslovens § 31, stk. 1, nr. 6, og stk. 3.

Straffebestemmelserne kan siges at have karakter af et økonomisk medvirkensansvar og anvendes f.eks., hvor en virksomhed er bekendt med, at den handler med afgiftspligtige varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, og herved opnår en økonomisk fordel i forbindelse med handlen.

Straffebestemmelserne for overtrædelse af forbrugsafgiftsloven fremgår af lovens § 22, som ikke indeholder en regel svarende til for eksempel tobaksafgiftslovens § 25, stk. 1, nr. 4, der er omtalt ovenfor.

En bødesag om overtrædelse af forbrugsafgiftsloven kan afsluttes af Skatteforvaltningen med et administrativt bødeforelæg, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter ansøgning kan forlænges, at betale bøden. Det følger af forbrugsafgiftslovens § 22 a, jf. opkrævningsloves § 18.

I sager om unddragelse af bl.a. forbrugsafgift er der i lovbe-

mærkningerne til lov nr. 1795 af 28. december 2023 tilkendegivet et ønsket straffniveau, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 52 som fremsat, s. 12ff. Det fremgår her, at i sager, hvor en fysisk person har forsæt til at unddrage afgift for 500.000 kr. eller derover, straffes med fængsel og en bøde svarende til det dobbelte af unddragelsens størrelse. Overtrædelsen henføres som udgangspunkt til straffelovens § 289. Det beror imidlertid på en konkret vurdering, hvorvidt forholdet skal henføres til straffelovens § 289, eller det skal henføres til straffebestemmelsen i særlovgivningen.

I andre sager om unddragelse af afgift straffes alene med bøde (normalbøde), det vil sige i sager, hvor en fysisk person har forsæt til at unddrage for et beløb, der ikke udgør 500.000 kr. eller derover, i sager, hvor en fysisk person alene har handlet groft uagtsomt, og i sager, hvor overtrædelsen er begået af en juridisk person. I disse tilfælde straffes med en normalbøde på det dobbelte af unddragelsens størrelse, hvis der er forsæt til unddragelse, og en normalbøde svarende til unddragelsens størrelse, hvis der er handlet groft uagtsomt. I de mindste sager, hvor unddragelsen i førstegangstilfælde ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., straffes overtrædelsen imidlertid alene med en bøde af fast størrelse på 5.000 kr.

3.10.2. Skatteministeriets overvejelser

Det er vurderingen, at der også bør kunne straffes for medvirken til at undlade at betale afgift efter forbrugsafgiftsloven, sådan som det er tilfældet i bl.a. i tobaksafgiftsloven. Det skyldes, at risikoen for, at virksomheder eller andre medvirker til unddragelse af forbrugsafgift ikke anses for at være mindre end risikoen for tilsvarende medvirken til unddragelse af f.eks. tobaksafgift.

På denne baggrund vurderes det, at der bør indsættes en bestemmelse om medvirkensansvar i forbrugsafgiftsloven, hvorved der ligeledes vil ske en øget ensartethed af straffebestemmelserne på tværs punktafgiftslovgivningen. Desuden vil bestemmelsen kunne have en præventiv effekt over for dem, der medvirker til unddragelse af forbrugsafgift ved at overdrage, erhverve eller tilegne sig varer, hvoraf der ikke er betalt afgift.

3.10.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, indsættes et nyt nr. 5. Efter forslaget straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå.

Hvis den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 1, nr. 5, overtrædes med forsæt til at unddrage statskassen afgift, vil der i medfør af § 22, stk. 3, kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Den foreslåede bestemmelse i forbrugsafgiftslovens § 22,

stk. 1, nr. 5, vil have karakter af et økonomisk medvirkensansvar, ligesom det gælder for bestemmelserne i f.eks. tobaksafgiftslovens § 25, stk. 1, nr. 4, og spiritusafgiftslovens § 31, stk. 1, nr. 6. Den vil således f.eks. finde anvendelse, hvor en virksomhed er bekendt med, at den handler med afgiftspligtige varer omfattet af forbrugsafgiftsloven, hvoraf der ikke er betalt forbrugsafgift, og herved opnår en økonomisk fordel i forbindelse med handlen.

Den foreslåede bestemmelse vil alene finde anvendelse, hvor den pågældende har handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Straf for forsøg vil alene kunne aktualiseres, hvor der er handlet forsætligt.

Det forudsættes, at den i pkt. 3.10.1 beskrevne sanktionspraksis, der finder anvendelse ved unddragelse af afgift, vil finde anvendelse i sager om overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 1, nr. 5.

Det forudsættes således, at fysiske personers overtrædelse af § 22, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 5, om unddragelse af afgift på 500.000 kr. eller derover vil kunne medføre fængsel og en tillæggsbøde svarende til det dobbelte af størrelsen af den undtagne afgift. Overtrædelsen vil som udgangspunkt skulle henføres til straffelovens § 289, hvor strafferammen er indtil 8 års fængsel. Som ved overtrædelse af den øvrige skatte- og afgiftslovgivning vil det imidlertid skulle bero på en konkret vurdering, hvorvidt forholdet skal henføres til straffelovens § 289, eller det skal henføres til straffebestemmelsen i særlovgivningen, her forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 3, der hjemler fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

I andre tilfælde af unddragelse af afgift vil forholdet alene kunne straffes med bøde. Det vil gælde ved fysiske personers overtrædelse af § 22, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 5, hvor den undtagne afgift ikke udgør 500.000 kr. eller derover, ved fysiske personers overtrædelse af § 22, stk. 1, nr. 5, og ved juridiske personers overtrædelse af § 22, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 5, eller § 22, stk. 1, nr. 5.

I disse tilfælde vil der skulle straffes med en normalbøde på det dobbelte af unddragelsens størrelse, hvis der er forsæt til unddragelse, og en normalbøde svarende til unddragelsens størrelse, hvis der er handlet groft uagtsomt. I de mindste sager, hvor den undtagne afgift i førstegangstilfælde ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., vil overtrædelserne imidlertid kunne straffes med en bøde af fast størrelse på 5.000 kr. Minimumsgrænsen på 40.000 kr. for at rejse en bødesag i førstegangstilfælde vil skulle anvendes, uanset om unddragelsen er begået forsætligt eller groft uagtsomt.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

En overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, nr. 5, vil kunne afsluttes med administrativt bødeforelæg, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. § 22 a, jf. opkrævningslovens § 18.

3.11. Justeringer af teknisk karakter i køretøjsregistreringsloven og lønsumsafgiftsloven

3.11.1. Gældende ret

Der er i § 20 i lov om registrering af køretøjer (herefter køretøjsregistreringsloven) fastsat bestemmelser om straf for overtrædelse af køretøjsregistreringsloven. Det fremgår bl.a. af bestemmelsen, at med bøde straffes den, der overtræder § 2, stk. 1, 2 eller 4, §§ 3, 4 eller 7 b-7 d, § 7 e, stk. 2, § 7 f eller § 7 g, stk. 1 og 2, jf. § 20, stk. 1, nr. 1.

Det fremgår af køretøjsregistreringslovens § 21, stk. 1, at Skatteforvaltningen kan afslutte en sag om overtrædelse af § 2, stk. 1-4, §§ 3, 4 eller 7 b-7 d, § 7 e, stk. 2, § 7 f eller § 7 g, stk. 1 og 2, eller forskrifter, der er udstedt i medfør af loven, uden retslig forfølgning, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Bestemmelsen i § 21, stk. 1, medfører, at Skatteforvaltningen har kompetence til at afslutte en straffesag om overtrædelse af de anførte bestemmelser i køretøjsregistreringsloven med et bødeforelæg. Det er en forudsætning, at overtrædelsen ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, og at den, der har overtrådt loven, er enig i Skatteforvaltningens vurdering af forholdet og erkender sig skyldig. Der henvises til afsnit A. C. 3.1.1 i Den juridiske vejledning for nærmere om Skatteforvaltningens kompetence til at kunne afslutte en straffesag.

Det følger af køretøjsregistreringslovens § 21, stk. 2, at retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om bortfald af videre forfølgning, hvis bødeforelægget vedtages, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter § 21, stk. 1.

Det fremgår af retsplejelovens § 834, stk. 1, at anklagemyndigheden rejser tiltale ved et anklageskrift, som bl.a. skal indeholde oplysninger om den regel, der påstås overtrådt, og forbrydelsens kendetegn, som de fremgår af reglen, jf. stk. 2, nr. 1, jf. stk. 1, nr. 3.

Retsplejelovens § 832, stk. 1, 1. pkt., fastsætter, at i sager om overtrædelser, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, kan anklagemyndigheden i et bødeforelæg tilkendegive sigtede, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en i bødeforelægget angivet bøde. Det fremgår af § 832, stk. 4, at hvis sigtede vedtager bøden, bortfalder videre forfølgning, jf. dog § 724, stk. 2, og § 832 a, stk. 2. Vedtagelsen har samme gentagelsesvirkning som en dom.

Det følger af § 18, stk. 1, nr. 2, i lov om afgift af lønsum m.v. (herefter lønsumsafgiftsloven), at med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bl.a. § 6, stk. 2. Det fremgår af § 6, stk. 2, at opkrævningslovens § 2, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse for virksomheder, der er omfattet af § 4, stk. 2, nr. 1.

Lønsumsafgiftslovens § 6, stk. 2, blev indsat ved lov nr. 1299 af 20. december 2000, hvorved det dagældende stk. 2 blev til stk. 3. Det fremgår af lønsumsafgiftslovens § 6, stk. 3, at virksomheder efter udløbet af hver opgørelsesperiode skal angive afgiftsgrundlaget og afgiftens størrelse.

3.11.2. Skatteministeriets overvejelser

En bestemmelse om kompetence til Skatteforvaltningen til at kunne afslutte en straffesag med et bødeforelæg er i den øvrige lovgivning på Skatteministeriets område typisk udformet sådan, at den ikke indeholder nogen opregning af konkrete bestemmelser, sådan som det er tilfældet i køretøjsregistreringslovens § 21, stk. 1.

Skatteforvaltningslovens kompetencebestemmelse, jf. § 61, stk. 1, er udformet sådan, at skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Skatteforvaltningen tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, hvis denne erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde. Opkrævningslovens § 18, stk. 1, 1. pkt., er med mindre sproglige variationer udformet på tilsvarende vis.

En alternativ udformning følger af aktiesparekontolovens § 30, stk. 1, som fastsætter, at i sager om overtrædelse af § 29 kan Skatteforvaltningen i et bødeforelæg tilkendegive den sigtede, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale den i bødeforelægget angivne bøde. Lovens § 29 er en straffebestemmelse, der indeholder en angivelse af de bestemmelser, hvor en overtrædelse kan straffes. Udformningen af § 30, stk. 1, hvor der er henvist til § 29 i sin helhed, sikrer dermed, at samtlige overtrædelser som angivet i § 29 er omfattet af Skatteforvaltningens kompetence til at kunne afslutte straffesagen.

Det er vurderingen, at køretøjsregistreringslovens § 21, stk. 1, bør udformes i lighed med bl.a. skatteforvaltningslovens § 61, stk. 1, og opkrævningslovens § 18, stk. 1, 1. pkt., så kompetencebestemmelsen i § 21, stk. 1, ikke indeholder en opregning af konkrete bestemmelser i sin ordlyd. Det skyldes for det første, at bestemmelsen i højere grad vil svare til lignende bestemmelser i den øvrige skatte- og afgiftslovgivning. For det andet vil det forhindre, at der utilsigtet bliver udeladt en henvisning til en bestemmelse, hvor en overtrædelse heraf ønskes sanktioneret.

De henvisninger til retsplejelovens § 832, stk. 2 og 3, der fremgår af køretøjsregistreringslovens § 21, stk. 2, er ikke

længere retvisende. Som det er beskrevet i pkt. 3.11.1, fremgår kravet til indholdet af et anklageskrift af retsplejelovens § 834, stk. 1, mens reglen om bortfald af videre forfølgning fremgår af § 832, stk. 4.

Uanset at henvisningerne i køretøjsregistreringslovens § 21, stk. 2, ikke længere er retvisende, bliver § 21, stk. 2, i praksis fortsat administreret efter, at kravet til indholdet af et anklageskrift skal være opfyldt, og at reglen om bortfald af videre forfølgning finder anvendelse. Selv om det i praksis således ikke giver anledning til tvivl, bør henvisningerne i § 21, stk. 2, justeres, så der henvises til de korrekte bestemmelser i retsplejeloven.

Som det er beskrevet i pkt. 3.11.1, blev lønsumsafgiftslovens § 6, stk. 2, indført i 2000, hvorved det dagældende stk. 2 blev til stk. 3. Der blev ved denne ændring ikke foretaget en korresponderende justering af § 6, stk. 2, i straffebestemmelsen i lønsumsafgiftslovens § 18, stk. 1, nr. 2. Det indebærer, at der i § 18, stk. 1, nr. 2, er en henvisning til § 6, stk. 2, som rettelig bør være § 6, stk. 3. Der bør derfor ske en justering.

3.11.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås for det første, at kompetencebestemmelsen i køretøjsregistreringsloven § 21, stk. 1, justeres, så den vil svare til lignende bestemmelser i den øvrige skatte- og afgiftslovgivning. Forslaget vil indebære, at opregningen af konkrete bestemmelser vil udgå, og at der i stedet vil stå »denne lov«.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der ikke vil kunne opstå uoverensstemmelse mellem strafbelagte overtrædelser efter § 20 og overtrædelser, som Skatteforvaltningen vil have kompetence til at afslutte med et bødeforelæg, når betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Der henvises til pkt. 3.11.1 for nærmere om disse betingelser.

Det foreslås, at henvisningen i § 21, stk. 1, til en sag om overtrædelse af § 2, stk. 1-4, §§ 3, 4 eller 7 b-7 d, § 7 e, stk. 2, § 7 f eller § 7 g, stk. 1 og 2, erstattes af en henvisning til en sag om overtrædelse af denne lov. Derved vil bestemmelsen om Skatteforvaltningens adgang til at afslutte en sag ved administrativt bødeforelæg omfatte alle bødesager om overtrædelse af køretøjsregistreringsloven. Bestemmelsen vil således også omfatte overtrædelser af straffebestemmelsen i § 20, stk. 1, nr. 2, men ikke overtrædelser af § 2, stk. 3, der ikke kan medføre strafansvar.

Henvisningen til en sag, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, svarer til henvisningen i f.eks. opkrævningslovens § 18, stk. 1, om Skatteforvaltningens adgang til administrativt at afslutte bødesager om overtrædelser omfattet af opkrævningsloven.

Det foreslås for det andet, at henvisningerne i køretøjsregistreringslovens § 21, stk. 2, til retsplejelovens § 832, stk. 2 og 3, bliver ændret til retsplejelovens § 832, stk. 4, og § 834.

Den foreslåede ordning vil ikke medføre nogen indholdsmæssig ændring. Forslaget har af hensyn til retssikkerheden alene til formål at gøre henvisningerne til retsplejeloven retvisende.

For det tredje foreslås det, at der i lønsumsafgiftslovens § 18, stk. 1, nr. 2, foretages en justering, så det ikke vil være overtrædelse af § 6, stk. 2, men overtrædelse af § 6, stk. 3, der vil være strafbelagt.

Lønsumsafgiftslovens § 6, stk. 3, fastsætter, at virksomheder efter udløbet af hver opgørelsesperiode skal angive afgiftsgrundlaget og afgiftens størrelse.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der ikke vil kunne være tvivl om, at en overtrædelse af § 6, stk. 3, vil være omfattet af straffebestemmelsen i § 18, stk. 1, nr. 2.

4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

4.1. Terminaladgang for skatteforvaltningen i Grønland til visse oplysninger i indkomstregisteret

Ved lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det, at skatteforvaltningen i Grønland gives terminaladgang til de oplysninger i indkomstregisteret, som udveksles automatisk fra Danmark til Grønland i dag. Der vil alene være tale om oplysninger om cpr-nummer og almindelige oplysninger i databeskyttelsesforordningens forstand.

Databeskyttelsesforordningen indeholder et nationalt råderum til at supplere databeskyttelsesforordningens bestemmelser om behandling af personoplysninger.

For så vidt angår almindelige personoplysninger, følger det af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, at der er mulighed for at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af dele af artikel 6, stk. 1. Det gælder bl.a. artikel 6, stk. 1, litra c, hvorefter databehandling sker for at overholde en retlige forpligtelse for den dataansvarlige.

Det er vurderingen, at behandlingen af almindelige personoplysninger efter den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 1, kan ske i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, jf. stk. 2 og 3, idet der efter forslaget vil bestå en retlig forpligtelse for Skatteforvaltningen til at give skatteforvaltningen i Grønland terminaladgang til de oplysninger i indkomstregisteret, som efter de indgåede aftaler mellem Danmark og Grønland skal udveksles automatisk fra Danmark til Grønland.

Grønland er ikke medlem af EU og er derfor ikke underlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen).

Der er ikke af Europa-Kommissionen truffet en tilstrække-

lighedsafgørelse om Grønland efter databeskyttelsesforordningens art. 45, stk. 3, og Grønland betragtes derfor som et tredjeland i databeskyttelsesretlig sammenhæng. Der skal derfor sikres et overførselsgrundlag ved overførsel af personoplysninger til Grønland.

Administrativ aftale af 28. februar 2019 mellem Danmark og Grønland indeholder reglerne for den automatiske udveksling af oplysninger fra Danmark til Grønland. Aftalen har en juridisk bindende karakter. En terminaladgang for skatteforvaltningen i Grønland til de oplysninger, som hidtil har været udvekslet automatisk, og som findes i indkomstregisteret, ændrer ikke på, hvilke oplysninger skatteforvaltningen i Grønland modtager. Den ændrer alene på hvornår, skatteforvaltningen i Grønland kan få oplysningerne. Efter aftalen skal oplysninger senest sendes til skatteforvaltningen i Grønland senest den 1. marts i det år, der følger efter ethvert kalenderår. Der ligger således inden for aftalens rammer at stille oplysningerne til rådighed tidligere og oftere. Herudover følger det af aftalen, at skatteforvaltningen i Grønland skal overholde databeskyttelsesforordningen, og der er optaget et bilag 2 til aftalen, hvori de databeskyttelsesprincipper, der følger heraf er beskrevet. Der vil endvidere skulle indgås en nærmere aftale mellem skatteforvaltningen i Grønland og Skatteforvaltningen om adgangen. Den administrative aftale udgør således et overførselsgrundlag i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 46, stk. 2, litra a, for personoplysninger til Grønland og indeholder de fornødne garantier med henblik på at sikre en tilstrækkelig beskyttelse af personoplysninger, som forlader EU. Den administrative aftale er indgået i medfør af aftale af 18. oktober 1979 mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.

Det bemærkes i øvrigt, at den tidligere persondatalov er sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning nr. 1238 af 14. oktober 2016 om ikrafttrædelse for Grønland af lov om behandling af personoplysninger, som indeholder tilsvarende bestemmelser om databeskyttelse i form af grundlæggende principper, behandlingshjemmel, registreredes rettigheder m.v. Datatilsynet fører tilsyn med overholdelsen af persondataloven i Grønland. Endvidere gælder bekendtgørelse nr. 1404 af 29. november 2016 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning i Grønland.

Skatteministeriet skal afslutningsvist bemærke, at det forudsættes, at bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder de grundlæggende principper i databeskyttelsesforordningens artikel 5 iagttages, når der behandles personoplysninger i medfør af den foreslåede bestemmelse.

4.2. Indhentelse af kontroloplysninger hos visse tredjemænd til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat

Lovforslagets del om indhentelse af kontroloplysninger hos tredjemand, jf. § 3, nr. 1-3, indebærer behandling af person-

data, som er omfattet af databeskyttelsesforordningen. Skatteforvaltningen vil på baggrund af de foreslåede hjemler kunne anmode finansielle virksomheder, offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, om oplysninger til brug for Skatteforvaltningens kontrol. Der vil som udgangspunkt alene være tale om oplysninger om cpr-nummer og almindelige oplysninger i databeskyttelsesforordningens forstand.

Ved personoplysninger forstås enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (den registrerede), jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 1. Ved behandling forstås enhver aktivitet eller række af aktiviteter – med eller uden brug af automatisk behandling – som personoplysninger eller en samling af personoplysninger gøres til genstand for, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 2. Behandling dækker bl.a. over indsamling, registrering, organisering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, videregivelse ved transmission, samkøring og sletning m.v.

Databeskyttelsesforordningens artikel 5 opstiller en række grundlæggende principper, som skal være opfyldt ved behandling af personoplysninger, og heri indgår proportionalitetsprincippet med stor vægt, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, samt at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra a. Et af de grundlæggende krav til behandling af personoplysninger er, at indsamlede oplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles. Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b, at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål.

Af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra f, følger, at personoplysninger skal behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hændeligt tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger.

Databeskyttelsesforordningen indeholder et nationalt råderum til at supplere databeskyttelsesforordningens bestemmelser om behandling af personoplysninger.

For så vidt angår almindelige personoplysninger følger det af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, at der er mulighed for at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af dele af artikel 6, stk. 1. Det gælder bl.a. artikel 6, stk. 1, litra c og e, hvorefter behandlingen enten sker for at overholde en retlig forpligtelse for den dataansvarlige, eller til udførsel af en opgave af samfundsmæssig interesse, eller som henhører under offentlig magtudøvelse.

En anmodning om oplysninger efter lovforslaget vil betyde, at den finansielle virksomhed eller de offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, der anmodes om oplysninger, vil have en retlig forpligtelse til at udlevere de oplysninger, der anmodes om. Dermed vil behandlingen af sådanne oplysninger være omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c.

Behandlingen af de oplysninger, Skatteforvaltningen indhenter til brug indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, er omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, da behandlingen af de indhentede oplysninger sker som led i offentlig myndighedsudøvelse.

Lovforslagets yderligere kontrolbeføjelser indebærer også en mere effektiv kontrol af oplysningerne i indkomstregisteret, som Skatteforvaltningen efter indkomstregisterlovens § 7, stk. 3, er dataansvarlig for. Som dataansvarlig er Skatteforvaltningen efter databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 2, ansvarlig for, at behandlingen af personoplysninger lever op til reglerne i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, herunder at personoplysningerne skal være korrekte, om nødvendigt ajourførte, og der skal tages ethvert rimeligt skridt til at sikre, at personoplysninger, der er urigtige i forhold til de formål, hvortil de behandles, straks slettes eller berigtiges, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra d. Herudover sikrer korrekte oplysninger i indkomstregisteret, at beskatningen af den enkelte skatteyder bliver mere korrekt.

Det vurderes, at den behandling af oplysninger, der skal foretages ved administration af den foreslåede bestemmelse, overholder databeskyttelsesforordningens artikel 6 om lovlig behandling samt de grundlæggende principper for behandling af personoplysninger efter databeskyttelsesforordningens artikel 5, herunder principperne om nødvendighed og proportionalitet.

Da personoplysningerne efter de foreslåede bestemmelser vil kunne indsamles hos andre end den registrerede selv, vil den dataansvarlige – i dette tilfælde Skatteforvaltningen – som udgangspunkt skulle underrette den registrerede efter reglerne i databeskyttelsesforordningens artikel 14.

Oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningens artikel 14 vil dog kunne undlades, hvis den registrerede allerede er bekendt med oplysningerne. Denne undtagelse gælder

både når oplysninger indsamles hos den registrerede selv, og når oplysningerne indsamles hos andre end den registrerede selv.

Oplysningspligten vil også kunne undlades, hvis det viser sig at være umuligt, vil kræve en uforholdsmæssig stor indsats eller hvis underretningen vil gøre det umuligt eller hvis det må antages, at formålet med kontrollen efter en nærmere vurdering i det konkrete tilfælde ville forspildes, hvis den pågældende borger eller virksomhed bliver gjort bekendt med indsamlingen. Det skal dog vurderes i hvert enkelt tilfælde, om der vil kunne undtages fra oplysningspligten.

I relation til behandling af oplysninger om personnumre bemærkes, at offentlige myndigheder efter databeskyttelseslovens § 11, stk. 1, har hjemmel til at behandle personnumre (cpr-numre) med henblik på en entydig identifikation.

Et cpr-nummer er som udgangspunkt den eneste oplysning, som Skatteforvaltningen anvender til med sikkerhed at kunne identificere en person entydigt.

Skatteministeriet skal afslutningsvist bemærke, at det forudsættes, at de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder de grundlæggende principper i databeskyttelsesforordningens artikel 5 også iagttages, når der behandles personoplysninger i medfør af de foreslåede bestemmelser.

5. Konsekvenser for rigsfællesskabet

Lovforslagets del vedrørende terminaladgang for skatteforvaltningen i Grønland til visse oplysninger i indkomstregisteret vil sikre skatteforvaltningen i Grønland hurtigere adgang til data i indkomstregisteret. Dette vil medføre en effektivisering af samarbejdet mellem Danmark og Grønland på skatteområdet.

6. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets del vedrørende modernisering af sanktionspraksis ved passiv skatteunddragelse, regulering af afgiften for foreløbige fastsættelser samt regulering af satsen for skattetillæg skønnes samlet set at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 230 mio. kr. i 2025 (2025-niveau). Efter tilbageløb og adfærd skønnes merprovenuet til ca. 155 mio. kr. (2025-niveau), jf. tabel 1.

Tabel 1. Provenuvirkning ved lovforslaget

Mio. kr. (2025-niveau)	2025	2026	2027	2028	Varigt	Finansår 2025
Umiddelbar virkning						
Modernisering af sanktionspraksis ved passiv skatteunddragelse	25	25	25	25	25	25
Regulering af afgiften for foreløbig fastsættelse	75	80	75	75	15	75
Regulering af satserne for skattetillæg	130	130	120	120	20	130

Umiddelbar virkning i alt	230	230	230	220	60	230
Virkning efter tilbageløb	190	190	185	180	50	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	155	155	150	150	45	-

Det umiddelbare merprovenu vedrørende modernisering af sanktionspraksis ved passiv skatteunddragelse skønnes til ca. 25 mio. kr. i 2025 (2025-niveau). Provenuskønnet tager udgangspunkt i, at det samlede beløb på udstedte administrative bødeforelæg udgjorde ca. 210 mio. kr. i 2023. Ca. 10 pct. af dette beløb påvirkes af moderniseringen af sanktionspraksis ved passiv skatteunddragelse.

Det umiddelbare merprovenu vedrørende regulering af afgiften for foreløbige fastsættelser skønnes til ca. 75 mio. kr. i 2025 (2025-niveau). Provenuskønnet tager udgangspunkt i, at de samlede opkrævninger af afgifter ved foreløbige fastsættelser i 2022 skønnes at udgøre ca. 110 mio. kr., og at den foreløbige opgørelse for 2023 viser en et mindre fald i de samlede opkrævninger i forhold til 2022.

Det umiddelbare merprovenu vedrørende regulering af satserne for skattetillæg skønnes til ca. 130 mio. kr. i 2025 (2025-niveau). Provenuskønnet tages udgangspunkt i sanktionsniveauet for årene 2019-2022, der udgjorde ca. 130 mio. kr. årligt fordelt på borgere og selskaber.

Reguleringen af afgiften for foreløbige fastsættelser samt regulering af satserne for skattetillæg er en engangsforhøjelse, hvormed satserne ikke reguleres løbende. Derfor er provenuvirkningen af disse to tiltag aftagende over tid, og den umiddelbare varige virkning af modernisering af sanktionspraksis ved passiv skatteunddragelse, regulering af afgiften for foreløbige fastsættelser samt regulering af satserne for skattetillæg skønnes derfor at være ca. 60 mio. kr. (2025-niveau). Efter tilbageløb og adfærd skønnes den varige virkning at udgøre ca. 45 mio. kr. (2025-niveau).

Finansårvirkningen af lovforslaget del vedrørende modernisering af sanktionspraksis ved passiv skatteunddragelse, regulering af afgiften for foreløbige fastsættelser samt regulering af satserne for skattetillæg skønnes i 2025 at udgøre et merprovenu på ca. 230 mio. kr. (2025-niveau).

Den del af lovforslaget, der vedrører indhentelse af kontroloplysninger hos tredjemand til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, vurderes som udgangspunkt at styrke Skatteforvaltningens muligheder for at gennemføre en effektiv indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, herunder mulighederne for at afdække fejl, misbrug og svig, hvilket bidrager til at øge regelefterlevelsen eller en reduktion af statens tab i de tilfælde, hvor reglerne ikke efterleves. Dette trækker i retning af et merprovenu, der dog ikke kan kvantificeres nærmere.

Den del af lovforslaget, der vedrører modernisering af sanktioner ved overtrædelse af reglerne om omkostningsgodtgørelse, modernisering af sanktionspraksis ved unddragelse af

spilleafgift og tinglysningsafgift og indførelse af strafansvar ved overdragelse af varer m.v., hvoraf der ikke er betalt forbrugsafgift, trækker i retning af et merprovenu, der dog ikke kan kvantificeres nærmere.

Lovforslagets øvrige dele vurderes ikke at medføre provenumæssige konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 0,2 mio. kr. i 2024, 6,4 mio. kr. årligt i 2025 og 2026, 6,3 mio. kr. i 2027, 3,1 mio. kr. årligt i 2028 og 2029 og 3,0 mio. kr. varigt til kontrol, sagsbehandling, behandling af straffesager og udviklingsomkostninger.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller implementeringskonsekvenser for kommuner og regioner.

6.1. Principper for digitaliseringsklar lovgivning

Lovforslaget vurderes at opfylde principperne for digitaliseringsklar lovgivning, i det omfang principperne er relevante for lovforslagets indhold.

Lovforslaget vil medføre mere enkle og klare regler, jf. princip 1 (»enkle og klare regler«), bl.a. som følge af forslaget om ensretning af begreber i lovgivningen om eSkatData og om at ophæve sanktionsbestemmelser, som ikke bliver anvendt i praksis.

Lovforslaget vil bl.a. medføre mere ensartethed i sanktionslovgivningen på skatteområdet, jf. princip 4 (»ensartede begreber og genbrug af data«), som følge af forslaget om, at der ligesom i en række andre afgiftslove fastsættes et økonomisk medvirkensansvar. Den del af lovforslaget, der vedrører terminaladgang for skatteforvaltningen i Grønland til indkomstregisteret, sikrer sammenhæng på tværs, ensartede begreber og genbrug af data, idet forslaget indebærer en mere hensigtsmæssig metode til at genbruge data, som er indberettet til Skatteforvaltningen i Danmark, for skatteforvaltningen i Grønland.

Lovforslaget vil sikre tryk og sikker datahåndtering, jf. princip 5 (»tryk og sikker databehandling«), da det er nærmere beskrevet i den gældende samarbejdsaftale med Grønland, at databeskyttelsesforordningen skal overholdes. Med hensyn til indhentelse af kontroloplysninger hos tredjemand til brug for indberetningskontrol og kontrol af vedrørende indeholdelse af kildeskat efterleves princip nr. 5 om tryk og sikker databehandling, jf. beskrivelsen oven for af lovforslagets databeskyttelsesretlige konsekvenser. Derudover prioriteres datasikkerhed generelt højt af Skatteforvaltningen, og at borgere og virksomheder kan få adgang til at se data om

dem selv og følge med i deres egen sag med henblik på at skabe transparens.

Lovforslaget vil sikre anvendelse af offentlig infrastruktur, jf. princip nr. 6 (»anvendelse af offentlig infrastruktur«), for så vidt angår forslaget om adgang for skatteforvaltningen i Grønland til oplysninger i indkomstregisteret.

Lovforslaget vil bidrage til at forebygge snyd og fejl, jf. princip 7 (»forebygger snyd og fejl«), bl.a. som følge af forslaget om at tilkendegive et sanktionsniveau for overtrædelse af reglerne om omkostningsgodtgørelse, og idet de indhentede oplysninger fra tredjemand vil skulle anvendes til at føre kontrol med de virksomheder, der ikke selv kan eller vil udlevere tilstrækkelige eller troværdige oplysninger.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering har vurderet, at den del af lovforslaget, der vedrører indhentelse af kontroloplysninger hos tredjemand til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, medfører administrative konsekvenser i form af omkostninger for erhvervslivet, som ikke overstiger 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

De dele af lovforslaget, som vil medføre skærpede sanktioner ved manglende regelefterlevelse, vurderes at medføre positive konsekvenser for erhvervslivet m.v., da de vil gøre det vanskeligere for dem, der ikke ønsker at overholde lovgivningen. Dette vil skabe mere lige konkurrenceforhold. Da der er tale om sanktioner for overtrædelse af lovgivningen, kvantificeres konsekvenserne ikke.

Lovforslagets øvrige elementer vurderes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet. Det er endvidere vurderingen, at lovforslaget ikke har økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Det vurderes, at innovations- og iværksættertjekket ikke er relevant.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

9. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

10. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

11. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag indeholdende pkt. 3.1, 3.3 og 3.4 har i perioden fra den 26. juni 2024 til den 22. august 2024 (57 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, CEPOS, Cevea, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Dataetisk Råd, Datatilsynet, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, FSR - danske revisorer, Justitia, Kraka, Landsskatteretten, Skatteankesforvaltningen og SRF Skattefaglig Forening.

Et udkast til lovforslag indeholdende pkt. 3.2, pkt. 3.5-3.11 og pkt. 3.14 har i perioden fra den 28. juni 2024 til den 22. august 2024 (55 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Business Danmark, CEPOS, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Ejendoms kredit, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Soloselvstændige, DANVA, Den Danske Dommerforening, Det Kriminalpræventive Råd, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, EjendomDanmark, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, FOA, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af De Private Daglejere, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark, FSR - danske revisorer, Investering Danmark, Justitia, KL, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, Mellempfolkeligt Samvirke, Oxfam IBIS, Retssikkerhedssekretariatet, Skatteankesforvaltningen, SMVDanmark og SRF Skattefaglig Forening.

13. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Dele af lovforslagets elementer vurderes at trække i retning af et merprovenu, der ikke kan kvantificeres nærmere.	Ingen

Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 0,2 mio. kr. i 2024, 6,4 mio. kr. årligt i 2025 og 2026, 6,3 mio. kr. i 2027, 3,1 mio. kr. årligt i 2028 og 2029 og 3,0 mio. kr. varigt til kontrol, sagsbehandling, straffesager og udviklingsomkostninger.</p> <p>Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for kommuner og regioner.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget vurderes at medføre positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v., idet dele af lovforslaget indebærer skærpede sanktioner ved manglende regelefterlevelse, som vil gøre det vanskeligere for dem, der ikke ønsker at overholde lovgivningen. Dette vil skabe mere lige konkurrenceforhold. Da der er tale om sanktioner for overtrædelse af lovgivningen, kvantificeres konsekvenserne ikke.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering har vurderet, at den del af lovforslaget, der vedrører indhentelse af kontroloplysninger hos tredjemand til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, medfører administrative konsekvenser i form af omkostninger for erhvervslivet, som ikke overstiger 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter artikel 26 i den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsoverenskomst (aftale af 18. oktober 1979 mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.) forpligter begge dele af riget sig til

at yde hinanden bistand i skattesager i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i et bilag til dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Dette bilag er benævnt "Bistandsaftale".

Bistandsaftalens pkt. 12 indeholder regler om automatisk udveksling af oplysninger. Desuden fremgår det af bistandsaftalens pkt. 20, at de kompetente myndigheder i de to dele af riget kan indgå yderligere aftale for at gennemføre bestemmelserne i denne aftale.

I henhold til pkt. 20 i bistandsaftalen har Danmark og Grøn-

land indgået administrativ aftale af 28. februar 2019 mellem Danmark og Grønland om automatisk udveksling af oplysninger. Aftalen er senere ændret to gange ved henholdsvis ”Aftale af 10. december 2020 om ændring af aftale mellem de kompetente myndigheder i Danmark og Grønland i henhold til pkt. 20 i aftale af 18. oktober 1979 mellem Danmark og Grønland om bistand i skattesager om automatisk udveksling af oplysninger” og ”Aftale af 14. december 2021 om ændring af aftale mellem de kompetente myndigheder i Danmark og Grønland i henhold til pkt. 20 i aftale af 18. oktober 1979 mellem Danmark og Grønland om bistand i skattesager om automatisk udveksling af oplysninger, som ændret ved aftale af 10. december 2020”.

Efter denne aftales artikel 1 og bilag 1 udveksler Danmark og Grønland en række oplysninger automatisk. Udvekslingen sker efter aftalens artikel 1, stk. 3, årligt senest den 1. marts i året efter det kalenderår, oplysningerne vedrører. De udvekslede oplysninger kan kun videregives under overholdelse af grønlandsk lovgivning og databeskyttelsesforordningen.

En række af de oplysninger, Danmark sender til Grønland efter disse aftaler, indgår i det danske indkomstregister. Det drejer sig om følgende oplysninger:

- Royalties og andre periodisk betalbare afgifter for udnyttelse af ophavsret, patent, mønster, varemærke eller anden sådan rettighed eller ejendom
- Lønninger
- Gratiale, provision, honorar og andet vederlag
- Pensioner, livrenter, dagpenge, sociale ydelser m.v.
- Arbejdsgivers indbetaling på en pensionsordning
- Visse godtgørelser
- Værdien af rådigheden over fri bil, bolig eller lystbåd og andre personalegoder
- Aktieløn
- Værdien af udnyttelse eller vederlag for købe- og tegningsretter til aktier eller anparter m.v.
- Andre arter af indkomster omfattet af skatteindberetningslovens §§ 1-7
- Detailoplysninger om indberettede indkomster m.v. efter skatteindberetningslovens §§ 1-7.

For så vidt angår spørgsmålet om terminaladgang til indkomstregisteret er det i indkomstregisterlovens § 7, stk. 1, bestemt, at kommunale og statslige myndigheder, anerkendte arbejdsløshedskasser og andre uden for de i lovens § 6 nævnte tilfælde kan få terminaladgang til indkomstregisteret, i det omfang de pågældende i henhold til anden lovgivning kan få sådan adgang.

Der findes ikke på nuværende tidspunkt en sådan udtrykkelig hjemmel til, at skatteforvaltningen i Grønland kan få terminaladgang til oplysningerne i indkomstregisteret.

Det foreslås, at der i indkomstregisterlovens § 7 indsættes et nyt *stk. 3*, hvorefter skatteforvaltningen i Grønland har terminaladgang, jf. *stk. 1*, til de oplysninger i indkomstregisteret, som efter eller i medfør af artikel 26 i aftale mellem

den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. og den bistandsaftale, der er optaget som bilag hertil, skal udveksles automatisk fra Danmark til Grønland.

Den foreslåede ændring vil medføre, at skatteforvaltningen i Grønland vil kunne få løbende adgang til de månedligt indberettede oplysninger i indkomstregisteret, frem for at modtage dem automatisk årligt efter udgangen af det år, oplysningerne vedrører.

Den foreslåede ændring vil alene give skatteforvaltningen i Grønland adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som efter de relevante aftaler mellem Danmark og Grønland skal udveksles automatisk. Skatteforvaltningen i Grønland vil således ikke få terminaladgang til andre af de systemer, Skatteforvaltningen driver, end indkomstregisteret, og Skatteforvaltningen i Grønland vil ikke få adgang til de data i indkomstregisteret, som ikke efter de relevante aftaler udveksles automatisk fra Danmark til Grønland.

De oplysninger i indkomstregisteret, det foreslås at give skatteforvaltningen i Grønland terminaladgang til, er de oplysninger, der i dag udveksles automatisk med Grønland, jf. omtalen heraf ovenfor.

Som følge af det foreslåede, hvor skatteforvaltningen i Grønland får terminaladgang til de oplysninger i indkomstregisteret, som efter eller i medfør af den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsoverenskomst og den bistandsaftale, der er optaget som bilag til dobbeltbeskatningsoverenskomsten, skal udveksles automatisk fra Danmark til Grønland, vil der kunne ske en udvidelse eller indskrænkning af de typer af oplysninger, skatteforvaltningen i Grønland vil kunne få terminaladgang til, gennem ændring af aftalerne mellem Danmark og Grønland om automatisk udveksling af oplysninger eller nye administrative aftaler mellem Danmark og Grønland herom udstedt i medfør af artikel 26 i aftale mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. og den bistandsaftale, der er optaget som bilag hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger for en gennemgang af gældende ret.

Til nr. 2

Efter indkomstregisterlovens § 7, stk. 4, skal Skatteforvaltningen indgå aftaler med hver enkelt af de myndigheder m.v., som efter lovens § 7, stk. 1 eller 2, har terminaladgang til indkomstregisteret.

Det foreslås, at i § 7, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres »*stk. 1* eller 2« til »*stk. 1-3*«.

Det foreslås således, at henvisningen til indkomstregisterlovens § 7, stk. 1 eller 2, ændres til en henvisning til § 7, stk. 1-3.

Forslaget indebærer, at Skatteforvaltningen i Grønland – i

lighed med andre myndigheder m.v., som har terminaladgang til indkomstregisteret – vil skulle indgå en aftale med Skatteforvaltningen i Danmark om denne adgang.

Til nr. 3

Efter indkomstregisterlovens § 7, stk. 5, fastsætter skatteministeren efter aftale med videnskabsministeren regler for behandling af oplysninger i indkomstregisteret og om adgang til oplysninger i indkomstregisteret efter stk. 1-4 og § 6. Der kan bl.a. fastsættes regler om adgangskontrol til indkomstregisteret, adgangen til at få stillet oplysninger fra indkomstregisteret til rådighed, herunder i form af advis-ordninger, overførsel af oplysninger fra indkomstregisteret, beskyttelse af oplysninger registreret i indkomstregisteret eller overført herfra og anvendelse af oplysninger i registeret og om betaling for adgang til og anvendelse af indkomstregisteret.

Sådanne regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 906 af 26. juni 2018 om et indkomstregister.

Det foreslås i § 7, stk. 5, der bliver stk. 6, at ændre »stk. 1-4« til »stk. 1-5«.

Digitaliseringsområdet er nu placeret i digitaliseringsministeriet, og forslaget indebærer dermed, at skatteministeren efter aftale med ministeren for digitalisering også vil kunne fastsætte regler for behandling af oplysninger i indkomstregisteret og om adgang til oplysninger i indkomstregisteret i relation til den terminaladgang, skatteforvaltningen i Grønland foreslås at få til indkomstregisteret, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Forslaget indebærer dermed, at de regler, der er fastsat i §§ 14-16 i bekendtgørelse nr. 906 af 26. juni 2018 om et indkomstregister om adgang til oplysninger i indkomstregisteret om adgang for offentlige myndigheder og andre brugere af data i indkomstregisteret, også vil kunne finde anvendelse i forhold til den terminaladgang, skatteforvaltningen i Grønland foreslås at få til indkomstregisteret, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 4

Det fremgår af indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 1, 1. pkt., at virksomheder, der yder lån eller formidler lån, efter samtykke fra den registrerede, kan få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

En adgang til oplysninger i indkomstregisteret i medfør af § 7 A, stk. 1, 1. pkt., forudsætter, at virksomheden har indgået en aftale med Skatteforvaltningen om adgangen. Sådanne aftaler skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, jf. indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 1, 1. pkt.

Adgang til oplysninger i indkomstregisteret i medfør af § 7 A, stk. 1, 1. pkt., forudsætter desuden, at den borger, oplys-

ningerne vedrører, har givet sit samtykke til videregivelsen, og at oplysningerne er nødvendige til brug for en konkret kreditgivningssituation.

En virksomhed, der yder lån eller formidler lån, skal være registreret hos Finanstilsynet for at kunne anvende eSkatData. Registreringen skal indebære tilladelse til at drive den type virksomhed, der er relevant for henholdsvis en virksomhed, der yder lån, og en virksomhed, der formidler lån. Anvendelse af eSkatData kræver, at virksomheden anvender et dansk VOCES-certifikat til sikker digital identifikation af den, der anmoder om oplysninger fra Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at i § 7 A, stk. 1, 1. pkt., ændres »Virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til »Kreditgivere og kreditformidlere«.

Formålet med forslaget er at ensrette begreberne i lovgivningen om eSkatData med hensyn til de situationer, hvor der kan ske videregivelse af oplysninger fra Skatteforvaltningen, når det er til brug for konkrete kreditgivningssituationer. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 4, § 9 og § 13, der alle har samme formål.

Der er ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring af § 7 A, stk. 1, 1. pkt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det efter indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 1, 1. pkt., vil være kreditgivere og kreditformidlere, som efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Ved en »kreditgiver« forstås, at den pågældende som led i sin virksomhed yder kredit i form af lån. Virksomhed som udbyder af lån til forbrugere kræver tilladelse hos Finanstilsynet, og det vil derfor være en forudsætning for at anvende eSkatData, at kreditgiveren er registreret hos Finanstilsynet, og at registreringen giver kreditgiveren den nødvendige tilladelse til at drive udlånsvirksomhed. Kreditgiveren vil skulle være registreret hos Finanstilsynet med den nødvendige tilladelse på det tidspunkt, hvor anvendraftalen bliver indgået med Skatteforvaltningen, jf. indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 5. Kreditgiveren vil også efter dette tidspunkt skulle være registreret og have den nødvendige tilladelse.

Hvis Skatteforvaltningen ved en kontrol konstaterer, at en kreditgiver, som har indgået en aftale med Skatteforvaltningen om at anvende eSkatData, ikke længere er registreret eller har den nødvendige tilladelse til at drive udlånsvirksomhed, vil Skatteforvaltningen kunne lukke for kreditgivers adgang til at kunne anvende eSkatData. Kreditgiveren vil herefter kunne gå i dialog med Skatteforvaltningen om muligheden for at få genoptaget sin adgang til eSkatData.

Ved en »kreditformidler« forstås, at den pågældende som led i sin virksomhed indgår kreditaftaler om lån med forbrugere på en kreditgivers vegne, og at det derfor er kreditformidleren, som er underlagt en pligt til at foretage en kreditværdighedsvurdering. En kreditformidler vil i lighed

med en kreditgiver, jf. ovenfor, skulle have den nødvendige registrering og tilladelse fra Finanstilsynet for at kunne anvende eSkatData.

Til § 2

Til nr. 1

Efter reglerne om omkostningsgodtgørelse i skatteforvaltningslovens kapitel 19 ydes der godtgørelse på 50 pct. for udgifter til sagkyndig bistand m.v., som den godtgørelsesberettigede ifølge regning skal betale eller har betalt, når klageren taber sagen eller opnår medhold i mindre grad. Får klageren fuldt medhold eller medhold i overvejende grad, ydes godtgørelsen med 100 pct. Dette følger af skatteforvaltningslovens § 52, stk. 1.

Det fremgår af skatteforvaltningslovens § 60, stk. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse.

Skønnes en overtrædelse af § 60, stk. 1, ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Skatteforvaltningen afslutte sagen med bødeforelæg, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde. Dette følger af § 61, stk. 1.

Der er ikke tidligere fastsat et sanktionsniveau i lovbemærkningerne for overtrædelse af § 60, stk. 1.

Det foreslås, at skatteforvaltningslovens § 60, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes, at med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse.

Det foreslås desuden, at der i skatteforvaltningslovens § 60 efter stk. 1 indsættes et nyt stykke, hvorefter den, der med forsæt til uberettiget at opnå udbetaling af omkostningsgodtgørelse efter stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Forslagene vil medføre, at overtrædelser af skatteforvaltningslovens § 60 vil kunne straffes på samme måde som overtrædelser af den øvrige skatte- og afgiftslovgivning om unddragelse af skatter eller afgifter.

Det er med forslagene forudsat, at fysiske personers overtrædelse af § 60, stk. 2, jf. stk. 1, ved uberettiget udbetaling af omkostningsgodtgørelse på 500.000 kr. eller derover vil kunne medføre fængsel og en tillæggsbøde svarende til det dobbelte af størrelsen på den uberettigede udbetaling af omkostningsgodtgørelse. Overtrædelsen vil som udgangspunkt skulle henføres til straffelovens § 289, hvor strafferammen

er indtil 8 års fængsel. Som ved overtrædelse af den øvrige skatte- og afgiftslovgivning vil det imidlertid skulle bero på en konkret vurdering, hvorvidt forholdet skal henføres til straffelovens § 289, eller det skal henføres til straffebestemmelsen i særlovgivningen.

Det er forudsat, at beløbsgrænsen på 500.000 kr., jf. ovenfor, ikke vil finde anvendelse i gentagelsestilfælde. I gentagelsestilfælde er det forudsat, at hvis den pågældende handler med forsæt til at opnå uberettiget udbetaling af omkostningsgodtgørelse for mere end 250.000 kr., og den pågældende tidligere er blevet straffet for uberettiget udbetaling af omkostningsgodtgørelse for mere end 250.000 kr., vil vedkommende kunne straffes med fængsel og en tillæggsbøde svarende til to gange det undtagne beløb. I denne situation vil den gentagne overtrædelse således have en gentagelsesvirkning, hvor beløbsgrænsen for fængselsstraf er lavere.

I andre tilfælde vil forholdet alene kunne straffes med bøde, det vil sige ved fysiske personers overtrædelser af § 60, stk. 2, jf. stk. 1, hvor størrelsen på den uberettigede udbetaling af omkostningsgodtgørelse ikke udgør 500.000 kr. eller derover, ved fysiske personers overtrædelse af § 60, stk. 1, og ved juridiske personers overtrædelse af § 60, stk. 1, eller § 60, stk. 2, jf. stk. 1.

En overtrædelse af § 60, stk. 2, jf. stk. 1, vil skulle straffes med en bøde, der udgør det dobbelte af størrelsen af den uberettigede udbetaling af omkostningsgodtgørelse. En overtrædelse af § 60, stk. 1, vil skulle straffes med en bøde, der udgør det dobbelte af størrelsen af den uberettigede udbetaling af omkostningsgodtgørelse, hvis overtrædelsen er begået forsætligt. Hvis en overtrædelse af § 60, stk. 1, er begået groft uagtsomt, vil der skulle straffes med en bøde, som svarer til størrelsen af den uberettigede udbetalte omkostningsgodtgørelse.

I de mindste sager, hvor den uberettigede udbetaling af omkostningsgodtgørelse i førstegangstilfælde ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., vil en overtrædelse af § 60, stk. 1 eller 2, imidlertid alene kunne medføre en bøde af en fast størrelse på 5.000 kr. Den forudsatte minimumsgrænse vil skulle anvendes, uanset om handlingen er begået forsætligt eller groft uagtsomt.

Skatteforvaltningen vil have kompetence til at afslutte sager om overtrædelser af § 60, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, med et bødeforelæg, når betingelserne herfor er opfyldt, jf. skatteforvaltningslovens § 61.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til § 3

Til nr. 1

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 2, kan Skatteforvaltningen anmode om oplysninger fra tredjemand efter reglerne i skattekontrollovens afsnit II og skatteindberetningsloven til brug for skatteansættelse og opgørelse af skattepligt.

Det foreslås, at »skatteansættelse og opgørelse af skattepligt« i skattekontrollovens § 1, stk. 2, ændres til »indberetningskontrol, kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, skatteansættelse og afgørelse«.

Det foreslås således, at denne bestemmelse ændres, så Skatteforvaltningen kan anmode om oplysninger fra tredjemand efter reglerne i skattekontrollovens afsnit II og skatteindberetningsloven til brug for indberetningskontrol, kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, skatteansættelse og afgørelse af skattepligt.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med, at anvendelsesområdet for skattekontrollovens § 59, stk. 3, og 61, stk. 4, udvides til også at omfatte kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat og indberetningskontrol. Det vurderes hensigtsmæssigt, at dette afspejles i skattekontrollovens § 1, som omhandler Skatteforvaltningens kompetence.

Den foreslåede ændring indebærer, at Skatteforvaltningen får kompetence til at anmode om oplysninger hos uafhængige tredjemænd – konkret hos finansielle virksomheder, offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende – til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat.

Den foreslåede bestemmelse indeholder ikke i sig selv tidsmæssige begrænsninger for indhentelse af oplysninger, men indhentelsen skal som hidtil ske inden for de rammer og forudsætninger, der følger af de forvaltningsretlige grundsatninger og forældelsesregler m.v.

Til nr. 2

Efter skattekontrollovens § 59, stk. 1 og 2, kan Skatteforvaltningen anmode finansielle virksomheder om en række oplysninger. Det følger herudover af lovens § 59, stk. 3, at oplysningerne, jf. bestemmelsens stk. 1 og 2, skal være nødvendige for skattekontrollen.

Efter skattekontrollovens § 61, stk. 1, kan Skatteforvaltningen anmode offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, om en række oplysninger. Det følger af lovens § 61, stk. 4, at oplysningerne, der anmodes om, dog skal være nødvendige for skattekontrollen.

Det foreslås, at der i skattekontrollovens § 59, stk. 3, 1. pkt., og § 61, stk. 4, 1. pkt., efter »skattekontrollen« indsættes », indberetningskontrollen eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat«.

Det foreslås således at udvide anvendelsesområdet for skat-

tekontrollovens § 59, stk. 3, så Skatteforvaltningen også vil kunne indhente oplysninger fra finansielle virksomheder til brug for indberetningskontrollen eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat.

Den foreslåede bestemmelse indeholder ikke i sig selv tidsmæssige begrænsninger for indhentelse af oplysninger, men indhentelsen skal som hidtil ske inden for de rammer og forudsætninger, der følger af de forvaltningsretlige grundsatninger og forældelsesregler m.v. Det vurderes, at en udvidelse af mulighederne for at indhente kontroloplysninger fra finansielle virksomheder til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat vil kunne effektivisere såvel den løbende generelle, rutinemæssige kontrol, som den kontrol, hvor der er formodning for fejl, misbrug eller svig. Dertil vil en hjemmel til at indhente kontroloplysninger hos tredjemand til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat betyde, at Skatteforvaltningen i højere grad, end tilfældet er i dag, vil kunne imødegå manglende, mangelfulde eller fiktive indberetninger til indkomstregisteret.

Den foreslåede ændring indebærer, at Skatteforvaltningen vil kunne indhente de oplysninger, der er nævnt i skattekontrollovens § 59, stk. 1 og 2, hos finansielle virksomheder til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat for både tidligere og indeværende indkomstår.

Der vil f.eks. kunne indhentes bankkontoudtog for de virksomheder, der har foretaget indberetning, til brug for vurdering af, om det er den pågældende virksomhed, der reelt har indberetningspligten og til vurdering af, om indberetning og indeholdelse hos lønmodtagere, honorarmodtagere m.v. har været korrekt.

Derudover vil bankkontoudtog m.v. også kunne anvendes i forhold til at kunne vurdere, om den virksomhed, der reelt skulle have foretaget indberetning, har ladet en fiktiv virksomhed eller en stråmandsvirksomhed foretage indberetning på vegne af sig, ligesom det vil kunne afdækkes, hvilken virksomhed, der er indberetnings- og indeholdelsespligtig.

Sådanne oplysninger vil i øvrigt også kunne indgå i vurderingen af, om der er foretaget korrekt beskatning af de involverede parter.

Det foreslås tillige at udvide anvendelsesområdet for skattekontrollovens § 61, stk. 4, så Skatteforvaltningen også vil kunne indhente oplysninger fra offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat.

Den foreslåede bestemmelse indeholder ikke i sig selv tidsmæssige begrænsninger for indhentelse af oplysninger, men indhentelsen skal som hidtil ske inden for de rammer og forudsætninger, der følger af de forvaltningsretlige grundsatninger og forældelsesregler m.v. Det vurderes, at en udvidelse af mulighederne for at indhente kontroloplysninger

fra offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat vil kunne effektivisere såvel den løbende generelle, rutinemæssige kontrol, som den kontrol, hvor der er formodning for fejl, misbrug eller svig. Dertil vil en hjemmel til at indhente kontroloplysninger hos tredjemand til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat betyde, at Skatteforvaltningen i højere grad, end tilfældet er i dag, vil kunne imødegå manglende, mangelfulde eller fiktive indberetninger til indkomstregisteret.

Den foreslåede ændring indebærer, at Skatteforvaltningen vil kunne indhente oplysninger fra offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat for både tidligere og indeværende indkomstår.

Til nr. 3

Efter skattekontrollovens § 61, stk. 1, skal offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, efter anmodning give Skatteforvaltningen oplysninger til brug for kontrol af en identificerbar fysisk eller juridisk persons skattepligt eller skatteansættelse.

Denne oplysningspligt gælder dog ikke ved indhentelse af oplysninger om omsætning m.v. mellem erhvervsdrivende, finansielle virksomheders oplysninger om kundernes økonomiske forhold og advokaters oplysninger om klientforhold, jf. § 61, stk. 3.

Det foreslås, at der i skattekontrollovens § 61, stk. 1, efter »skatteansættelse« indsættes »eller indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat«.

Det foreslås således, at anvendelsesområdet for skattekontrollovens § 61, stk. 1, udvides, så Skatteforvaltningen også vil kunne anmode erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, om oplysninger til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat.

Den foreslåede bestemmelse indeholder ikke i sig selv tidsmæssige begrænsninger for indhentelse af oplysninger, men indhentelsen skal som hidtil ske inden for de rammer og forudsætninger, der følger af de forvaltningsretlige grundsatninger og forældelsesregler m.v.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med, at anvendelsesområdet for skattekontrollovens § 61, stk. 4, foreslås udvidet til også at omfatte indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat. Det vurderes hensigtsmæssigt, at dette afspejles i § 61, stk. 1, som definerer rækkevidden af den oplysningspligt, som Skatteforvaltningen kan pålægge offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende.

Den foreslåede ændring indebærer, at Skatteforvaltningen

vil kunne anmode offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, om oplysninger til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat for både tidligere og indeværende indkomstår.

Til nr. 4

Det fremgår af skattekontrollovens § 70, stk. 1, 1. pkt., at finansielle virksomheder, der yder lån eller formidler lån, med samtykke fra den registrerede kan få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

En adgang til oplysninger i medfør af § 70, stk. 1, 1. pkt., forudsætter, at virksomheden har indgået en aftale med Skatteforvaltningen om adgangen. Sådanne aftaler skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, jf. skattekontrollovens § 70, stk. 5.

Adgang til oplysninger i medfør af § 70, stk. 1, 1. pkt., forudsætter desuden, at den borger, oplysningerne vedrører, har givet sit samtykke til videregivelsen, og at oplysningerne er nødvendige til brug for en konkret kreditgivningssituation.

En virksomhed, der yder lån eller formidler lån, skal være registreret hos Finanstilsynet for at kunne anvende eSkatData. Registreringen skal indebære tilladelse til at drive den type virksomhed, der er relevant for henholdsvis en virksomhed, der yder lån, og en virksomhed, der formidler lån. Anvendelse af eSkatData kræver, at virksomheden anvender et dansk VOCES-certifikat til sikker digital identifikation af den, der anmoder om oplysninger fra Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at i § 70, stk. 1, 1. pkt., ændres »Finansielle virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til »Kreditgivere og kreditformidlere«.

Formålet med forslaget er at ensrette begreberne i lovgivningen om eSkatData med hensyn til de situationer, hvor der kan ske videregivelse af oplysninger fra Skatteforvaltningen, når det er til brug for konkrete kreditgivningssituationer. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 4, § 9 og § 13, der alle har samme formål.

Der er ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring af § 70, stk. 1, 1. pkt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det efter skattekontrollovens § 70, stk. 1, 1. pkt., vil være kreditgivere og kreditformidlere, som med samtykke fra den registrerede kan få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Ved en »kreditgiver« forstås, at den pågældende som led i sin virksomhed yder kredit i form af lån. Virksomhed som udbyder af lån til forbrugere kræver tilladelse hos Finanstilsynet, og det vil derfor være en forudsætning for at anvende

eSkatData, at kreditgiveren er registreret hos Finanstilsynet, og at registreringen giver kreditgiveren den nødvendige tilladelse til at drive udlånsvirksomhed. Kreditgiveren vil skulle være registreret hos Finanstilsynet med den nødvendige tilladelse på det tidspunkt, hvor anvenderaftalen bliver indgået med Skatteforvaltningen, jf. skattekontrollovens § 70, stk. 5. Kreditgiveren vil også efter dette tidspunkt skulle være registreret og have den nødvendige tilladelse.

Hvis Skatteforvaltningen ved en kontrol konstaterer, at en kreditgiver, som har indgået en aftale med Skatteforvaltningen om at anvende eSkatData, ikke længere er registreret eller har den nødvendige tilladelse til at drive udlånsvirksomhed, vil Skatteforvaltningen kunne lukke for kreditgiverens adgang til at kunne anvende eSkatData. Kreditgiveren vil herefter kunne gå i dialog med Skatteforvaltningen om muligheden for at få genoptaget sin adgang til eSkatData.

Ved en »kreditformidler« forstår, at den pågældende som led i sin virksomhed indgår kreditaftaler om lån med forbrugere på en kreditgivers vegne, og at det derfor er kreditformidleren, som er underlagt en pligt til at foretage en kreditværdighedsvurdering. En kreditformidler vil i lighed med en kreditgiver, jf. ovenfor, skulle have den nødvendige registrering og tilladelse til Finanstilsynet for at kunne anvende eSkatData.

Til nr. 5 og 6

Skattekontrollovens §§ 75-81 indeholder regler om revisor-pålæg.

Det følger af skattekontrollovens § 75, stk. 1, at hvis en skattepligtig er bogføringspligtig, og skal den skattepligtige indgive et skattemæssigt årsregnskab til Skatteforvaltningen efter regler fastsat efter § 6, stk. 1, nr. 1, kan Skatteforvaltningen træffe afgørelse om, at en statsautoriseret eller registreret revisor for den skattepligtige udarbejder et regnskab, hvis én af betingelserne i nr. 1-3 er opfyldt. Et eksempel på en af betingelserne er, at det skattemæssige årsregnskab i væsentligt omfang ikke opfylder kravene til indholdet af regnskabet bestemt i regler fastsat efter § 6, stk. 1, nr. 1.

Det fremgår af § 76, stk. 1, at før Skatteforvaltningen træffer afgørelse efter § 75, skal forvaltningen skriftligt underrette den skattepligtige om den påtænkte afgørelse. Der fastsættes en frist for den skattepligtige til at komme med bemærkninger, som ikke kan være på mindre end 15 dage, jf. § 76, stk. 2.

Indgiver den skattepligtige inden 2 måneder fra udløbet af den frist, som Skatteforvaltningen har fastsat efter § 76, stk. 2, et årsregnskab, der opfylder kravene fastsat i regler efter § 6, stk. 1, nr. 1, bortfalder Skatteforvaltningens afgørelse, jf. § 77, stk. 1.

Efter § 78 har den skattepligtige mulighed for at stille forslag om, hvilken der skal udarbejde regnskabet. § 79 indeholder regler om udredningen af honorar til revisor og virksomhedens pligt til at refundere udgifterne til Skattefor-

valtningen. § 80 fastsætter, at opkrævningslovens almindelige regler om opkrævning af skatter og afgifter også gælder ved opkrævning af Skatteforvaltningens udlæg til revisor hos den skattepligtige. Det fremgår af § 81, at Skatteforvaltningens afgørelser efter § 75, jf. § 76, § 77, stk. 3, § 78, stk. 2, eller § 79, stk. 2, kan påklages til Landsskatteretten, jf. skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1, og at klage ikke har opsættende virkning.

Det foreslås, at *overskriften* før § 75 udgår, og at §§ 75-81 ophæves.

Forslaget vil medføre, at Skatteforvaltningen ikke længere vil kunne pålægge en skattepligtig at anvende en statsautoriseret eller registreret revisor til udarbejdelse af regnskab i medfør af skattekontrollovens §§ 75-81.

Skatteforvaltningen vil som efter gældende ret fortsat kunne søge at opnå de oplysninger, der er nødvendige for at kunne foretage en opgørelse af den skatte- eller afgiftspligtige skatteansættelse eller afgiftstilsvær, på anden vis. Det vil f.eks. kunne være oplysninger fra tredjemandsindberetninger.

Til § 4

Til nr. 1

Momslovens § 62 indeholder regler, der giver Skatteforvaltningen mulighed for at begrænse kredittiden for moms. Det medfører, at virksomheden skal betale moms på et tidligere tidspunkt, end de almindelige regler foreskriver.

Formålet med reglerne om forkortet afregning er at bidrage til at mindske statens risiko for tab i tilfælde, hvor en betalingspligtig viser tegn på at kunne påføre et tab for staten.

Det er ifølge momslovens § 62, stk. 1, en forudsætning, for at Skatteforvaltningen kan begrænse kredittiden, at betingelserne i opkrævningslovens § 11, stk. 1, er opfyldt.

Det er samtidig et krav for at anvende forkortet afregning, at Skatteforvaltningen efter en konkret vurdering skønner, at den pågældende virksomheds drift indebærer en nærliggende risiko for tab for staten, jf. opkrævningslovens § 11, stk. 3, 1. pkt.

Det foreslås, at i § 62, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 11, stk. 1,« »nr. 2-4,«.

Forslaget vil medføre, at reglerne i momslovens § 62 om kreditbegrænsning kun vil kunne blive anvendt i tilfælde, der er omfattet af opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 2-4.

Hvis Skatteforvaltningen konstaterer forhold, der viser, at en registreret virksomhed kan være en dårlig betaler af moms efter de objektive betingelser i opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 1, og den subjektive betingelse i stk. 3, vil Skatteforvaltningen som i dag kunne kræve, at virksomheden stiller sikkerhed for betalingen af moms.

Til § 5

Til nr. 1

Oprævningsloven §§ 5 a-5 g indeholder regler om revisor-pålæg.

Efter § 5 a, stk. 1, kan Skatteforvaltningen træffe afgørelse om revisorpålæg, hvis virksomheden ikke har udarbejdet et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov, eller hvis størrelsen af det tilsvar, der påhviler virksomheden, ikke kan opgøres på grundlag af virksomhedens regnskab. Også her gælder, jf. stk. 2, at Skatteforvaltningen ved afgørelse efter stk. 1 skal tage hensyn til virksomhedens forhold, herunder betalingsevne, ligesom der ifølge stk. 3 ikke kan udstedes revisorpålæg, hvis den skattepligtige er under rekonstruktions- eller konkursbehandling.

§ 5 b fastsætter et krav om høring af virksomheden, inden Skatteforvaltningen træffer afgørelse om revisorpålæg, mens § 5 c indeholder regler om bortfald af en afgørelse om revisorpålæg, hvis virksomheden inden 2 måneder fra udløbet af høringsfristen efter § 5 b, stk. 2, indgiver et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov. Virksomheden kan ifølge § 5 d inden udløbet af fristen i § 5 c, stk. 1, stille forslag om, hvilken revisor der skal udarbejde regnskabet.

§ 5 e indeholder regler om udredningen af honorar til revisor og virksomhedens pligt til at refundere udgifterne til Skatteforvaltningen. § 5 f fastsætter, at de almindelige regler om oprævning af skatter og afgifter i oprævningsloven også gælder ved oprævning af Skatteforvaltningens udlæg til revisor hos virksomheden. Det fremgår af § 5 g, at Skatteforvaltningens afgørelser efter § 5 a, jf. § 5 b, § 5 c, stk. 3, § 5 d, stk. 2, eller § 5 e, stk. 2, kan påklages til Landsskatteretten, jf. skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1, og at klage ikke har opsættende virkning.

Det foreslås, at oprævningslovens §§ 5 a-5 g ophæves.

Forslaget vil medføre, at Skatteforvaltningen ikke længere vil kunne give pålæg om anvendelse af en statsautoriseret eller registreret revisor til udarbejdelse af regnskab i medfør af §§ 5 a-5 g.

Hvis Skatteforvaltningen konstaterer, at en virksomhed ikke har et fyldestgørende regnskab, vil Skatteforvaltningen erfaringsmæssigt typisk have mulighed for på anden vis at kunne opnå de oplysninger, der er nødvendige for at kunne foretage en opgørelse af den skatte- eller afgiftspligtiges skatteansættelse eller afgiftstilsvaret. Det vil f.eks. kunne være oplysninger fra tredjemandsindberetninger.

Til § 6

Til nr. 1

Det fremgår af chokoladeafgiftslovens § 26 a, stk. 1, at ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 26, stk. 3,

skal der ske konfiskation af de varer, overtrædelser vedrører. Konfiskation kan dog undlades, hvis det undtagne afgiftsbeløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000 kr. Hvis der sker konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer, jf. § 26 a, stk. 2.

Chokoladeafgiftslovens § 26, stk. 3, fastsætter, at den, der begår en af de nævnte overtrædelser i stk. 1 med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Det foreslås, at chokoladeafgiftslovens § 26 a ophæves.

Formålet med forslaget er at ophæve bestemmelsen i chokoladeafgiftslovens § 26 a, da den kun sjældent bliver anvendt i praksis. Det skyldes, at bl.a. konfiskation ofte foretages af andre myndigheder end Skatteforvaltningen.

Forslaget vil medføre, at der i tilfælde af grove eller gentagne overtrædelser omfattet af chokoladeafgiftslovens § 26, stk. 3, ikke længere vil skulle ske konfiskation af de varer, overtrædelser vedrører. Det skal ses i sammenhæng med, at Skatteforvaltningen fortsat vil kunne anvende reglerne om sikkerhedsstilling og tvangsafmelding, som anses for mere effektive reaktionsmuligheder.

Forslaget vil ikke være til hinder for, at der som efter gældende ret vil kunne ske beslaglæggelse eller konfiskation af andre myndigheder, f.eks. Fødevarestyrelsen, i medfør af lovgivningen på myndighedernes ressort.

Til § 7

Til nr. 1

Det følger af emballageafgiftslovens § 18 a, stk. 1, at ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 18, stk. 3, skal der ske konfiskation af de varer, overtrædelser vedrører. Konfiskation kan dog undlades, hvis det undtagne afgiftsbeløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000 kr. Hvis der sker konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer, jf. § 18 a, stk. 2.

Emballageafgiftslovens § 18, stk. 3, fastsætter, at den, der begår en af de nævnte overtrædelser i stk. 1 med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Det foreslås, at emballageafgiftslovens § 18 a ophæves.

Formålet med forslaget er at ophæve bestemmelsen i emballageafgiftslovens § 18 a, da den kun sjældent bliver anvendt i praksis. Det skyldes, at bl.a. konfiskation ofte foretages af andre myndigheder end Skatteforvaltningen.

Forslaget vil medføre, at der i tilfælde af grove eller gentagne overtrædelser af emballageafgiftslovens § 18, stk. 3, ikke længere vil skulle ske konfiskation af de varer, overtrædelser vedrører. Det skal ses i sammenhæng med, at

Skatteforvaltningen fortsat vil kunne anvende reglerne om sikkerhedsstillelse og tvangsafmelding, som anses for mere effektive reaktionsmuligheder.

Forslaget vil ikke være til hinder for, at der som efter gældende ret vil kunne ske beslaglæggelse eller konfiskation af andre myndigheder, f.eks. Fødevarestyrelsen, i medfør af lovgivningen på myndighedernes ressort.

Til § 8

Til nr. 1 og 2

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, nr. 5, at med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt undlader at efterkomme et i medfør af § 16 a, stk. 6, 1. pkt., meddelt påbud.

§ 16 a, stk. 6, 1. pkt., fastsætter, at Skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varenes modtagelse.

Det foreslås, at i forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, nr. 4, udgår »eller«. Det foreslås desuden, at der i § 22, stk. 1, efter nr. 4 indsættes et nyt nummer 5, som vil medføre, at med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå.

Den foreslåede ændring af § 22, stk. 1, nr. 4, er alene en sproglig justering som følge af forslaget om at indsætte et nyt nummer 5.

Hvis en overtrædelse af det foreslåede § 22, stk. 1, nr. 5, begås med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil have karakter af et økonomisk medvirkensansvar og vil f.eks. kunne anvendes, hvor en virksomhed er bekendt med, at den handler med afgiftspligtige varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, og herved vil opnå en økonomisk fordel i forbindelse med handlen.

Den foreslåede bestemmelse vil alene finde anvendelse, hvor den pågældende har handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Straf for forsøg vil alene kunne aktualiseres, hvor der er handlet forsætligt.

Det forudsættes, at fysiske personers overtrædelse af § 22, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 5, om unddragelse af afgift på 500.000 kr. eller derover vil kunne medføre fængsel og en tillægsbøde svarende til det dobbelte af størrelsen af den undtagne afgift. Overtrædelserne vil som udgangspunkt skulle henføres til straffelovens § 289, hvor strafferammen er indtil 8 års fængsel. Som ved overtrædelse af den øvrige skatte- og afgiftslovgivning vil det imidlertid skulle bero på en konkret vurdering, hvorvidt forholdet skal henføres til straffelovens § 289, eller det skal henføres til straffebestemmelsen i sær-

lovgivningen, her forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 3, der hjemler fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

I andre tilfælde af undtagelse af afgift vil forholdet alene kunne straffes med bøde. Det vil gælde ved fysiske personers overtrædelser af § 22, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 5, hvor den undtagne afgift ikke udgør 500.000 kr. eller derover, ved fysiske personers overtrædelse af § 22, stk. 1, nr. 5, og ved juridiske personers overtrædelse af § 22, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 5, eller § 22, stk. 1, nr. 5.

I disse tilfælde vil der skulle straffes med en normalbøde på det dobbelte af undtagelsens størrelse, hvis der er forsæt til undtagelse, og en normalbøde svarende til undtagelsens størrelse, hvis der er handlet groft uagtsomt. I de mindste sager, hvor den undtagne afgift i førstegangstilfælde ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., vil overtrædelserne imidlertid kunne straffes med en bøde af fast størrelse på 5.000 kr. Minimumsgrænsen på 40.000 kr. for at rejse en bødesag i førstegangstilfælde vil skulle anvendes, uanset om undtagelsen er begået forsætligt eller groft uagtsomt.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

En overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, nr. 5, vil kunne afsluttes med administrativt bødeforelæg, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. § 22 a, jf. opkrævningslovens § 18.

Til § 9

Til nr. 1

Det fremgår af gældsinddrivelseslovens § 3 A, stk. 1, at virksomheder, der yder lån eller formidler lån, efter samtykke fra den registrerede kan få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

En adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, i medfør af gældsinddrivelseslovens § 3 A, stk. 1, forudsætter, at virksomheden har indgået en aftale med Skatteforvaltningen om adgangen. Sådanne aftaler skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, jf. gældsinddrivelseslovens § 3 A, stk. 1.

Adgang til oplysninger i medfør af § 3 A, stk. 1, forudsætter desuden, at den borger, oplysningerne vedrører, har givet sit samtykke til videregivelsen, og at oplysningerne er nødvendige til brug for en konkret kreditgivningssituation.

En virksomhed, der yder lån eller formidler lån, skal være registreret hos Finanstilsynet for at kunne anvende eSkatData. Registreringen skal indebære tilladelse til at drive den type virksomhed, der er relevant for henholdsvis en virksomhed, der yder lån, og en virksomhed, der formidler lån. Anvendelse af eSkatData kræver, at virksomheden anvender et dansk VOCES-certifikat til sikker digital identifikation af den, der anmoder om oplysninger fra Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at i § 3 A, stk. 1, ændres »Virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til »Kreditgivere og kreditformidlere«.

Formålet med forslaget er at ensrette begreberne i lovgivningen om eSkatData med hensyn til de situationer, hvor der kan ske videregivelse af oplysninger fra Skatteforvaltningen, når det er til brug for konkrete kreditgivningssituationer. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 4, § 3, nr. 4, og § 13, der alle har samme formål.

Der er ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring af § 3 A, stk. 1.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det efter gældsinddrivelseslovens § 3 A, stk. 1, vil være kreditgivere og kreditformidlere, som efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Ved en »kreditgiver« forstås, at den pågældende som led i sin virksomhed yder kredit i form af lån. Virksomhed som udbyder af lån til forbrugere kræver tilladelse hos Finanstilsynet, og det vil derfor være en forudsætning for at anvende eSkatData, at kreditgiveren er registreret hos Finanstilsynet, og at registreringen giver kreditgiveren den nødvendige tilladelse til at drive udlånsvirksomhed. Kreditgiveren vil skulle være registreret hos Finanstilsynet med den nødvendige tilladelse på det tidspunkt, hvor anvenderaftalen bliver indgået med Skatteforvaltningen, jf. gældsinddrivelseslovens § 3 A, stk. 4. Kreditgiveren vil også efter dette tidspunkt skulle være registreret og have den nødvendige tilladelse.

Hvis Skatteforvaltningen ved en kontrol konstaterer, at en kreditgiver, som har indgået en aftale med Skatteforvaltningen om at anvende eSkatData, ikke længere er registreret eller har den nødvendige tilladelse til at drive udlånsvirksomhed, vil Skatteforvaltningen kunne lukke for kreditgiverens adgang til at kunne anvende eSkatData. Kreditgiveren vil herefter kunne gå i dialog med Skatteforvaltningen om muligheden for at få genoptaget sin adgang til eSkatData.

Ved en »kreditformidler« forstås, at den pågældende som led i sin virksomhed indgår kreditaftaler om lån med forbrugere på en kreditgivers vegne, og at det derfor er kreditformidleren, som er underlagt en pligt til at foretage en kreditværdighedsvurdering. En kreditformidler vil i lighed med en kreditgiver, jf. ovenfor, skulle have den nødvendige registrering og tilladelse til Finanstilsynet for at kunne anvende eSkatData.

Til § 10

Til nr. 1

Det fremgår af køretøjsregistreringslovens § 21, stk. 1, at Skatteforvaltningen kan afslutte en sag om overtrædelse af § 2, stk. 1-4, §§ 3, 4 eller 7 b-7 d, § 7 e, stk. 2, § 7 f eller § 7 g, stk. 1 og 2, eller forskrifter, der er udstedt i medfør af loven, uden retslig forfølgning, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Bestemmelsen medfører, at Skatteforvaltningen har kompetence til at afslutte en straffesag om overtrædelse af de anførte bestemmelser i køretøjsregistreringsloven med et bødeforelæg. Det er en forudsætning, at overtrædelsen ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, og at den, der har overtrådt loven, er enig i Skatteforvaltningens vurdering af forholdet og erkender sig skyldig.

Det foreslås, at i § 21, stk. 1, ændres »§ 2, stk. 1-4, §§ 3, 4 eller 7 b-7 d, § 7 e, stk. 2, § 7 f eller § 7 g, stk. 1 og 2,« til »denne lov«.

Forslaget vil medføre, at Skatteforvaltningens adgang til at afslutte en sag ved administrativt bødeforelæg vil omfatte alle bødesager om overtrædelse af køretøjsregistreringsloven. Forslaget vil desuden medføre, at der ikke tilsigtet udelades en henvisning til en bestemmelse i loven med den virkning, at Skatteforvaltningens kompetence begrænses.

Til nr. 2

Det fremgår af køretøjsregistreringslovens § 21, stk. 2, at reglerne i retsplejelovens § 832, stk. 2 og 3, om indholdet af anklageskrift og om bortfald af videre forfølgning finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter stk. 1.

Retsplejelovens regler om indholdet af anklageskrift følger af § 834, mens reglerne om bortfald af videre forfølgning følger af § 832, stk. 4.

Det foreslås, at i § 21, stk. 2, ændres »§ 832, stk. 2 og 3,« til »§ 832, stk. 4, og § 834«.

Forslaget vil medføre en ajourføring af henvisningerne til retsplejeloven, hvorved de igen vil blive retvisende.

Til § 11

Til nr. 1

Det fremgår af lønsumsafgiftslovens § 6, stk. 2, at opkrævningslovens § 2, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse for virksomheder, der er omfattet af lønsumsafgiftslovens § 4, stk. 2, nr. 1.

Det fremgår af lønsumsafgiftslovens § 6, stk. 3, at virksomheder efter udløbet af hver opgørelsesperiode skal angive afgiftsgrundlaget og afgiftens størrelse.

Det fremgår af lønsumsafgiftslovens § 18, stk. 1, nr. 2, at med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 2, stk. 1, § 3, stk. 2 eller 3, § 6, stk. 2, § 6 a, stk. 2, § 6 b, stk. 2 eller 3, § 10, stk. 2, eller § 14, stk. 2 eller 3.

Det foreslås, at i lønsumsafgiftslovens § 18, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 6, stk. 2,« til »§ 6, stk. 3,«.

Forslaget er begrundet med, at da det gældende § 6, stk. 2, blev indsat, blev det dagældende stk. 2 til stk. 3. I den forbindelse blev der ikke foretaget den rette korresponderende ændring i § 18, stk. 1, nr. 2, hvorfor der her fortsat henvises til § 6, stk. 2, selv om der retteligt bør henvises til § 6, stk. 3.

Forslaget vil således medføre, at hvis en virksomhed forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 6, stk. 3, vil virksomheden kunne straffes med en bøde i medfør af § 18, stk. 1, nr. 2. Hvis overtrædelsen begås med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. § 18, stk. 3.

Til § 12

Til nr. 1

Det fremgår af selskabsskattelovens § 29 A, stk. 1, at selskaber og foreninger m.v. skal betale indkomstårets forventede indkomstskat i løbet af indkomståret, jf. dog § 30 A. Beløb, der indbetales i løbet af indkomståret, benævnes acontoskat. Hvor selskabet eller foreningen m.v. anvender et andet indkomstår end kalenderåret (forskudt indkomstår), betales acontoskatten for et givet indkomstår i det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for.

Selskabsskattelovens § 30, stk. 6, indeholder regler om forkortet afregning for selskabs- og acontoskat, dvs. at skatten i visse situationer skal betales på et tidligere tidspunkt, end det ellers er forudsat. Det fremgår af stk. 6, 1. pkt., at hvis et selskab eller en forening m.v. er i væsentlig restance med restskat som nævnt i § 30, stk. 1 eller 2, eller med indkomstskat som nævnt i § 30 A, stk. 1, kan Skatteforvaltningen bestemme, at de nævnte skatter forfalder til betaling samtidig med oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 12 og 13 og § 14, stk. 1.

Det foreslås, at selskabsskattelovens § 30, stk. 6, ophæves.

Som det fremgår af pkt. 3.8.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, vil Skatteforvaltningen typisk allerede have iværksat tiltag over for et selskab m.v. på det tidspunkt, hvor det ellers ville være aktuelt at overveje at anvende forkortet afregning i medfør af § 30, stk. 6. Forkortet afregning for selskabs- og acontoskat ses derfor kun sjældent anvendt i praksis.

Forslaget vil medføre, at Skatteforvaltningen ikke vil kunne fremrykke forfaldstidspunktet for betaling af selskabsskat for selskaber, der er i væsentlig restance med restskat.

Til § 13

Til nr. 1

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 15 b, stk. 1, 1. pkt., at virksomheder, der yder lån eller formidler lån, efter samtykke fra den registrerede kan få adgang til oplysninger, der er indberettet efter § 15, når de er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Oplysningerne efter skatteindberetningslovens § 15 vedrører en låntagers identitet og de samlede renter samt reservefonds- og administrationsbidrag, der er omfattet af indberetningspligten efter § 13, stk. 1, 1. pkt., eller § 14, og som er ydet, tilskrevet eller opkrævet i kvartalet, jf. § 15, stk. 1, 1. pkt.

En adgang til oplysninger, der er indberettet efter § 15, i medfør af § 15 b, stk. 1, 1. pkt., forudsætter, at virksomheden har indgået en aftale med Skatteforvaltningen om adgangen. Sådanne aftaler skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, jf. skatteindberetningslovens § 15 b, stk. 5.

Adgang til oplysninger i medfør af § 15 b, stk. 1, 1. pkt., forudsætter desuden, at den borger, oplysningerne vedrører, har givet sit samtykke til videregivelsen, og at oplysningerne er nødvendige til brug for en konkret kreditgivningssituation.

En virksomhed, der yder lån eller formidler lån, skal være registreret hos Finanstilsynet for at kunne anvende eSkatData. Registreringen skal indebære tilladelse til at drive den type virksomhed, der er relevant for henholdsvis en virksomhed, der yder lån, og en virksomhed, der formidler lån. Anvendelse af eSkatData kræver, at virksomheden anvender et dansk VOCES-certifikat til sikker digital identifikation af den, der anmoder om oplysninger fra Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at i § 15 b, stk. 1, 1. pkt., ændres »Virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til »Kreditgivere og kreditformidlere«.

Formålet med forslaget er at ensrette begreberne i lovgivningen om eSkatData med hensyn til de situationer, hvor der kan ske videregivelse af oplysninger fra Skatteforvaltningen, når det er til brug for konkrete kreditgivningssituationer. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 4, § 3, nr. 4, og § 9, der alle har samme formål.

Der er ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring af § 15 b, stk. 1, 1. pkt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det efter skatteindberetningslovens § 15 b, stk. 1, 1. pkt., vil være kreditgivere og kreditformidlere, som efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, der er indberettet efter § 15, når de er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Ved en »kreditgiver« forstås, at den pågældende som led i sin virksomhed yder kredit i form af lån. Virksomhed som udbyder af lån til forbrugere kræver tilladelse hos Finanstilsynet, og det vil derfor være en forudsætning for at anvende eSkatData, at kreditgiveren er registreret hos Finanstilsynet, og at registreringen giver kreditgiveren den nødvendige tilladelse til at drive udlånsvirksomhed. Kreditgiveren vil skulle være registreret hos Finanstilsynet med den nødvendige tilladelse på det tidspunkt, hvor anvenderaftalen bliver indgået med Skatteforvaltningen, jf. skatteindberetningslovens § 15 b, stk. 5. Kreditgiveren vil også efter dette tidspunkt skulle være registreret og have den nødvendige tilladelse.

Hvis Skatteforvaltningen ved en kontrol konstaterer, at en kreditgiver, som har indgået en aftale med Skatteforvaltningen om at anvende eSkatData, ikke længere er registreret eller har den nødvendige tilladelse til at drive udlånsvirksomhed, vil Skatteforvaltningen kunne lukke for kreditgiverens adgang til at kunne anvende eSkatData. Kreditgiveren vil herefter kunne gå i dialog med Skatteforvaltningen om muligheden for at få genoptaget sin adgang til eSkatData.

Ved en »kreditformidler« forstås, at den pågældende som led i sin virksomhed indgår kreditaftaler om lån med forbrugere på en kreditgivers vegne, og at det derfor er kreditformidleren, som er underlagt en pligt til at foretage en kreditværdighedsvurdering. En kreditformidler vil i lighed med en kreditgiver, jf. ovenfor, skulle have den nødvendige registrering og tilladelse til Finanstilsynet for at kunne anvende eSkatData.

Til § 14

Til nr. 1 og 2

Det fremgår af spilleafgiftslovens § 33, stk. 1, at med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen, jf. nr. 1, eller overtræder § 19, stk. 1-3 eller 5, §§ 20-23, § 24, stk. 1, § 25, § 29, stk. 1, eller § 30, stk. 2 eller 4-6, jf. nr. 2.

Den, der begår en af de i stk. 1 nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. § 33, stk. 2.

Det er forudsat, at der kan straffes med fængsel, hvis der er tale om en overtrædelse af spilleafgiftsloven, og overtrædelsen er begået af en fysisk person, der har haft forsæt til at unddrage for mere end 100.000 kr., jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 24 som fremsat, pkt. 2.6 og de specielle bemærkninger til § 24.

Det foreslås, at i spilleafgiftslovens § 33, stk. 1, ændres »den, som« til »den, der«. Desuden foreslås det, at i § 33, stk. 2, ændres »Den, der« til »Den, som«.

De foreslåede ændringer har alene til formål at give mulig-

hed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om strafniveaueet ved overtrædelser af § 33, stk. 1 og 2.

Med ændringerne er det således forudsat, at der vil skulle gælde samme sanktionspraksis for overtrædelser af spilleafgiftsloven, som der er tilkendegivet i lovbemærkningerne til lov nr. 1795 af 28. december 2023, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 52 som fremsat, s. 12ff. Den forudsatte sanktionspraksis er beskrevet i det følgende.

Det forudsættes for det første, at der ikke længere vil skulle foretages en lempeligere bødeberegning, hvor der også straffes med fængsel. Tillægsbøden vil således skulle fordobles i sager, hvor der kan straffes med fængsel. Tillægsbøden vil herefter som udgangspunkt udgøre et beløb, der svarer til det dobbelte af det unddragne beløb.

Da det tillige forudsættes, at progressionsgrænsen ved beregning af normalbøder afskaffes, jf. nedenfor, vil bødeberegningen herefter foretages på samme måde, uanset om der er tale om en tillægsbøde eller en bøde, der beregnes efter normalbødetaksterne.

I situationer, hvor der er tale om forsøg, jf. straffelovens § 21, stk. 1, vil tillægsbøden udgøre et beløb, der svarer til det unddragne beløb.

Det forudsættes for det andet, at beløbsgrænsen for, hvornår der kan straffes med fængsel, hæves til 500.000 kr., jf. dog nedenfor om gentagelsestilfælde. Dette vil medføre, at hvis unddragelsen ikke udgør 500.000 kr. eller derover, vil der i disse sager kunne straffes med bøde, og de vil dermed kunne afsluttes administrativt af Skatteforvaltningen, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Er unddragelsen 500.000 kr. eller derover, vil sagen skulle sendes til politiet med henblik på domstolsbehandling.

Ligesom efter gældende ret vil en unddragelse på 500.000 kr. eller derover som udgangspunkt skulle henføres til straffelovens § 289, hvor strafferammen er indtil 8 års fængsel. Som i dag vil det imidlertid skulle bero på en konkret vurdering, hvorvidt forholdet skal henføres til straffelovens § 289, eller det skal henføres til straffebestemmelsen i særlovgivningen, der hjemler straf indtil 1 år og 6 måneder.

Hvis der er tale om overtrædelser af forskellige love, og de enkelte overtrædelser ikke udgør 500.000 kr. eller derover, men overtrædelserne samlet set udgør 500.000 kr. eller derover, vil beløbsgrænsen for fængselsstraf være overskredet. F.eks. vil en unddragelse af spilleafgift på 400.000 kr. og en momsunddragelse på 400.000 kr. samlet set føre til, at grænsen er overskredet.

Straffelovens § 289 vil imidlertid ikke skulle anvendes i den situation, der er nævnt ovenfor. F.eks. vil en unddragelse af spilleafgift på 400.000 kr. og en momsunddragelse på 400.000 kr. ikke samlet set føre til, at forholdet kan henføres under straffelovens § 289.

Det er forudsat, at beløbsgrænsen på 500.000 kr., jf. ovenfor, ikke vil finde anvendelse i gentagelsestilfælde.

I gentagelsestilfælde er det forudsat, at hvis den pågældende forsætligt unddrager for mere end 250.000 kr., og den pågældende tidligere er blevet straffet for at unddrage skatter eller afgifter for mere end 250.000 kr., vil vedkommende kunne straffes med fængsel og en tillæggsbøde svarende til to gange det unddragne beløb. I denne situation vil den gentagne overtrædelse således have en gentagelsesvirkning, hvor beløbsgrænsen for fængselsstraf er lavere.

Gentagelsesvirkningen vil finde anvendelse, uanset hvilke skatter eller afgifter den tidligere straffes angik.

Hvis der er tale om overtrædelser af forskellige love, og de enkelte overtrædelser ikke udgør mere end 250.000 kr., men overtrædelserne samlet set udgør mere end 250.000 kr., vil beløbsgrænsen være overskredet.

F.eks. vil der kunne straffes med fængsel og en tillæggsbøde på to gange det unddragne beløb, hvis den pågældende forsætligt unddrager 300.000 kr. (f.eks. 200.000 kr. i spilleafgift og 100.000 kr. i skat), og vedkommende tidligere er blevet straffet med bøde som følge af en forsætlig unddragelse på 280.000 kr. (f.eks. 180.000 kr. i spilleafgift og 100.000 kr. i moms).

Gentagelsesvirkningen vil ophøre, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 10 år, efter at den tidligere straf er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige dom eller bødens vedtagelse. Med hensyn til betingede domme regnes fristen fra den endelige dom. Dette følger af straffelovens § 84, stk. 3.

Det forudsættes for det tredje, at progressionsgrænsen på 60.000 kr., der i dag finder anvendelse ved beregningen af normalbøder, ophæves. Dette vil medføre en ikke uvæsentlig skærpelse af praksis for normalbøder. Normalbøden vil herefter udgøre en gang det unddragne beløb ved overtrædelser, der begås ved grov uagtsomhed, og to gange det unddragne beløb ved overtrædelser, der begås forsætligt.

Til belysning heraf er nedenfor to eksempler på beregning af bøder, der sammenligner gældende praksis, hvor progressionsgrænsen finder anvendelse, med lovforslagets forudsatte praksis, hvorefter progressionsgrænsen ophæves.

Efter gældende praksis vil bøden ved en unddragelse på 100.000 kr., der er begået ved grov uagtsomhed, udgøre ($\frac{1}{2} \times 60.000$ kr.) + (100.000 kr. - 60.000 kr.) = 70.000 kr. Med den forudsatte nye praksis vil bøden i den samme situation udgøre 1 x 100.000 kr. = 100.000 kr.

Efter gældende praksis vil bøden ved en forsætlig unddragelse på 200.000 kr. udgøre (60.000 kr. x 1) + (140.000 kr. x 2) = 340.000 kr. Med den forudsatte nye praksis vil bøden i den samme situation udgøre 2 x 200.000 kr. = 400.000 kr.

Foruden at medføre en skærpelse af bødeniveauet vil den forudsatte ophævelse af progressionsgrænsen medføre en forenkling af bødeberegningen, idet der ved beregningen alene vil skulle henses til tilregnelsergraden og unddragelsens størrelse, men ikke længere hvorvidt unddragelsen overstiger 60.000 kr.

Det forudsættes for det fjerde, at der sker en ændring af praksis for, hvornår der rejses en bødesag i førstegangstilfælde, og hvordan bøder udmåles i de mindste bødesager.

Det er således forudsat, at minimumsgrænsen for at rejse en bødesag i førstegangstilfælde, hvor bøden beregnes efter taksterne for normalbøder, vil skulle udgøre 40.000 kr., uanset om overtrædelser begås forsætligt eller groft uagtsomt. Dette vil udgøre en forenkling, der vil gøre det nemmere for borgere og virksomheder at forudse, hvornår de risikerer at få en normalbøde.

Derudover er det forudsat, at en overtrædelse i de mindste sager, hvor unddragelsen ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., vil kunne medføre en bøde af fast størrelse i stedet for en bøde, der beregnes efter taksterne for normalbøder. Det er forudsat, at bøden af fast størrelse vil skulle udgøre 5.000 kr., uanset om der er handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Da det herved vil være uden betydning, om der er handlet forsætligt eller groft uagtsomt, forventes ændringen at understøtte en hurtigere sagsbehandling.

Samlet set vil den nye forudsatte praksis for bøder af fast størrelse og de ovenfor beskrevne ændringer af progressions- og minimumsgrænsen medføre, at de mindste sager, hvor unddragelsen ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., vil kunne sanktioneres lempeligere og hurtigere med en fast bødetakst, mens de grovere sager sanktioneres hårdere efter nogle forenkledede principper. Det vil medføre, at borgere og virksomheder i videre omfang vil kunne forudse konsekvenserne af at overtræde skatte- og afgiftslovgivningen.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til § 15

Til nr. 1

Det fremgår af spiritusafgiftslovens § 31 a, stk. 1, at ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 31, stk. 3, skal der ske konfiskation af de varer, overtrædelser vedrører. Konfiskation kan dog undlades, hvis det unddragne afgiftsbeløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000 kr. Hvis der sker konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer, jf. § 31 a, stk. 2.

Det fremgår af § 31, stk. 3, at hvis en overtrædelse omfattet af § 31, stk. 1, begås med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Det foreslås, at § 31 a ophæves.

Formålet med forslaget er at ophæve bestemmelsen i spiritusafgiftslovens § 31 a, da den kun sjældent bliver anvendt i praksis. Det skyldes, at bl.a. konfiskation ofte foretages af andre myndigheder end Skatteforvaltningen.

Forslaget vil medføre, at der ved grove eller gentagne overtrædelser af § 31, stk. 3, ikke længere vil skulle ske konfiskation af de varer, overtrædelsen vedrører. Det skal ses i sammenhæng med, at Skatteforvaltningen fortsat vil kunne anvende reglerne om sikkerhedsstillelse og tvangsafmøling, som anses for mere effektive reaktionsmuligheder.

Forslaget vil ikke være til hinder for, at der som efter gældende ret vil kunne ske beslaglæggelse eller konfiskation af andre myndigheder, f.eks. Fødevarestyrelsen, i medfør af lovgivningen på myndighedernes ressort.

Til § 16

Til nr. 1 og 2

Det følger af tinglysningsafgiftslovens § 30, stk. 1, at med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt 1) opgør afgiftsgrundlaget forkert eller foretager en urigtig beregning af afgiften efter loven eller 2) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for Skatteforvaltningens beregning af afgiften eller til brug for afgiftsmyndighedens afgørelse om godtgørelse af afgift.

Det følger af § 30, stk. 2, at den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift eller til uberettiget at opnå godtgørelse, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Bødesager om overtrædelse af tinglysningsafgiftsloven kan afsluttes med administrativt bødeforelæg af Skatteforvaltningen, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angiven bøde. Dette følger af tinglysningsafgiftslovens § 31, jf. opkrævningslovens § 18.

Der kan straffes med fængsel, hvis der er tale om en overtrædelse af tinglysningsafgiftsloven, og overtrædelsen er begået af en fysisk person, der har haft forsæt til at unddrage for mere end 100.000 kr., jf. om denne praksis i Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 24 som fremsat, de specielle bemærkninger til § 27.

Unddragelse af tinglysningsafgift, der ikke kan straffes med fængsel, kan alene straffes med bøde. Dette omfatter for det første overtrædelser, der er begået ved grov uagtsom-

hed. For det andet omfatter det overtrædelser, der er begået med forsæt til unddragelse, hvis strafssubjektet er en juridisk person. For det tredje omfatter det overtrædelser, hvis strafssubjektet er en fysisk person, og unddragelsen ikke overstiger den ovenfor nævnte beløbsgrænse på 100.000 kr. I disse sager beregnes bøden som udgangspunkt efter faste takster. Bøder, der beregnes efter disse takster, betegnes normalbøder.

Normalbøden udmåles til to gange det unddragne beløb, når der er forsæt til unddragelse, og en gang det unddragne beløb ved grov uagtsomhed. Af den del af unddragelsen, der ikke overstiger 60.000 kr., beregnes normalbøden kun som en gang det unddragne beløb, når der er forsæt til unddragelse, og som halvdelen af det unddragne beløb ved grov uagtsomhed. Denne grænse på 60.000 kr. betegnes progressionsgrænsen.

Da tillægsbøder i fængselssager alene udgør et beløb, der svarer til unddragelsens størrelse, jf. ovenfor, foretages der således en lempeligere bødeberegning i fængselssager end i bødesager, hvor bøden beregnes efter normalbødetaksterne for forsætlig unddragelse.

Ved førstegangsovertrædelser i sager, hvor der er tale om normalbøder, rejses der efter praksis alene en bødesag, hvis unddragelsen overstiger visse beløbsgrænser.

Ved forsætlig unddragelse af tinglysningsafgift rejses der ikke en bødesag, hvis der er tale om en førstegangsovertrædelse, og unddragelsen er 5.000 kr. eller derunder. Ved grov uagtsom unddragelse er beløbsgrænsen 10.000 kr. ved førstegangsovertrædelser.

Det foreslås, at i § 30, stk. 1, ændres »den, som« til »den, der«. Det foreslås desuden, at i § 30, stk. 2, ændres »Den, der« til »Den, som«.

De foreslåede ændringer har alene til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om strafniveaue ved overtrædelser af § 30, stk. 1 og 2.

Det forudsættes således, at overtrædelser af tinglysningsafgiftsloven om unddragelse af afgift vil skulle omfattes af den sanktionspraksis, der er beskrevet i lovbemærkningerne til lov nr. 1795 af 28. december 2023, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 52 som fremsat, s. 12ff. Den forudsatte sanktionspraksis er beskrevet nedenfor.

Det forudsættes for det første, at der ikke længere vil skulle foretages en lempeligere bødeberegning, hvor der også straffes med fængsel.

Tillægsbøden vil således skulle fordobles i sager, hvor der kan straffes med fængsel. Tillægsbøden vil herefter som udgangspunkt udgøre et beløb, der svarer til det dobbelte af det unddragne beløb.

Da det med lovforslaget tillige er forudsat, at progressionsgrænsen ved beregning af normalbøder afskaffes, jf. neden-

for, vil bødeberegningen herefter foretages på samme måde, uanset om der er tale om en tillægsbøde eller en bøde, der beregnes efter normalbødetaksterne.

I situationer, hvor der er tale om forsøg, jf. straffelovens § 21, stk. 1, vil tillægsbøden udgøre et beløb, der svarer til det unddragne beløb.

Det forudsættes for det andet, at beløbsgrænsen for, hvornår der kan straffes med fængsel, hæves til 500.000 kr., jf. dog nedenfor om gentagelsestilfælde. Dette vil medføre, at hvis unddragelsen ikke udgør 500.000 kr. eller derover, vil der i disse sager kunne straffes med bøde, og de vil dermed kunne afsluttes administrativt af Skatteforvaltningen, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Er unddragelsen 500.000 kr. eller derover, vil sagen skulle sendes til politiet med henblik på domstolsbehandling.

Ligesom efter gældende ret vil en unddragelse på 500.000 kr. eller derover som udgangspunkt skulle henføres til straffelovens § 289, hvor strafferammen er indtil 8 års fængsel. Som i dag vil det imidlertid skulle bero på en konkret vurdering, hvorvidt forholdet skal henføres til straffelovens § 289, eller det skal henføres til straffebestemmelsen i særlovgivningen, der hjemler straf indtil 1 år og 6 måneder.

Hvis der er tale om overtrædelser af forskellige love, og de enkelte overtrædelser ikke udgør 500.000 kr. eller derover, men overtrædelserne samlet set udgør 500.000 kr. eller derover, vil beløbsgrænsen for fængselsstraf være overskredet. F.eks. vil en unddragelse af tinglysningsafgift på 400.000 kr. og en momsunddragelse på 400.000 kr. samlet set føre til, at grænsen er overskredet.

Straffelovens § 289 vil imidlertid ikke skulle anvendes i den situation, der er nævnt i afsnittet ovenfor. F.eks. vil en unddragelse af tinglysningsafgift på 400.000 kr. og en momsunddragelse på 400.000 kr. ikke samlet set føre til, at forholdet kan henføres under straffelovens § 289.

Det er forudsat, at beløbsgrænsen på 500.000 kr., jf. ovenfor, ikke vil finde anvendelse i gentagelsestilfælde.

I gentagelsestilfælde er det forudsat, at hvis den pågældende forsætligt unddrager for mere end 250.000 kr., og den pågældende tidligere er blevet straffet for at unddrage skatter eller afgifter for mere end 250.000 kr., vil vedkommende kunne straffes med fængsel og en tillægsbøde svarende til to gange det unddragne beløb. I denne situation vil den gentagne overtrædelse således have en gentagelsesvirkning, hvor beløbsgrænsen for fængselsstraf er lavere.

Gentagelsesvirkningen vil finde anvendelse, uanset hvilke skatter eller afgifter den tidligere straffes angik.

Hvis der er tale om overtrædelser af forskellige love, og de enkelte overtrædelser ikke udgør mere end 250.000 kr., men overtrædelserne samlet set udgør mere end 250.000 kr., vil beløbsgrænsen være overskredet.

F.eks. vil der kunne straffes med fængsel og en tillægsbøde på to gange det unddragne beløb, hvis den pågældende forsætligt unddrager 300.000 kr. (f.eks. 200.000 kr. i tinglysningsafgift og 100.000 kr. i skat), og vedkommende tidligere er blevet straffet med bøde som følge af en forsætlig unddragelse på 280.000 kr. (f.eks. 180.000 kr. i tinglysningsafgift og 100.000 kr. i moms).

Gentagelsesvirkningen vil ophøre, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 10 år, efter at den tidligere straf er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige dom eller bødens vedtagelse. Med hensyn til betingede domme regnes fristen fra den endelige dom. Dette følger af straffelovens § 84, stk. 3.

Det forudsættes for det tredje, at progressionsgrænsen på 60.000 kr., der i dag finder anvendelse ved beregningen af normalbøder, ophæves. Dette vil medføre en ikke uvæsentlig skærpelse af praksis for normalbøder. Normalbøden vil herefter udgøre en gang det unddragne beløb ved overtrædelser, der begås ved grov uagtsomhed, og to gange det unddragne beløb ved overtrædelser, der begås forsætligt.

Til belysning heraf er nedenfor to eksempler på beregning af bøder, der sammenligner gældende praksis, hvor progressionsgrænsen finder anvendelse, med lovforslagets forudsatte praksis, hvorefter progressionsgrænsen ophæves.

Efter gældende praksis vil bøden ved en unddragelse på 100.000 kr., der er begået ved grov uagtsomhed, udgøre ($\frac{1}{2} \times 60.000 \text{ kr.} + (100.000 \text{ kr.} - 60.000 \text{ kr.}) = 70.000 \text{ kr.}$ Med den forudsatte nye praksis vil bøden i den samme situation udgøre $1 \times 100.000 \text{ kr.} = 100.000 \text{ kr.}$

Efter gældende praksis vil bøden ved en forsætlig unddragelse på 200.000 kr. udgøre $(60.000 \text{ kr.} \times 1) + (140.000 \text{ kr.} \times 2) = 340.000 \text{ kr.}$ Med den forudsatte nye praksis vil bøden i den samme situation udgøre $2 \times 200.000 \text{ kr.} = 400.000 \text{ kr.}$

Foruden at medføre en skærpelse af bødeniveauet vil den forudsatte ophævelse af progressionsgrænsen medføre en forenkling af bødeberegningen, idet der ved beregningen alene vil skulle henses til tilregnelsergraden og unddragelsens størrelse, men ikke længere hvorvidt unddragelsen overstiger 60.000 kr.

Det forudsættes for det fjerde, at der sker en ændring af praksis for, hvornår der rejses en bødesag i førstegangstilfælde, og hvordan bøder udmåles i de mindste bødesager.

Det er således forudsat, at minimumsgrænsen for at rejse en bødesag i førstegangstilfælde, hvor bøden beregnes efter taksterne for normalbøder, vil skulle udgøre 40.000 kr., uanset om overtrædelsen begås forsætligt eller groft uagtsomt. Dette vil udgøre en forenkling, der vil gøre det nemmere for borgere og virksomheder at forudse, hvornår de risikerer at få en normalbøde.

Derudover er det forudsat, at en overtrædelse i de mindste

sager, hvor unddragelsen ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., vil kunne medføre en bøde af fast størrelse i stedet for en bøde, der beregnes efter taksterne for normalbøder. Det er forudsat, at bøden af fast størrelse vil skulle udgøre 5.000 kr., uanset om der er handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Da det herved vil være uden betydning, om der er handlet forsætligt eller groft uagtsomt, forventes ændringen at understøtte en hurtigere sagsbehandling.

Samlet set vil den nye forudsatte praksis for bøder af fast størrelse og de ovenfor beskrevne ændringer af progressions- og minimumsgrænsen medføre, at de mindste sager, hvor unddragelsen ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., vil kunne sanktioneres lempeligere og hurtigere med en fast bødetakst, mens de grovere sager sanktioneres hårdere efter nogle forenklede principper. Det vil medføre, at borgere og virksomheder i videre omfang vil kunne forudse konsekvenserne af at overtræde skatte- og afgiftslovgivningen.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til § 17

Til nr. 1

Det fremgår af tobaksafgiftslovens § 25 a, stk. 1, at ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 25, stk. 3, skal der ske konfiskation af de varer, overtrædelser vedrører. Konfiskation kan dog undlades, hvis det undtagne afgiftsbeløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000 kr. Hvis der sker konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer, jf. § 25 a, stk. 2.

Det følger af tobaksafgiftslovens § 25, stk. 3, at hvis en af de nævnte overtrædelser i stk. 1 begås med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Det foreslås, at § 25 a ophæves.

Formålet med forslaget er at ophæve bestemmelsen i tobaksafgiftslovens § 25 a, da den kun sjældent bliver anvendt i praksis. Det skyldes, at bl.a. konfiskation ofte foretages af andre myndigheder end Skatteforvaltningen.

Forslaget vil medføre, at der ved grove eller gentagne overtrædelser af § 25, stk. 3, ikke vil skulle ske konfiskation af de varer, overtrædelser vedrører. Det skal ses i sammenhæng med, at Skatteforvaltningen fortsat vil kunne anvende reglerne om sikkerhedsstillelse og tvangsafmelding, som anses for mere effektive reaktionsmuligheder.

Forslaget vil ikke være til hinder for, at der som efter gældende ret vil kunne ske beslaglæggelse eller konfiskation af andre myndigheder, f.eks. Fødevarestyrelsen, i medfør af lovgivningen på myndighedernes ressort.

Til § 18

Til nr. 1

Det fremgår af øl- og vinafgiftslovens § 25 a, stk. 1, at ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 25, stk. 3, skal der ske konfiskation af de varer, overtrædelser vedrører. Konfiskation kan dog undlades, hvis det undtagne afgiftsbeløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000 kr. Hvis der sker konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer, jf. § 25 a, stk. 2.

Det foreslås, at § 25 a ophæves.

Formålet med forslaget er at ophæve bestemmelsen i øl- og vinafgiftslovens § 25 a, da den kun sjældent bliver anvendt i praksis. Det skyldes, at bl.a. konfiskation ofte foretages af andre myndigheder end Skatteforvaltningen.

Forslaget vil medføre, at der ved grove eller gentagne overtrædelser af § 25, stk. 3, ikke vil skulle ske konfiskation af de varer, overtrædelser vedrører. Det skal ses i sammenhæng med, at Skatteforvaltningen fortsat vil kunne anvende reglerne om sikkerhedsstillelse og tvangsafmelding, som anses for mere effektive reaktionsmuligheder.

Forslaget vil ikke være til hinder for, at der som efter gældende ret vil kunne ske beslaglæggelse eller konfiskation af andre myndigheder, f.eks. Fødevarestyrelsen, i medfør af lovgivningen på myndighedernes ressort.

Til § 19

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2025.

For så vidt angår ophævelsen af reglerne om konfiskation af punktafgiftspligtige varer, reglerne om kreditbegrænsning, reglerne om revisorpålæg og reglerne om forkortet afregning for selskabs- og acontoskat vil de pågældende regler ikke kunne anvendes af Skatteforvaltningen fra og med den 1. januar 2025. Det vil indebære, at en afgørelse, der måtte være truffet før den 1. januar 2025, om konfiskation af punktafgiftspligtige varer, om kreditbegrænsning, om revisorpålæg og om forkortet afregning for selskabs- og acontoskat vil ophøre med at have virkning fra og med den 1. januar 2025. Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 5 og 6, og §§ 4, 5, 6, 7, 12, 15, 17 og 18 om ophævelsen af de pågældende regler.

For så vidt angår de lovændringer, med hvilke der samtidig er tilkendegivet et ønsket sanktionsniveau, vil straffelovens § 3 finde anvendelse. Det følger af straffelovens § 3, stk. 1, at er den ved en handlings påkendelse gældende straffelovgivning forskellig fra den, der gjaldt ved handlingens foretagelse, afgøres spørgsmålet om strafbarhed og straf ef-

ter den senere lov, dog at afgørelsen ikke derved må blive strengere end efter den ældre lov. Beror ophøret af lovens gyldighed på ydre, strafskylden uvedkommende forhold, bliver handlingen at bedømme efter den ældre lov. Det følger af § 3, stk. 2, at bortfalder uden for sidstnævnte tilfælde ved lov en handling strafbarhed, bortfalder også den for sådan handling idømte, men ikke fuldbyrdede straf. Den dømte kan forlange, at spørgsmålet om straffens bortfald ved påtalemyndighedens foranstaltning indbringes for den ret, der har påkendt sagen i første instans. Afgørelsen træffes ved kendelse. Der henvises til lovforslagets § 2, § 8, § 10, nr. 1, og §§ 14 og 16.

I § 2 foreslås skatteforvaltningslovens straffebestemmelser om omkostningsgodtgørelse ændret, ligesom der med ændringerne er tilkendegivet et ønsket sanktionsniveau for overtrædelse af de pågældende regler. Ændringerne og det forudsatte sanktionsniveau, der er beskrevet i pkt. i 3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, vil finde anvendelse for overtrædelser, der begås fra og med den 1. januar 2025.

I § 8 foreslås det at indføre en ny straffebestemmelse i forbrugsafgiftsloven, ligesom der med indførelsen er tilkendegivet et ønsket sanktionsniveau for overtrædelse af den pågældende regel. Den foreslåede straffebestemmelse og det forudsatte sanktionsniveau, der er beskrevet i pkt. 3.10.3, vil finde anvendelse for overtrædelser, der begås fra og med 1. januar 2025.

Med ændringerne i §§ 14 og 16 er der tilkendegivet et ønske om et nyt sanktionsniveau i straffesager om overtrædelse af spilleafgiftsloven og tinglysningsafgiftsloven. Som det er også beskrevet i pkt. 3.9.3, er der tale om en ændring af beløbsgrænsen for, hvornår der kan straffes med fængsel, en ny praksis for, hvornår der kan rejses en bødesag i førstegangstilfælde, en ny praksis for bøder af fast størrelse i sager, hvor unddragelsen ikke overstiger 40.000 kr. og en ny praksis om forøgelse af tillægsbøder og normalbøder.

For så vidt angår den nye praksis om ændring af beløbsgrænsen for, hvornår der kan straffes med fængsel, den nye praksis om, hvornår der kan rejses en bødesag i førstegangstilfælde, og den nye praksis om bøder af fast størrelse i sager, hvor unddragelsen ikke overstiger 40.000 kr., vil der være tale om en lempelse af sanktionspraksis. Denne nye praksis vil således både skulle anvendes på overtrædelser, der er begået før den 1. januar 2025, og overtrædelser, der begås fra og med den 1. januar 2025.

For så vidt angår den nye praksis om forøgelse af tillægsbøder og normalbøder, vil der være tale om en skærpelse af sanktionspraksis. Denne nye praksis vil således alene skulle anvendes på overtrædelser, der begås fra og med den 1. januar 2025.

Det foreslås i *stk. 2*, at regler fastsat i medfør af indkomstregisterlovens § 7, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 1305 af 20. november 2023, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af indkomstregisterlovens § 7, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Det fremgår af indkomstregisterlovens § 7, stk. 5, at skatteministeren efter aftale med videnskabsministeren fastsætter regler for behandling af oplysninger i indkomstregisteret og om adgang til oplysninger i indkomstregisteret efter § 7, stk. 1-4, og § 6, herunder regler om adgangskontrol til indkomstregisteret, adgangen til at få stillet oplysninger fra indkomstregisteret til rådighed, herunder i form af advis-ordninger, overførsel af oplysninger fra indkomstregisteret, beskyttelse af oplysninger registreret i indkomstregisteret eller overført herfra, anvendelse af oplysninger i registeret og betaling for adgang til og anvendelse af indkomstregisteret.

Ved denne lovs § 1, nr. 1, indsættes et nyt stk. 3 i indkomstregisterlovens § 7, hvorved der sker en rykning, så stk. 5 bliver stk. 6.

Forslaget vil sikre, at regler udstedt i medfør af indkomstregisterlovens § 7, stk. 5, der bliver stk. 6, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af bestemmelsen.

Det foreslås i *stk. 3*, at regler udstedt i medfør af selskabsskattelovens § 30, stk. 7, jf. lovbekendtgørelse nr. 1241 af 22. august 2022, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 1563 af 12. december 2023, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af selskabsskattelovens § 30, stk. 6, jf. denne lovs § 9, nr. 1.

Det fremgår af selskabsskattelovens § 30, stk. 7, at skatteministeren fastsætter regler om administrationen af acontoskatten, om opkrævningen af indkomsts-katten m.v. samt om afregningen af de beløb, der efter § 23 tilfalder kommunerne.

Ved denne lovs § 12, nr. 1, ophæves selskabsskattelovens § 30, stk. 6, hvorved der sker en rykning, så stk. 7 bliver stk. 6.

Forslaget vil sikre, at regler udstedt i medfør af selskabsskattelovens § 30, stk. 7, der bliver stk. 6, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af bestemmelsen.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der ændres, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 7. ---

Stk. 2 og 3. ---

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen indgår aftaler med hver enkelt af de i stk. 1 eller 2 nævnte myndigheder m.v. om terminaladgang til indkomstregisteret.

Stk. 5. Skatteministeren fastsætter efter aftale med videnskabsministeren regler for behandling af oplysninger i indkomstregisteret og om adgang til oplysninger i indkomstregisteret efter stk. 1-4 og § 6, herunder:

- 1) Adgangskontrol til indkomstregisteret.
- 2) Adgangen til at få stillet oplysninger fra indkomstregisteret til rådighed, herunder i form af advis-ordninger.
- 3) Overførsel af oplysninger fra indkomstregisteret.
- 4) Beskyttelse af oplysninger registreret i indkomstregisteret eller overført herfra.
- 5) Anvendelse af oplysninger i registeret.
- 6) Betaling for adgang til og anvendelse af indkomstregisteret.

§ 7 A. Virksomheder, der yder lån eller formidler lån, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer. Virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14 eller er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til brug for en konkret vurdering af den registreredes betalingsevne.

Stk. 2-5. ---

§ 60. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lov-

§ 1

I lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 1305 af 20. november 2023, som ændret ved § 348 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Skatteforvaltningen i Grønland har terminaladgang, jf. stk. 1, til de oplysninger i indkomstregisteret, som efter eller i medfør af artikel 26 i aftale mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. og den bistandsaftale, der er optaget som bilag til denne aftale, skal udveksles automatisk fra Danmark til Grønland.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

2. I § 7, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres »stk. 1 eller 2« til: »stk. 1-3«.

3. I § 7, *stk. 5*, der bliver *stk. 6*, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1-5«.

4. I § 7 A, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »Virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til: »Kreditgivere og kreditformidlere«.

§ 2

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 835 af 3. juni 2022, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 1796 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 60, *stk. 1*, ophæves, og i stedet indsættes:

givning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse.

Stk. 2. ---

§ 1. ---

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan til brug for skatteansættelse og opgørelse af skattepligt anmode om oplysninger fra tredjemand efter reglerne i afsnit II og skatteindberetningsloven.

Stk. 3. ---

§ 59. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Oplysningerne, jf. stk. 1 og 2, skal være nødvendige for skattekontrollen. Opbevares oplysningerne i elektronisk form, kan told- og skatteforvaltningen forlange, at oplysningerne udleveres i et anerkendt filformat i elektronisk form eller indsendes digitalt i et anerkendt filformat.

§ 61. ---

Stk. 2 og 3. ---

Stk. 4. Oplysningerne, jf. stk. 1, skal være nødvendige for skattekontrollen. Opbevares oplysningerne i elektronisk form, kan told- og skatteforvaltningen forlange, at oplysningerne udleveres i et anerkendt filformat i elektronisk form eller indsendes digitalt i et anerkendt filformat.

§ 61. Offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, skal efter anmodning give told- og skatteforvaltningen oplysninger til brug for kontrol af en identificerbar fysisk eller juridisk persons skattepligt eller skatteansættelse, jf. dog stk. 3.

Stk. 2 og 4. ---

§ 70. Finansielle virksomheder, der yder lån eller formidler lån, kan med samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer. Virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14 eller er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til brug for en konkret vurdering af den registreredes betalingsevne.

Stk. 2-5. ---

»Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse.

Stk. 2. Den, der med forsæt til uberettiget at opnå udbetaling af omkostningsgodtgørelse efter stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 3

I skattekontrolloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 12 af 8. januar 2024, som ændret ved § 9 i lov nr. 482 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, ændres »skatteansættelse og opgørelse« til: »indberetningskontrol, kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, skatteansættelse og afgørelse«.

2. I § 59, stk. 3, 1. pkt., og § 61, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »skattekontrollen«: », indberetningskontrollen eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat«.

3. I § 61, stk. 1, indsættes efter »skatteansættelse«: », indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat«.

4. I § 70, stk. 1, 1. pkt., ændres »Finansielle virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til: »Kreditgivere og kreditformidlere«.

Revisorpålæg

5. og 6. Overskriften før § 75 ophæves, og §§ 75-81 ophæves.

§ 75. Er en skattepligtig bogføringspligtig, og skal den skattepligtige indgive et skattemæssigt årsregnskab til told- og skatteforvaltningen efter regler fastsat efter § 6, stk. 1, nr. 1, kan told- og skatteforvaltningen træffe afgørelse om, at en statsautoriseret eller registreret revisor for den skattepligtige udarbejder et regnskab, hvis én af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Det skattemæssige årsregnskab opfylder i væsentligt omfang ikke kravene til indholdet af regnskabet bestemt i regler fastsat efter § 6, stk. 1, nr. 1.
- 2) Det skattemæssige årsregnskab er ikke indsendt rettidigt til told- og skatteforvaltningen.
- 3) Bogføringslovens regnskabsbestemmelser er i væsentligt omfang ikke opfyldt.

Stk. 2. Ved afgørelse efter stk. 1 skal told- og skatteforvaltningen tage hensyn til den skattepligtiges personlige forhold, herunder betalingsevne.

Stk. 3. Der kan ikke udstedes revisorpålæg efter stk. 1, hvis den skattepligtige er taget under rekonstruktionsbehandling, jf. konkurslovens § 11, eller den skattepligtiges bo er under konkursbehandling, jf. konkurslovens § 17.

§ 76. Før told- og skatteforvaltningen træffer afgørelse efter § 75, skal forvaltningen skriftligt underrette den skattepligtige om den påtænkte afgørelse.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen fastsætter en frist for den skattepligtiges bemærkninger til den påtænkte afgørelse efter stk. 1. Fristen kan ikke være på mindre end 15 dage.

Stk. 3. Efter udløbet af den frist, der er fastsat i stk. 2, underretter told- og skatteforvaltningen den skattepligtige om den trufne afgørelse.

§ 77. Indgiver den skattepligtige inden 2 måneder fra udløbet af den frist, som told- og skatteforvaltningen har fastsat efter § 76, stk. 2, et årsregnskab, der opfylder kravene fastsat i regler efter § 6, stk. 1, nr. 1, bortfalder told- og skatteforvaltningens afgørelse efter § 75, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning forlænge fristen for indgivelse af årsregnskabet, hvis særlige forhold taler herfor.

Stk. 3. Finder told- og skatteforvaltningen, at det årsregnskab, som den skattepligtige indgiver efter stk. 1, ikke opfylder kravene fastsat i regler efter § 6, stk. 1, nr. 1, meddeles dette den skattepligtige ved en afgørelse.

§ 78. Den skattepligtige kan inden udløbet af fristen i § 77, stk. 1, stille forslag om, hvilken revisor der skal udarbejde regnskabet. § 77, stk. 2, om forlængelse af fristen for indgivelse af årsregnskabet gælder også i sådant tilfælde.

Stk. 2. Kan told- og skatteforvaltningen ikke godkende den skattepligtiges forslag efter stk. 1, meddeles dette den skattepligtige ved en afgørelse. Told- og skatteforvaltningen oplyser samtidig den skattepligtige om, hvilken revisor for-

valtningen vil anmode om at udarbejde et regnskab for den skattepligtige.

§ 79. Told- og skatteforvaltningen udreder honoraret til revisor for udarbejdelse af regnskab efter § 75. Den skattepligtige har pligt til at refundere told- og skatteforvaltningen udgifterne til revisorhonoraret, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan træffe afgørelse om, at den skattepligtige kun skal refundere en del af udgifterne til honoraret efter stk. 1, 2. pkt., hvis særlige forhold taler herfor.

Stk. 3. Stk. 1, 2. pkt., gælder ikke, hvis den skattepligtige får medhold i en klage over en afgørelse, som told- og skatteforvaltningen har truffet efter § 75, jf. § 76, § 77, stk. 3, § 78, stk. 2, eller denne paragrafs stk. 2, jf. § 81.

§ 80. Opkrævningslovens almindelige regler om opkrævning af skatter og afgifter gælder også ved opkrævning af told- og skatteforvaltningens udlæg til revisor hos den skattepligtige.

§ 81. Told- og skatteforvaltningens afgørelser efter § 75, jf. § 76, § 77, stk. 3, § 78, stk. 2, eller § 79, stk. 2, kan påklages til Landsskatteretten, jf. skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1.

Stk. 2. Klage efter stk. 1 har ikke opsættende virkning.

§ 62. Told- og skatteforvaltningen kan uanset §§ 57 og 64 pålægge registrerede virksomheder at indsende angivelse og indbetale afgiften efter reglerne i § 2 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., jf. den nævnte lovs bilag 1, liste A, såfremt betingelserne i den nævnte lovs § 11, stk. 1, er opfyldt. Pålæg om forkortet afregningsperiode efter 1. pkt. gives virksomheden ved anbefalet brev.

Stk. 2-9. ---

§ 5 a. Told- og skatteforvaltningen kan træffe afgørelse om, at en statsautoriseret eller registreret revisor for virksomheden udarbejder et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov, hvis en af betingelserne i nr. 1 eller 2 er opfyldt.

1) Virksomheden har ikke udarbejdet et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov.

2) Størrelsen af det tilsvarende, der påhviler virksomheden, kan ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskab.

§ 4

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 209 af 27. februar 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1310 af 6. december 2019 og lov nr. 332 af 9. april 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 62, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 11, stk. 1,«: »nr. 2-4,«.

§ 5

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, foretages følgende ændring:

1. §§ 5 a-5 g ophæves.

Stk. 2. Ved afgørelse efter stk. 1 skal told- og skatteforvaltningen tage hensyn til virksomhedens forhold, herunder betalingsevne.

Stk. 3. Der kan ikke udstedes revisorpålæg efter stk. 1, hvis virksomheden er taget under rekonstruktionsbehandling, jf. konkurslovens § 11, eller er under konkursbehandling, jf. konkurslovens § 17.

§ 5 b. Før told- og skatteforvaltningen træffer afgørelse efter § 5 a, skal forvaltningen skriftligt underrette virksomheden om den påtænkte afgørelse.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen fastsætter en frist for virksomhedens bemærkninger til den påtænkte afgørelse efter stk. 1. Fristen kan ikke være på mindre end 15 dage.

Stk. 3. Efter udløbet af den frist, der er fastsat i stk. 2, underretter told- og skatteforvaltningen virksomheden om den truffe afgørelse.

§ 5 c. Indgiver virksomheden inden 2 måneder fra udløbet af den frist, som told- og skatteforvaltningen har fastsat efter § 5 b, stk. 2, et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov, bortfalder told- og skatteforvaltningens afgørelse efter § 5 a, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning forlænge fristen for indgivelse af regnskabet, hvis særlige forhold taler herfor.

Stk. 3. Finder told- og skatteforvaltningen, at det regnskab, som virksomheden indgiver efter stk. 1, ikke kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov, meddeles dette virksomheden ved en afgørelse.

§ 5 d. Virksomheden kan inden udløbet af fristen i § 5 c, stk. 1, stille forslag om, hvilken revisor der skal udarbejde regnskabet. § 5 c, stk. 2, om forlængelse af fristen for indgivelse af regnskabet gælder også i dette tilfælde.

Stk. 2. Kan told- og skatteforvaltningen ikke godkende virksomhedens forslag efter stk. 1, meddeles dette virksomheden ved en afgørelse. Told- og skatteforvaltningen oplyser samtidig virksomheden om, hvilken revisor forvaltningen vil anmode om at udarbejde et regnskab for virksomheden.

§ 5 e. Told- og skatteforvaltningen udreder honoraret til revisor for udarbejdelse af regnskab efter § 5 a. Virksomheden har pligt til at refundere told- og skatteforvaltningen udgifterne til revisorhonoraret, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan træffe afgørelse om, at virksomheden kun skal refundere en del af udgifterne til honoraret efter stk. 1, 2. pkt., hvis særlige forhold taler herfor.

Stk. 3. Stk. 1, 2. pkt., gælder ikke, hvis virksomheden får medhold i en klage over en afgørelse, som told- og skatteforvaltningen har truffet efter § 5 a, jf. § 5 b, § 5 c, stk. 3, § 5 d, stk. 2, eller denne paragrafs stk. 2, jf. § 5 g.

§ 5 f. De almindelige regler om opkrævning af skatter og afgifter i denne lov gælder også ved opkrævning af told- og skatteforvaltningens udlæg til revisor hos virksomheden.

§ 5 g. Told- og skatteforvaltningens afgørelser efter § 5 a, jf. § 5 b, § 5 c, stk. 3, § 5 d, stk. 2, eller § 5 e, stk. 2, kan påklages til Landsskatteretten, jf. skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1.

Stk. 2. Klage efter stk. 1 har ikke opsættende virkning.

§ 26 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 26, stk. 3, skal der ske konfiskation af de varer, overtrædelser vedrører. Konfiskation kan dog undlades, hvis det undtagne afgiftsbeløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000 kr.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.

§ 18 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 18, stk. 3, skal der ske konfiskation af de varer, overtrædelser vedrører. Konfiskation kan dog undlades, hvis det undtagne afgiftsbeløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000 kr.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.

§ 22. Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt:

1)-3) ---

4) fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis registrering er inddraget efter § 20 og told- og skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette, eller

5) ---

Stk. 2-4. ---

§ 22. Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt:

1)-4) ---

§ 6

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1446 af 21. juni 2021, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 333 af 9. april 2024, foretages følgende ændring:

1. § 26 a ophæves.

§ 7

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 600 af 5. maj 2020, som ændret senest ved § 13 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, foretages følgende ændring:

1. § 18 a ophæves.

§ 8

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 2616 af 28. december 2021 og § 14 i lov nr. 1795 af 28. december 2023 og senest ved lov nr. 331 af 9. april 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, stk. 1, nr. 4, udgår: »eller«.

2. I § 22, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

5) undlader at efterkomme et i medfør af § 16 a, stk. 6, 1. pkt., meddelt påbud.

Stk. 2-4. ---

§ 3 A. Virksomheder, der yder lån eller formidler lån, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Stk. 2-4. ---

§ 21. Told- og skatteforvaltningen kan afslutte en sag om overtrædelse af § 2, stk. 1-4, §§ 3, 4 eller 7 b-7 d, § 7 e, stk. 2, § 7 f eller § 7 g, stk. 1 og 2, eller forskrifter, der er udstedt i medfør af loven, uden retslig forfølgning, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. ---

§ 21. ---

Stk. 2. Reglerne i retsplejelovens § 832, stk. 2 og 3, om indholdet af anklageskrift og om bortfald af videre forfølgning finder tilsvarende anvendelse på bødeforlæg efter stk. 1.

§ 18. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

1) ---

2) Overtræder § 2, stk. 1, § 3, stk. 2 eller 3, § 6, stk. 2, § 6 a, stk. 2, § 6 b, stk. 2 eller 3, § 10, stk. 2, eller § 14, stk. 2 eller 3.

Stk. 2-5. ---

»5) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå, eller«.

Nr. 5 bliver herefter nr. 6.

§ 9

I lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 2022, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 2221 af 29. december 2020 og senest ved lov nr. 1566 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 3 A, stk. 1, ændres »Virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til: »Kreditgivere og kreditformidlere«.

§ 10

I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 179 af 22. februar 2023, som ændret ved § 3 i lov nr. 715 af 25. juni 2010, § 37 i lov nr. 753 af 13. juni 2023 og § 2 i lov nr. 1796 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 21, stk. 1, ændres »§ 2, stk. 1-4, §§ 3, 4 eller 7 b-7 d, § 7 e, stk. 2, § 7 f eller § 7 g, stk. 1 og 2,« til: »denne lov«.

2. I § 21, stk. 2, ændres »§ 832, stk. 2 og 3,« til: »§ 832, stk. 4, og § 834«.

§ 11

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 2729 af 21. december 2021, som ændret ved § 11 i lov nr. 832 af 14. juni 2022, § 12 i lov nr. 755 af 13. juni 2023 og § 22 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 18, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 6, stk. 2,« til: »§ 6, stk. 3,«.

§ 30. ---*Stk. 2-5. ---*

Stk. 6. Hvis et selskab eller en forening m.v. er i væsentlig restance med restskat som nævnt i stk. 1 eller 2 eller med indkomstskat som nævnt i § 30 A, stk. 1, kan told- og skatteforvaltningen bestemme, at de nævnte skatter forfalder til betaling samtidig med oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 12 og 13 og § 14, stk. 1. Hvis et selskab eller en forening m.v. er i væsentlig restance med acontoskat som nævnt i § 29 A, kan told- og skatteforvaltningen bestemme, at de nævnte skatter forfalder til betaling før de i bestemmelsen anførte tidspunkter. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere fastsætte antallet af rater. Betaling af restskat, indkomstskat eller acontoskat senest den 20. i forfaldsmånedens anses for rettidig. Stk. 4, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Told- og skatteforvaltningen kan endelig bestemme, at et selskab eller en forening m.v., der er omfattet af § 30 A, stk. 1, og som uanset foranstaltninger i medfør af 1. pkt. fortsat er i væsentlig restance med indkomstskat, skal overgå til at betale indkomstskat i løbet af indkomståret efter reglerne i § 29 A.

Stk. 7. ---

§ 15 b. Virksomheder, der yder lån eller formidler lån, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, der er indberettet efter § 15, når de er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer. Virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14 eller er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, der er indberettet efter § 15, som er nødvendige til brug for en konkret vurdering af den registreredes betalingsevne.

Stk. 2-5. ---

§ 33. Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) ---

*Stk. 2-4. ---***§ 33. ---****§ 12**

I selskabsskatteoven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1241 af 22. august 2022, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 1563 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

1. *§ 30, stk. 6*, ophæves.

Stk. 7 bliver herefter stk. 6.

§ 13

I skatteindberetningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 15 af 8. januar 2024, foretages følgende ændring:

1. I *§ 15 b, stk. 1, 1. pkt.*, ændres »Virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til: »Kreditgivere og kreditformidlere«.

§ 14

I lov om afgifter af spil, jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 13. august 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 2226 af 29. december 2020 og § 2 i lov nr. 375 af 28. marts 2022, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 33, stk. 1*, ændres »den, som« til: »den, der«.

Stk. 2. Den, der begår en af de i stk. 1 nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Stk. 3. ---

Stk. 4. ---

§ 31 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 31, stk. 3, skal der ske konfiskation af de varer, overtrædelser vedrører. Konfiskation kan dog udlades, hvis det undtagne afgiftsbeløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000 kr.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.

§ 30. Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) ---

Stk. 2-4. ---

§ 30. ---

Stk. 2. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift eller til uberettiget at opnå godtgørelse, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Stk. 3. ---

Stk. 4. ---

§ 25 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 25, stk. 3, skal der ske konfiskation af de varer, overtrædelser vedrører. Konfiskation kan dog udlades, hvis det undtagne afgiftsbeløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000 kr.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.

2. I § 33, stk. 2, ændres »Den, der« til: »Den, som«.

§ 15

I spiritusafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 417 af 23. april 2024, foretages følgende ændring:

1. § 31 a ophæves.

§ 16

I tinglysningsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1083 af 22. juni 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, § 6 i lov nr. 2227 af 29. december 2020, § 1 i lov nr. 369 af 2. april 2023 og § 16 i lov nr. 679 af 3. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 30, stk. 1, ændres »den, som« til: »den, der«.

2. I § 30, stk. 2, ændres »Den, der« til: »Den, som«.

§ 17

I tobaksafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 21. februar 2024, som ændret ved § 6 i lov nr. 333 af 9. april 2024, foretages følgende ændring:

1. § 25 a ophæves.

§ 18

I øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 416 af 23. april 2024, som ændret ved § 7 i lov nr. 333 af 9. april 2024, foretages følgende ændring:

§ 25 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 25, stk. 3, skal der ske konfiskation af de varer, overtrædelserne vedrører. Konfiskation kan dog undlades, hvis det undtagne afgiftsbeløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000 kr.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.

1. § 25 a ophæves.